

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Shared
SECRETS

HIS BEST FRIEND'S BROTHER

R. CAYDEN

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

PAYLAŞILAN SIRLAR

EN İYİ ARKADAŞININ KARDEŞİ, DÖRDÜNCÜ KİTAP

R. CAYDEN

Telif hakkı © 2020 R. Cayden Tüm

hakları saklıdır.

Kapak tasarımı: [Black Jazz Design](#)

Beta okuma: Megan Dischinger, [LesCourt Author Services Düzenleme](#):

MA Hinkle, [LesCourt Author Services](#)

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

Özet ____

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23 Epilog

Yazar Hakkında R.

Cayden'in Diğer

Eserleri

ÖZ

Kardeşinin en yakın iki arkadaşı ve uğruna savaşmaya değer bir mutlu son...

, ilk kez aşık olduğumdan beri Blake ve Casey'e aşıktım.

Ağabeyimin en iyi arkadaşlarıydılar ve büyürken neredeyse bizim evde yaşıyorlardı.

Ve ben garip bir ergenlik çağındayken, onların bu değersiz gezegendeki en havalı insanlar olduğuna gerçekten inanıyordum.

Bu yüzden, Pittsburgh'da onlarla kalmamı teklif etmeleri beni hem şaşırttı hem de çok mutlu etti.

Yeni bir şehre taşındıktan sonra, birdenbire dairemi kaybettim ve Blake ile Casey beklenmedik bir kurtuluşum oldular.

Bu harika bir şey, ancak yatağımın altında sakladığım makyaj malzemeleri ve iç çamaşırlarıyla dolu bir karton kutu ve kendime verdiğim bir söz var.

Artık kendi başıma olduğuma göre, istediğim gibi yaşayacağım ve istediğim gibi giyineceğim.

Kardeşimin korkutucu, yaşlı arkadaşlarının önünde ruj sürmeyi hayal bile edemiyorum.

Onlarla sırrımı paylaşacak cesareti kendimde bulamıyorum, ta ki Casey ve Blake'in de kendi sırları olduğunu öğrenene kadar...

***Shared Secrets, His Best Friend's Brother* serisinin 4. kitabıdır! Bu kitap, bir aile kurmayı öğrenen birkaç erkeğin ve bolca ateşli eğlencenin yer aldığı, okunması kolay bir M/M/M kitabıdır. Tek başına ya da serinin diğer kitaplarıyla birlikte okuyabilirsiniz. Keyifli okumalar!**

BİRİNCİ BÖLÜM

"Pazartesi mi?" diye patladım. "Pazartesiye kadar taşınmam mı gerekiyor?"

Vic kafasının arkasını kaşdı ve gözlerimden kaçtı. Bu adamla sadece üç haftadır birlikte yaşıyordum, ama yine de en azından iyi anlaşıyoruz sanıyordum.

"Kişisel bir şey değil," diye cevapladı. "Sen harika bir ev arkadaşısin. Ama Carly tekrar bir araya gelmek istiyor, bu yüzden hayır diyemem."

Mutfak masasının karşısında duruyordu, koyu renk saçları gözlerinin üzerine düşmüştü. Geçen ay Pittsburgh'a taşındığımdan beri, Vic'in son ayrılığını şikayet etmesini dinleyerek hatırlamak istemediğim kadar çok gece geçirdim. Onun internetten tanıştığım rastgele bir yabancı olduğunu düşünürsek, durumun çok daha kötü olabileceğini düşündüm.

Masaya oturdum. "Pazartesiye kadar nasıl yeni bir yer bulacağım?" diye sordum, daha çok kendime değil Vic'e.

Avuçlarını yukarı çevirdi, yüzünde özür diler bir ifade zorla belirmişti. "Üzgünüm dostum. Pazartesi ayın ilk günü ve sen kira sözleşmesi imzalamadın. Keşke böyle olmasaydı."

Hayal kırıklığıyla bir nefes verdim. Aslında, o istemeseydi böyle olmak zorunda değildi. Tartışmak için ağzımı açtım, ama bunun bir işe yaramayacağını biliyordum. Vic aslında bir yabancıydı ve buzdolabına dönünce, sırtı bana onun ne kadar umursadığını açıkça gösterdi.

Yükselen umutsuzluk dalgasıyla mücadele ederek yumruklarımı sıkıca sıktım. Büyük hayaller ve sonunda istediğim hayatı yaşamaya başlayacağıma dair vaatlerle yepyeni bir şehre taşınmıştım. Artık saklanmak, korkmak ve tereddüt etmek yoktu. Kendi başıma bir hayat kuracaktım ve daha da iyisi, bunu yaparken muhteşem görünecektim.

Ama henüz bunların hiçbirini yapmamıştım ve şimdi her zamanki sıkıcı gri sweatshirt'ümle mutfak masasında oturmuş, boş banka hesabımı düşünürken, ev arkadaşım beni hiç nazik davranmadan evden kovuyordu.

"Ben iyiyim," diye mırıldandım, zayıf bir şekilde biraz haysiyetimi korumaya çalışarak. "Yoğun bir günüm var. Görüşürüz."

Başka bir şey söylemeden sırt çantamı ve hafif bir ceketimi aldım, sonra kapıdan çıktım. Sonbahar kışa dönüşüyordu, ama güneş çıkmıştı ve hava aslında sıcaktı, o yüzden ahşap atölyesine yürüyerek gidip otobüs ücretinden birkaç dolar tasarruf edebilirim diye düşündüm.

Seçeneklerimi değerlendirdim. Starside Books'taki işim faturalarımı ödemek için yeterliydi, ama buraya taşınmak için birikimlerimin büyük bir kısmını harcadıktan sonra, pek bir yedeğim kalmamıştı. Pazar günü izinliydim, bu da bana yeni bir daire aramak için bir gün zaman veriyordu, ama ya şansım yaver gitmezse? Mağazada falan mı yatmak zorunda kalacaktım?

Halı çok dikenli ve eskiydi. Düşüncesi bile beni ürpertmişti.

Sert bir rüzgar enseme gıdıkladı ve ben yoğun bir kavşağı aceleyle geçip tuğla endüstriyel binaların bulunduğu bir bloğa doğru yöneldim. Durumumu düşündükçe her şey daha da kasvetli görünüyordu, bu yüzden derse erken vardığımda gururumu bir kenara bırakıp telefonumu çıkardım.

"Russell," kardeşim Peyton cevap verdi. "Naber dostum? Pittsburgh nasıl?"

Kaşlarımı çattım. "İyi," diye yalan söyledim. "İşi seviyorum. Sadece ev arkadaşlarımla bazı sorunlar var, ama önemli bir şey değil."

"Yazık," diye cevapladı. "Yeni bir daire mi arayacaksın?"

Gülümsedim ve tuğla binaya yaslandım. Tanıdık bir ses duymak bile içimi rahatlatmıştı. "Öyle yapmalıyım. Ama bu civarda yer bulmak biraz zor."

"Ev arkadaşın ne kadar kötü?" diye sordu. "Benim üniversitedeki ilk yılım kadar mı kötü?"

Gülerek, "Mikrodalgada ısıtılmış lazanya tepsileri ve kirli çoraplarla dolu bir oda kadar kötü bir şey yoktur," dedim.

Ona tüm gerçeği söylemeyi düşündüm, yani bir yabancının beni mahvettiğini ve evden atıldığımı, ama bunu yapamadım. Ailemdeki en küçük çocuktum ve diğer kardeşlerim hala bana bebek gibi davranıyordu.

On beş yaşındayken babam öldü ve bu acı tüm ailemizi derinden etkiledi. Bu olay beni de dahil olmak üzere herkesi parçaladı, ama aynı zamanda hepimizin bir araya geldiğini de gördüm. Herkes elinden geleni yaptı ve daha azıyla yetinmeyi ve birbirimize daha fazla bakmayı öğrendik.

Sekiz yıl sonra, işler nihayet tekrar yoluna girmişti. Annem kendine biraz zaman ayırmaya başlamıştı ve en büyük ağabeyimiz Colton, babamın bıraktığı aile demirci dükkanını mutlu bir şekilde işletiyordu. Evden ayrıldıktan sonra, Young kardeşlerin hiçbiri ekstra destek veya maddi yardım için eve dönmek zorunda kalmamıştı ve ben de kendimi bir istisna haline getirmek niyetinde değildim.

Zaten hepsi bana yeterince bakmıştı, teşekkürler.

"Sanırım sadece bir ipucu var mı diye aramıştım," dedim. "Son dakika konaklama bulabileceğin gizli bir web sitesi falan yok, değil mi?"

"Evet, var. Adı Casey and Blake dot com. Duydun mu?"

Alt dudağımı ısırdım. "Sana söyledim, lise arkadaşlarınla yaşamayacağım," diye itiraz ettim.

"Neden olmasın? Boş odaları var ve teklif ettiler. En azından daha iyi bir yer aramak için zaman kazanırsın."

Bir serin esinti daha yüzüme çarptığında, spor ayakkabımla kaldırıma hafifçe vurdum. Gerçek cevap basitti. Casey ve Blake dayanılmaz derecede seksiydi. Ben gençken, ikisi benim azgın hayal gücümde bedavaya yaşıyorlardı. Okuldan sonra Peyton'la bodrumda takılırlardı ve onlar gider gitmez, ben yukarı koşar ve kendimi banyoya kilitleyip mastürbasyon yapardım, ağabeyimin çok seksi ve çok heteroseksüel arkadaşları için titreyerek.

En azından Casey o zamandan beri biseksüel olduğunu açıklamıştı. Bu, beni acınası çocukluk hayallerim için salya akıtan acınası bir çocuk gibi hissettirmekten biraz kurtardı.

Her zaman ikisini birden düşünürdüm. Neredeyse hiç sadece Blake'i ya da sadece Casey'i düşünmezdim.

Meğer sıkılmış ve azgın bir ergen, birkaç erkeğin birlikte yapabileceği pek çok şey düşünebiliyormuş.

Ama bunların hepsi çok uzun zaman önceydi. Şimdi, ara sıra biraz makyaj yapma ve belki topuklu ayakkabı giyme cesaretini toplamaya odaklanmıştım. Bu, yıllardır yapmak istediğim bir şeydi ve yeni bir şehre taşınmamın ardındaki itici motivasyonumdu.

Ve ağabeyimin seksi en iyi arkadaşları her hareketimi izlerken, cesaretim kırılacağını biliyordum. "Eminim kendi başıma bir yolunu bulurum," dedim Peyton'a.

Kardeşimle biraz daha sohbet ettik ve güneşin önünü bir bulut kapladığında, onu bırakıp ahşap atölyesine koştum. Dolap yapımı dersine ihtiyacım için gerçek bir neden yoktu. Antika eşya restore etmeyi

Ama babamın nalbur dükkanında büyüdüğüm için, marangozluğu her zaman çok rahatlatıcı bulmuş ve özellikle yeni beceriler öğrenmekten keyif almıştım. İndirimli bir ders gördüğümde, yeni hayatımda en azından bir şeyin tanıdık olması gerektiğini düşünerek bu fırsatı kaçırmadım.

Birkaç saat boyunca, diğer tüm endişelerimi bir kenara bıraktım ve dersin hoş sakinliğine kendimi kaptırdım. Eğitimci, derin ve ağır bir sesi olan yaşlı bir adamdı ve tekdüze bir ses tonuyla kırlangıç kuyruğu birleşimlerinin ince noktalarını anlatıyordu. Pek iyi bir öğretim değildi ve biri soru sorduğunda sinirli ve huysuz davranıyordu, ama ben bunun canımı sıkmasına izin vermedim.

Bunun yerine, sadece işe odaklandım, havada talaş kokusu varken ölçüp kesiyordum. Bu beni mutlu etti ve birkaç saat boyunca tek önemli olan şey, açılırlar doğru kesip kesmediğimdi.

İş bittiğinde, yıkandım ve işe zamanında yetişmek için aceleyle dışarı çıktım. Şehir otobüsünün arkasında otururken, e-postalarımı kontrol ettim, sonra inleyerek telefonumu cebime geri koydum. Öğrenci kredisi ödememin hatırlatması ve geçen ayın cep telefonu faturası vardı.

Pencereden dışarı bakarak Pittsburgh'un inişli çıkışlı tepelerinin geçip gitmesini izledim. Yardıma ihtiyacım vardı, yoksa başım belaya girecekti, ama üniversiteden arkadaşlarım ülkenin dört bir yanına dağılmıştı ve ailem de çoğunlukla West Creek'teydi. Dışarıda bir şehir dolusu yabancıdan başka bir şey yoktu ve otobüsün arkasında otururken birdenbire kendimi inanılmaz derecede yalnız hissettim.

Ama şehir tamamen yabancılarla dolu değildi. Blake ve Casey'i neredeyse kendi kardeşlerim kadar iyi tanıyordum. Tabii, çoğu erkek gibi bazen biraz aptalca davranıyorlardı. Ama iyi kalpleri olduğunu da biliyordum. Casey, lisede kendi sorunları varken bir süre bizimle birlikte yaşamıştı bile.

Otobüsün camlarına hafif bir yağmur yağmaya başladı ve bu bana, sabit bir yerde yaşamının ne kadar çekici olduğunu hatırlattı.

Bir iç çekerek Peyton'a bir mesaj attım. En iyi arkadaşlarıyla yaşamak çok garip olurdu ve bu, kendime yapmak istediğim makyajı ertelemek zorunda kalacağım anlamına geliyordu. Ama en azından bu kış sıcak bir yatağım olacaktı.

Selam. Aslında, beni arkadaşlarıyla görüştürebilir misin?

İKİNCİ BÖLÜM

Duştan ıktım ve banyoya buhar bulutları doldu. Zaten yoğun geçen bir sabahın ardından, Penguins'ten birkaç müşteriyle rehabilitasyon merkezinde uzun bir öğleden sonra geçirmiştim ve sonunda eve döndüğümde, bir bira içip dinlenmeye hazırdım.

Banyo kapısı birden açıldı. "Hey, içeri giriyorum."

Casey yanımdan geçerek yolunda gömleğini çıkardı. Ben de geri çekilip belime bir havlu sardım ve onu penisimin üzerine gevşekçe tuttum.

"Bar gibi kokuyorum," diye şikayet etti Casey, sonra pantolonunu ve boxerını çıkararak duşu tekrar açtı. En iyi arkadaşım kompakt, kaslı bir vücuda ve barmenlik yaparken ona sağlıklı bahşişler kazandıran bir çene hattına ve elmacık kemiklerine sahipti. Koyu renkli, düz saçları geriye doğru taranmış, yanları sıkı bir şekilde kesilmişti, şık ama aynı zamanda rahat, tam da onun sevdiği gibi. Altın rengi teninde, uluyan bir kurt dövmesi net ve canlı görünüyordu.

O sıcak suyun altına girerken gözlerimi onun sıkı kalçalarına kaydurdım ve tanıdık bir acı hissettim.

Bu gece de o gecelerden biri mi olacaktı? Uzun zaman olmuştu. "Geç saatlere kadar çalışacağını sanıyordum," dedim, lavaboya yaslanarak. lavaboya yaslanarak sordum.

"Lacey benim yerime geçti," diye cevapladı duştan. Perdenin arkasında perdenin arkasında, bulanık silueti su püskürten duşun altında duruyordu. "Bu hafta Kat'le tekrar görüşmeyecek miydin?"

Bulanık aynaya döndüm ve ıslak saçlarımı elimle taradım. "İptal ettik."

Casey perdeyi bir kenara çekip kafasını dışarı çıkardı. "İptal mi ettik? Yani, ayrıldınız mı?"

"Sadece iki kez çıktık," diye homurdandım. "Bu ayrılmak sayılmaz."

"İkinci ya da üçüncü randevudan öteye geçmezsen, gelecekteki Bayan Serrano'yu nasıl bulacaksın?"

"Belki gelecekteki Bayan Serrano'yu bulduğumda üçüncü bir randevuya çıkarım," diye karşılık verdim.

Casey duştan çıktı, sonra belimdeki havluyu yakaladı ve çekip aldı. "Sanırım bara gidip rastgele kadınlara fotoğrafını göstermeye devam edeceğim. *Şu kestane rengi gözlere bak! Huysuz ifadesine aldanma, altın gibi bir kalbi var.*"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup ona sert bir bakış attım, penisimin bacaklarımın arasında sallandığını ve tamamen görünür durumda olduğunu çok iyi biliyordum. Casey beni sinirlendirmeyi severdi, ama onun beni rahatsız etmesine izin vermeyecektim. "O havlu ıslak," dedim.

O havluya baktı, sonra omuz silkti ve havluyu bana geri attı. "Haklısın, ıslak," diye cevapladı ve banyodan çıktı. "Temiz havlular nerede?"

Onu takip ederek eve girdim, ıslak ayak izlerinin üzerinden geçerken havluyu tekrar belime sardım. Temiz havlular, onun bıraktığı yer olan bodrumdaki kurutucunun yanındaydı, ama ona bunu söylemeye niyetim yoktu.

Çıplak kıcıyla evin içinde dolaşmasını izlemek çok daha eğlenceliydi.

"Bana bir randevu bulmana gerek yok," diye hatırlattım ona mutfağa girerken. "Bunun senin yeni favori hobin olduğunu biliyorum, ama ben iyiyim."

Casey gözlerini devirdi. "Sen seksi bir spor doktorusun, ama nedense kimseyle yatamıyorsun. En iyi arkadaşın olarak, müdahale etmem gerektiğini düşünüyorum."

"Sen yıllardır bir ilişki yaşamadın," diye homurdandım, her zamanki gibi biraz utanarak, "ve ben sana birini ayarlamaya çalışmıyorum." Belimdeki havluyu sıkılaştırdım. "Muhtemelen, senin evde çıplak dolaştığını duyduğumda çok utanacağım için."

Casey sırtı ve bacaklarını açtı, gözümün ucuyla onun penisinin ileri geri sallandığını gördüm. "Havluları saklayan sensin," dedi, sonra dönüp buzdolabının üstünden viskiyi aldı. "Bir içki ister misin?"

Gerilirken romboid kasının kasılmasını izledim, bu da kolunu hafifçe geri çekmesine neden oldu. "Tabii," diye cevapladım, sonra gözlerine baktım. "O yaralanma hâlâ seni rahatsız ediyor mu?"

Casey omzunu döndürdü. "Biraz. Neden, bana masaj yapmak mı istiyorsun?" Yaklaşarak, çıplak vücuduyla beni cesurca kışkırttı. "Biraz masaj iyi gelir. Ne de olsa, yıllardır bir ilişkim olmadı."

Şaşkın bir kahkaha attım. "Eminim mastürbasyon yapmak için yeterince yardım almışsındır."

"Aynen öyle," dedi ve her iki bardağa da birer yudum viski döktü. "Ben düzenli olarak seks yapıyorum. Ama sen..." Bardağı bana uzattı, sonra bardakları tokuşturduk ve içkileri bir dikişte içtik. "Sen hiç randevusu olmayan seksi spor doktorusun."

Viskiyi içince yüzümü buruşturdum ve onu görmezden gelerek bardağı masaya bıraktım. "Hadi. Omzun için fizik tedavi zamanı." Hızla döndüm ve Casey'nin çıplak kıkına hızlı bir tokat atarak onu şaşırttım. "Ve lanet olası şortunu giy," diye ekledim, gülümseyerek uzaklaşırken.

Bu şakalaşma olağan dışı bir şey değildi. Sanki altıncı sınıfta arkadaş olduğumuzda birbirimizle dalga geçmeye ve şakalaşmaya başlamıştık ve bir bakıma, bunu hiç bırakmamıştık. Bazen biraz ağır kaçabiliyordu, ama bu da eğlencenin bir parçasıydı.

Kısa bir garip dönemimiz oldu. Üniversitede biseksüel olduğunu açıkladıktan sonra, bir süre birbirimize dokunmayı bıraktık, sanki onun cinsel yöneliminin açık olması artık ne anlama geldiğinden emin değilmışız gibi. İkimiz de heteroseksüelken bazı sırlarımız olması bir şeydi, ama artık o heteroseksüel olmadığına göre durum farklıydı. Ama üniversitedeki kız arkadaşımın ayrıldıktan ve Casey ile ilk evimizi kurduktan sonra, eski alışkanlıklarımıza geri döndük.

Tüm eski alışkanlıklarımıza. Bu konuyu hiç konuşmadık ama.

Bazı şeyler gizli yapıldığında daha kolaydı, açıkça yapıldığında ise çok daha zordu.

Bir spor şortu ve tişört giydim, losyon aldım ve aşağı indim. Casey, bol bir boxer şort giymiş, kanepenin yanında durmuş telefonuna bakıyordu.

Onca yıl birlikte geçirdikten sonra, bu adam hakkında bilinmesi gereken her şeyi bildiğimi hissediyordum. Ne düşündüğünü, bazen o düşünmeden önce bile bildiğime yemin edebilirim. İşleri iyi gittiğinde gerginleştiğini biliyordum, sanki bunu hak etmediğini düşünerek endişeleniyormuş gibi, ve bazen açmayı hayal ettiği restoranda servis edeceği yemeklerin fikirlerini not aldığını biliyordum. Farklı gülümsemelerinin anlamlarını ve hangilerinin sorun olduğunu biliyordum, *sabahları* nasıl "*günaydın*" dediğine bakarak nasıl uyuduğunu anlayabiliyordum.

Ve Casey penisiyle düşündüğünde, dünyadaki en bariz erkek oluyordu.

Eski deri kanepeye oturdum ve bacaklarımı açtım. "Buraya gel," dedim, ayaklarımla sehpayı iterek. "Otur."

Casey yarı gülümseyerek bacaklarımın arasına oturdu ve ben ellerimi omuzlarına koydum. Parmaklarım, duştan sonra hala sıcak olan cildine bastırarak derisine gömüldü. En iyi arkadaşım memnuniyetle mırıldanıp geriye yaslanırken, ellerimi omuzlarında gezdirdim, sonra yarasına geri döndüm.

Casey geriye uzandı ve eli uyluklarımın üzerine kondu. Kasıklarımın bir sıcaklık dalgası geçti ve basketbol şortumun içinde penisimin sertleştiğini hissettim. "Evet, harika," dedi. "Bu çok iyi geliyor. Sana teşekkür etmek için bir şeyler yapmam gerekecek."

Sırtını keşfettim, kaslarını masaj yaptım. Kalbim çarpıyordu ve Casey ile her seviştiğimizde olduğu gibi, bunun gerçekleşeceğini anladığım anda, bunu ne kadar istediğimi fark ettim.

Penisim seğirdi, tamamen sertleşti ve şortumu şişirdi. Bu eski bir alışkanlıktı, ama her zaman geri gelen, canlı ve ham bir alışkanlıktı. Casey bana doğru bastırıp elini uyluğumdan yukarı doğru kaydırduğunda, kendimi şımartmak için can atıyordum.

Döndü, elimden kurtuldu, sonra bana dönerek ellerini dizlerimin üzerine koydu. "Ne düşünüyorsun?" diye sordu, sonra dilini dolgun dudaklarının kıvrımında gezdirdi. Bana baktı, koyu renkli gözleri talepkar ve yüzünde müstehcen bir sırıtış vardı.

Başının arkasını tuttum, parmaklarımı ıslak saçlarına soktum. "Bence sen utanmazsın," diye homurdandım.

"Ve bence sen bunu seviyorsun," diye cevapladı Casey.

Şortumun içindeki penisim seğirdi. Aslında bunu seviyordum. Casey ile seks yapmak başka hiçbir şeye benzemiyordu. Başka biriyle birkaç kez birlikte olduğumda ve çıktığım birkaç kadınla kesinlikle eğlenmişim, ama Casey ile olduğu gibi başka biriyle hiç bu kadar uyumlu olmamıştım. O benim ilk cinsel deneyimimdi ve bazı yönlerden vücutlarımız birbirine bağıymış gibi hissediyordum.

Onu öne doğru çektim, sonra yüzünü sikime sürttüm. Casey güldü ve burnunu oraya gömdü, sikim onun yanağına çarptı.

Evet, lanet olsun.

Casey, Casey olmasaydı, muhtemelen siktir et derdim ve o adamla evlenmeye çalışırdım. Heteroseksüel olmaya gerçekten önem verdiğimden değil; sadece nadir istisnalar dışında, neredeyse sadece kadınları çekici buluyordum.

Ama gerçek şu ki, Casey bu istisnalardan biri olsa da, o hala Casey'di, kalıcı olarak bekardı ve evlilik, aile gibi konulara hiç ilgi duymuyordu

Bu yüzden, kalbim çocukluğumuzdan beri olduğu gibi ona bakmak istese de, bu yolun çıkmaz olduğunu biliyordum.

İnledim, sonra onun sıcak nefesi kasıklarına değdiğinde kalçalarımı öne doğru ittim. Bir zevk dalgası üzerime çöktü ve diğer tüm düşüncelerim kayboldu.

Hiçbiri önemli değildi, gerçekten.

Artık o benim elimdeydi ve bundan zevk almaya niyetliydim.

CASEY

Blake'in basketbol şortunu aşağı çektim ve kalın sikini dışarı çıkardım. En iyi arkadaşım başımın arkasını okşamaya devam etti, beni elleriyle okşadı ve çok uzun zamandır duymadığım o hoş inlemeleri çıkardı.

Liseye giderken, on yıl sonra hala heteroseksüel en iyi arkadaşım ile oynuyor olacağımı söyleseydiler, asla inanmazdım. Ama Blake'in penisinin başını dudaklarımla sardığımda ve ön sıvısını tekrar tattığımda, doğru ruh halinin bizi yakaladığına çok sevindim.

Blake'i emmenin ritmine kapıldım, ayaklarının dibinde diz çöküp kendimi mastürbasyon yaparken dudaklarımı onun penisi üzerinde yukarı aşağı gezdirdim. Çok geçmeden pes edip beni öpmek için yukarı çekeceğini biliyordum, bu yüzden çenemi gerip, önce onun zonklayan penisinin verdiği zevki olabildiğince uzatmaya çalıştım.

"Siktir," diye inledi Blake omuzlarımı tutarken. "Buraya gel."

Tam zamanında. Vücuduna tırmandım ve o da yol boyunca boxerımı çıkardı. Blake dudaklarını benimkilere çarptı, beni sertçe öptü, sonra dudaklarını çekip gözlerime bakarak tekrar öptü.

Tıpkı her zaman seviştiği gibi, çok yoğundu. Huysuz enerjisi bir anda patladı ve bu tutku dışarı döküldü. Blake vücut teması, göz teması ve birbirlerini itip kakmayı severdi. Vücutlara, ısığa ve sürtünmeye bayılırdı. Çok sayıda gündelik seks yaptım ama onun gibi sevişen başka birini tanıımıyorum.

Belki de bu heteroseksüel erkeklerin özelliği idi, emin değildim. Yıllar boyunca çıktığı tüm kadınlara da aynı şekilde davranıp davranmadığını bilmiyordum.

Ama beni kanepeye itip sert sikini benimkine sürttüğünde, benimle birlikteyken nasıl olduğunu çok iyi hatırladım.

Bacaklarımı onun uyluklarına doladım, sonra elime iki kez tükürdüm. Blake'in yüzünün yarısı gölgede kalmıştı ve nedense her zamankinden daha yakışıklı görünüyordu. Kare hatlı bir yüzü vardı, ama kaşlarının altındaki kırışıklıklar ve kısa kesilmiş kahverengi saçlarının altında gizlenmiş, kalıcı bir yumuşaklık da vardı. Çoğu insan onu yanlış bir anda yakalarsa kaşlarını çatmış ya da somurtmuş olduğunu düşünürdü, ama ben onun her zaman düşüncelerine zaman ayırdığını ve işlerini kendi tarzında yapmaya özen gösterdiğini biliyordum.

Blake bir şey yaptığında, bunu içtenlikle yapıyordu. Ve lanet olsun, onun için bir anlam ifade ediyor olmak çok iyi hissettiriyordu.

Dudaklarını geri çekip şaşkın bir nefes aldı, ben de bizim siklerimizi tutup birbirine kenetledim. Çenesinde hafif bir sakal vardı ve ben okşadığımda dili dudağının üzerinden dışarı fırladı.

"İyi geliyor," diye homurdandı, sonra eline tükürdü. Penislerimizi benimkine ekledi ve ben onun feromonlarını ve odunsu kokusunu derin bir nefesle içime çektim.

Blake ve benim gerçek bir ilişki yaşamamızın mümkün olmadığını uzun zaman önce kabullenmişim. Birincisi, o hala temelde heteroseksüeldi. Ve tüm gençlik yıllarım boyunca ve yirmili yaşlarımın başında ona aşık olduktan sonra, sonunda birlikte olmamız gerektiği gerçeğini kabullenmek zorunda kaldım.

Onun gerçek bir ilişki yaşaması gerekiyordu, anlamlı, istikrarlı ve sağlıklı bir ilişki, ama ben öyle bir şey için yaratılmamışım. Benim tarzım daha çok hızlı, stressiz eğlenceydi, hiçbir taahhüt ve hayal kırıklığına uğrama ihtimali olmayan türden.

Ama ara sıra, Blake bana yaslandığında ve dudaklarımız tekrar birbirine değdiğinde, farklı bir şey olduğumuzu hayal ediyordum. Kendimi onun açgözlü ellerine teslim ediyordum, kaygan ön sıvısını penislerimize sürüyor ve yüzümü boynuna gömüyordu.

"Casey," diye homurdandı Blake, sonra yüzünü buruşturarak beni geri itti. "Bitmek üzereyim."

Siklerimiz birlikte nabız gibi atıyordu, elimde sıcak sıcak. "Evet, öylesin," diye nefes nefese söyledim, sonra ikimize de uzun ve yavaş bir okşama yaptım. "Ben de."

Eli hala benim sikimde olan Blake yukarı tırmandı. Dizleri göğsümün iki yanına indi, ağırlığı beni yere bastırırken sikini

dudaklarıma doğru itti. O geriye uzanıp, sabit bir hareketle penisimden ön sıvıyı aşağı doğru ittiğinde inledim ve onu ağzıma almak için ağzımı açtım.

"Evet, hoşuna gitti mi?" Blake bana homurdandı. Bir eliyle başımın arkasını, diğer eliyle de penisimi tuttu ve ağzıma girip çıkarken, tüm vücudum orgazmın eşiğinde kasılmaya başladı.

"Fuhh," ağzım dolu halde inlemeye çalıştım, kalçalarımı onun tutuşuna doğru salladım. Blake'in penisi ağzımın arkasına çarptı ve onu daha derine almak için boğazımı uzattığımda, sonunda orgazmının patladığını hissettim. Sıcak akıntısı dilimi kapladı ve kendi orgazmımın gücüyle titredim, boşalırken sinirlerime yıldırım çarptı.

"Blake," diye inledim, tekrar boşalırken, dudaklarım onun parıldayan başlığına yapışmıştı. "Bunu sevdiğini söyle."

"Siktir," diye inledi Blake. Kalçaları sertçe sarsıldı ve son sperm fışkırması dudaklarıma sıçradı. "Evet, seviyorum," diye homurdandı ve güldü. "Tamam, seviyorum."

Spermelerini ucundan yaladım, sonra dudaklarımı öpücük için yukarı çektim. "Güzel," dedim.

'dan hemen sonra seviştik, I used to lay there and torture myself, ona erkek arkadaşım olmasını isteyip istemediğimi merak ederek. Ama artık bunu unutacak kadar büyüdüğüm için, sadece zevkin titremelerini hissettim ve Blake ile birlikte kanepede uzanarak birkaç dakikayı takdir ettim.

O mutlu olduğunda ben de mutlu oluyordum ve bir kez olsun, lanet olası yüzünde gerçekten bir gülümseme vardı.

Uyluklarını okşadım, sonra kendimi kaldırdım. "Aç mısın?" diye sordum. "Akşam yemeği hazırlıyorum."

Blake sırtıttı ve yerden şortunu aldı, onu giyip kalın, kıllı uyluklarını tekrar örtünce hayal kırıklığına uğradım. "Evet, açım," dedi, sonra karın kaslarına başını salladı. "Mutfağa gitmeden önce ellerini yıka."

Çıplak karnıma sıçrayan sperme baktım. İşaret parmağımla onu silip, mutlu izimi döndürdüm, sonra yaladım. "Akşam yemeğinde kullanmam gerektiğini düşünmüyor musun?"

Blake gözlerini devirdi. "Sen iğrençsin."

Boxer şortumu aldım. "Buraları ilginç tutmak için elimden geleni yapıyorum."

"Bu arada, Peyton'ın mesajını gördün mü?"

"Evet, Russell sonunda taşınmak istiyor gibi görünüyor. Birkaç ay sonra mı?"

"Senin için hala uygunsa, benim için de uygun." Blake başını salladı. "Tabii ki."

İkimiz de bir dakika tereddüt ettik. Russell'ın taşınması, en iyi arkadaşımızın küçük kardeşi etrafta olduğu için bir süre bu beklenmedik buluşmaların pek mümkün olmayacağı anlamına geliyordu.

Ama muhtemelen en iyisi buydu. Blake'e ciddi bir ilişki bulmaya çalışıyordum ve bunu başardığımda, sonunda ergenler gibi davranmayı ve gizlice buluşmayı bırakacaktık. Bu çok kötü olacaktı, ama Blake ciddi bir ilişki istiyordu, bu yüzden onun adına mutlu olmayı öğrenecektim.

O zamana kadar, sonsuza kadar sürmeyeceğini bilerek, sahip olduğumuz şeyin tadını çıkarmaya çalışacaktım.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

RUSSELL

Sokakta durmuş, etrafıma karton kutular yığılmış, ısınmak için bir yandan diğer yana zıplıyordum. Blake, taşınmama yardım etmek için kamyonetiyle geliyordu, bu onun için çok cömert bir davranıştı, ama ben onun yardımını kabul etmekten çok rahatsızdım.

Liseden beri Blake ve Casey'i görmemiştim. Eskiden neredeyse bizim evde yaşıyorlardı ve Casey, son sınıfta evde sorunlar yaşadığı için bizim eve taşınmıştı. Ama üniversiteye gittikten sonra, üçü hala yakın olsalar da, Peyton'dan bu çocuklar hakkında haberler alıyordum.

İkisi de iyi gidiyor gibi görünüyordu, ki bu şaşırtıcı değildi. Blake, lise futbol takımımızın yıldızı olarak başarılı bir kariyerin ardından fizyoterapist olmuş ve profesyonel sporcularla çalışmaya başlamıştı. Biraz huysuzdu ama iyi biriydi. Aslında benim aklımda kalan, kendinden her zaman çok emin olmasıydı, sanki benim gerçekten hayran olduğum sağlam bir özgüvene sahipti.

Casey, çekiciliğiyle insanları kendine çekmenin kendi yöntemini bulmuştu ve tüm kızları ona deli eden yüksek elmacık kemikleri ve bitter çikolata rengi gözlerinin de yardımıyla, başını soktuğu birçok beladan kurtulmayı başarabiliyordu.

Tüm kızlar ve birkaç erkek de. Özellikle, en iyi arkadaşlarının garip küçük kardeşi, yani ben.

Yıllar önce Peyton'dan Casey'nin biseksüel olduğunu duyduğumda rahatlamıştım. Bu, onun ya da Blake'in benim cinsel yönelimim konusunda tuhaf davranacaklarından endişelenmeme gerek olmadığı anlamına geliyordu. Ama nedense bu beni endişeli ve garip hissettirdi, sanki Casey'nin yıllardır eşcinsel olarak yaşamış olması, ben daha kendim farkına varmadan tüm sırlarımı ortaya çıkarabileceği anlamına geliyordu.

Mavi ceketimin fermuarını sonuna kadar çektim, sabahın erken saatlerindeki soğukta donuyordum ve bir dakika sonra büyük kırmızı bir kamyonet yanaştı. Blake içeriden bana el salladı, sonra dışarı atladı.

Anında dizlerim titremeye ve güçsüzleşmeye başladı. Lisede olduğu gibi yine kaşları çatık ve ciddi bir ifadeyle bakıyordu, ama bu, ne kadar seksi bir adam haline geldiğini gizleyemiyordu. Kalın bacaklarını saran bir kot pantolon ve vücudunun yapısını gösteren, tam da sıkı bir kapüşonlu sweatshirt giyiyordu. Koyu renk saçları kısa kesilmişti ve tıraş olmuştu, ama çenesinde hala sakal izleri vardı.

Peyton'ın sporcu arkadaşına bakmıyordum, tam anlamıyla bir erkeğe bakıyordum. bir erkeğe bakıyordum.

Gözlerim onun bakışlarına takıldı. Yüzü olgunlaşmış ve derinleşmişti biraz sertleşmişti. Tüm yüz hatları biraz kaba idi ve ben bunu çok sevdim. Yanakları tam olarak hizalı değildi, gülümsemesi bir tarafa doğru çıkıntı yapıyordu ve bu durum ile gözlerinin köşelerindeki yumuşak çizgiler onu çok daha çekici kılıyordu, tıpkı çok net hatırladığım o hafifçe eğri dişi gibi.

İçimde bir arzu dalgası uyandı ve tıpkı lisedeyken olduğu gibi, onun yanında kendimi küçük, utangaç ve çekingen hissettim.

Siktir. Onunla yaşamak karmaşık olacaktı.

"Selam!" Blake'e selam verdim ve elimi cebimden çıkarıp el salladım. "Taşınmama yardım ettiğin için çok teşekkürler. Ve her şey için."

"Önemli değil," dedi Blake, omzumu tutup dostça bir şekilde okşayarak selam verdi. Bu hareket karnımda sıcak bir his uyandırdı ve normal bir yüz ifadesini korumak için uğraştım.

"Fazla eşyam yok," dedim, kutuları işaret ederek. "Eski evim mobilyalıydı."

"Peyton da öyle demişti." Çömeldi ve en büyük kutulardan birini sanki hiç ağırlığı yokmuş gibi kaldırdı. "Her şeyi hallettik. Yedek odada ihtiyacın olan her şey var."

"Harika." Ben de büyük bir kutuyu aldım. Formda olmadığımından değil. Ağırlık kaldırıyor, bisiklete biniyor ve aktif kalmak için elimden geleni yapıyordum. Ama yine de kutunun ağırlığı karşısında şaşırıp nefes nefese kaldığımda yüzüm kızardı. "Arkada mı?"

Blake kutusunu kamyonetin arkasına attı. "Evet. Pittsburgh'da hayat nasıl gidiyor? Forest View'dan taşındın, değil mi?"

"Evet. Üniversiteyi bitirdikten sonra bir süre orada kaldım." Blake'in benimle ilgili herhangi bir şeyi hatırlamasına şaşırdım, hatta

Peyton ona anlatmış olmalıydı. "Pittsburgh fena değil. Hala yerleşmeye çalışıyorum, sanırım."

"Buraya taşınmana ne sebep oldu?"

Başka bir kutu aldım. "Yeni bir başlangıç. Bir kitapçıda çalışıyorum, marangozluk dersi alıyorum ve bundan sonra ne yapacağıma karar vermeye çalışıyorum."

Bu, gerçeğe yeterince yakındı. Blake Serrano'ya, sonunda makyajla oynayabilmek için yeni bir yere ihtiyacım olduğunu açıklamak istemiyordum.

"Tamam," diye homurdandı. Bu ifade, babasının konuşma tarzı gibi tuhaf bir şekilde aptalca geliyordu ve bu beni gülümsetti. "Peki, ihtiyacın olduğu sürece Casey ve ben seni ağırlamaktan memnuniyet duyarız. Sana şehri gezdirebiliriz de."

"Teşekkürler." Ama zaten kendimi yük gibi hissediyordum ve *Peyton'ın küçük kardeşi* gibi görünmekten mümkün olduğunca kaçınmak istiyordum. "Çoğu gün çalışıyorum, bu yüzden beni sadece akşamları görebileceksin."

"Casey gece kuşu," dedi ve daha küçük beyaz bir kutu aldı. "Ben dokuzdan beşe kadar çalışıyorum, aşağı yukarı."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve kalp atışlarım hızlandı. Blake Serrano, iç çamaşırlarım ve rujumun olduğu bir kutu tutuyordu. Nefes almaya ve paniklememeye çalıştım ve sikime lütfen, lütfen yumuşak kal diye azarladım.

Ama Blake Serrano şu anda resmen külotuma dokunuyordu.

"Kirayı öderim," diye patladım, sonra başka bir kutu aldım. "Ve faturalara yardım ederim. Ne olursa olsun."

Elini omzuma koydu ve tekrar sıktı. Bu sefer içimi kaplayan sıcaklık doğrudan sikime gitti ve mücadele etmeye çalıştığım ereksiyon canlandı.

Eğer böyle devam edecekse, dar kot pantolonumu çıkarmak zorunda kalacaktım.

"Gerçekten, endişelenme," diye homurdandı Blake. "Taşınmak zordur. Ve pahalıdır. Bir dakika durup kendine gel. Yardımcı olmaktan memnunuz. Ne de olsa, sen Peyton'ın küçük kardeşisin."

İşte böyle. Yavaşça nefes verdim. Beni hâlâ bir çocuk olarak görüyordu, neden görmesin ki? Ama Blake yardımcı oluyordu ve nankör görünmekten nefret ediyordum, bu yüzden gururumu yuttum ve gülümsedim. "Bu çok cömertçe," dedim. "Teşekkürler."

Yine de, kafamın bir köşesine, çocuklara biraz para vermek için not aldım. Blake ve Casey'nin yanına taşınmak, yenilgiyi kabul edip eve dönmekten sonraki en yakın şeydi

ve eve dönmekten sonraki en yakın şeydi ve kendime bakabileceğimi kanıtlamam gerekiyordu.

Blake yanımdan geçerken, çam kokulu vücut şampuanının kokusunu aldım. Bir saniye boyunca, dikkatim dağılmış bir şekilde, kutu ile kasıklarımı kapatarak orada durdum, sonra Blake tekrar yanımdan geçti ve ben kendime geldim.

Önümüzdeki birkaç ay boyunca dayanılmaz bir gençlik aşkı ile yaşamaya razı oldum. Sonsuza kadar sürmeyecekti ve dişimi sıkıp bunu atlatabilirdim.

Belki başka bir erkek olunca işler daha sakın olur diye umuyordum, Casey'i hatırlayarak, ama aynı anda Blake'in kamyonete yaslanırken gözüm onun kışına takıldı.

En azından kardeşimin diğer en iyi arkadaşı Blake kadar seksi olamazdı.

CASEY, iki katlı evin kapısını açtı ve ağzım açık kaldı.

O da Blake kadar yakışıklıydı. İnanılmazdı.

"Selam Russell. Seni görmek güzel dostum," dedi, sonra kolunu omzuma attı ve beni yarı kucakladı.

"Seni de görmek güzel," diye cevap verdim. "Blake kamyoneti arkaya çekiyor."

"İçeri gel," dedi Casey. "Onunla arka sokakta buluşabiliriz."

Kalçalarına düşük oturan bir kot pantolon ve soluk bir tişört giyiyordu. Blake gibi, Casey de benim hatırladığımdan çok daha yaşlı görünüyordu. Sıcak bakır rengi tenine zıt, koyu renkli bir sakal bırakmıştı ve şık uzun saçları, zevkli deri bileziği ve kolunun altından görünen dövmeleriyle görünüşünü de değiştirmiş olduğunu fark ettim.

Onu evin içinden takip ettim, rahat görünümlü deri kanepeler, güzel bir müzik seti ve duvarda dağınık halde duran çerçeveli fotoğrafların önünden geçtim. "Evin çok güzel," dedim.

Casey omzunun üzerinden gülümseyerek bana baktı. "Ne, hâlâ domuzlar gibi yaşayıp bütün gün Doritos yediğimizi mi sandın?"

Gölerek, "Annem, Peyton her yere peynir tozu saçtığında çok sinirlenirdi," dedim.

Casey birkaç basamak aşağı koştu ve evin arka tarafına çıktı. "Bu arka giriş bodrum odana çıkıyor," dedi ve arka bahçeye açılan kapıyı açtı. Kapının arkasında bir garaj ve bir sokak vardı. "İstediğin zaman arkadaşlarını davet edebilirsin. Şehre geldiğinden beri hoş biriyle tanıştın mı?"

Blake kamyoneti geriye doğru sürerken ben de onu takip ederek sokağa indim. "Tatlılar," dedim ve sanki bu çok sıradan bir şeymiş gibi zorla gülümsedim. "Hayır, Pittsburgh'da henüz flört etmeye vaktim olmadı."

Ya da Forest View'da, ya da ondan önce West Creek'te. Ama Casey'e iç karartıcı derecede kısa flört geçmişimi anlatmak istemedim.

Blake'e el sallayarak, kamyoneti geriye doğru sürerken ona yol gösterdi. "Seni dışarı çıkarırım. Ben harika bir kanat adamıyım. Ve bu şehirde bir sürü harika kadın var, göreceksin."

Blake kamyonetten atladı. "Onu şimdiden biriyle çıkarmaya mı çalışıyorsun? Lanet olsun dostum." Bana döndü. "Merak etme. Casey bana da aynısını yapıyor. Kendi işine bakmasını istiyorsan ona susmasını söyle."

Orada durdum, ağzım hafifçe açık kalmıştı. Kardeşimin onlara benim eşcinsel olduğumu söyleyeceğini düşünmüştüm, ama galiba Peyton'ın aklında başka şeyler vardı.

Casey ve Blake ikisi de bana baktı. Birbirlerinden sadece birkaç santim uzaktaydılar ve onları tekrar birlikte görmek başımı döndürdü. İkisi kafamda birbirlerine ait gibiydiler ve Aralık ayının soğuşunda orada dururken, sanki birbirlerinin yanından hiç ayrılmamışlar gibiydiler.

"Şu anda biriyle çıkmaya çalışıyor muyum bilmiyorum," dedim, "ama, şey, ben eşcinselim."

"Eşcinsel misin?" diye sordu Casey şaşkınlıkla. Blake'e doğru baktı. "Onun eşcinsel olduğunu biliyor muydun?"

Blake arkadaşının omzuna hafifçe vurdu. "İnsanlar yokmuş gibi onlardan bahsetme. Hayır, bilmiyordum." Bana döndü. "Sorun değil. Bu civarda iyi bir eşcinsel bar var, istersen bir bakabilirsin."

Kalbim patlayacakmış gibi hissediyordum, göğüs kafesime çok sert vuruyordu. Onların bunu bilmiyor olmaları beni utandırdı, ama bu hiç mantıklı değildi. Ben sadece bir yıl önce açılmıştım ve onlar açıkça homofobik değillerdi, o zaman neden bu önemli olsun ki?

"Peyton, dostum," dedi Casey, gözlerini devirerek. "Bekle, sana benim biseksüel olduğumu söyledi, değil mi?"

Başımı salladım ve bir kutu aldım, en azından hareket edersem bu çile biraz daha az aşağılayıcı ve garip hissettirecekti.

Eve hoş geldin, Russell. Artık çocukluk aşıkların sana herkesin cinsel kimliği hakkında sorular soracak.

"Bana söyledi," diye cevapladım, "sanırım birkaç yıl önce?"

"Komik olan şey, Blake sadece palyaçolardan hoşlanıyor, değil mi Blake?" diye ekledi ve kendisi için bir kutu aldı.

"Bunun doğru olmadığını söylememe gerek var mı?" Blake bana ciddi bir ifadeyle sordu. Ben güldüm. "Hayır, merak etme. Casey'i hatırlıyorum."

Casey dönüp eve geri girdi. "Mahallede eşcinsel barının dışında başka yerler de var." İkinci kutuyu alıp onu takip ettim. "Dediğim gibi, sana etraflı gezdireceğiz," diye ekledi.

Bodrum odasının duvarının üst kısmında bir sıra pencere vardı ve az önce kovulduğum odanın yaklaşık iki katı büyüklüğündeydi. Kutuları yere bıraktım ve odayı gözlerimle süzdüm. Gözlerim flanel çarşafly büyük yatak, geniş meşe şifonyer ve duvara yaslanmış ikiz boy aynalar üzerinde dolaştı.

"Burada şanslısın," dedi Blake ve Casey'yi yandan itti. "Ben yukarıda onun horlamasını dinlemek zorundayım."

Casey kolunu arkadaşının omzuna attı. "Bodrumdan da horlamamı duymayacağın için söz veremem," dedi bana, Blake güldü ve onu tekrar itti.

Yutkundum. Birbirlerine dokunmayı kesinlikle seviyorlardı. Bunu çocukluğumuzdan hatırlıyordum, çünkü birbirlerine ne kadar sık dokunduklarını nasıl fark etmemem mümkün olabilirdi ki?

Sanki ham madde doğrudan benim spank bankıma aktarılıyordu.

Nabzım hızlandı. Belki eskiden Casey ve Blake'in birbirlerine ne kadar dokunduklarını düşünerek çok zaman geçirirdim, ama bu artık bitmeliydi. Artık bir yetişkindim ve onlar bana nazikçe boş odalarını veriyorlardı, ben de kendimi yanlışlıkla onların kasıklarına bakarken yakalamayacaktım.

"Bir yük daha mı?" Blake, kamyonete doğru başını sallayarak sordu. "Tabii," diye zayıf bir sesle cevap verdim.

"Bir yük daha."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

CASEY

Harts'taki vardiyamın ortasında, bara yaslandım. İş çıkışı içki içenlerin akını bitmişti ve bahşiş kutumu doldurmaktan memnun olsam da, bir saniye nefes almaktan da memnuniyet duydum.

Bar karanlıktı ve çok gürültülü değildi. Ayda bir kez müzisyenler çalardı, ama onun dışında, randevuya çıkmak ya da birkaç arkadaşla buluşup rahatlamak için gidilebilecek türden bir yerdi. Kendime biraz soda doldurdum ve telefonumda yeni bir chill playlist açtım.

Bir kadın tam karşımda oturdu. Tam olarak bakmadan bile onun çok güzel olduğunu anlayabiliyordum. Dolgun ve kıvrımlı vücudu vardı ve her zaman hoşlandığım türden dolgun dudakları vardı.

Gözlerimi yukarı kaldırdım. "Ne alırsınız?"

Gözlerime bakarak öne doğru eğildi. "Votka ve kızılçık suyu," diye cevapladı.

Bazı insanların her kelimeyi flört gibi telaffuz edebilmesi şaşırtıcıydı. Bu, benim de her zaman mükemmelleştirmek istediğim bir beceriydi.

"Votka ve kızılçık olsun," dedim başımı sallayarak ve göz teması kurmadan içkisini hazırlamak için döndüm.

Harts'ta çalışmaya başladığımda, müşterilerle flört etmekten pek çekinmiyordum. Ne kadar içtiklerini her zaman tam olarak biliyordum, bu yüzden sarhoş olanlardan kaçınmak kolaydı ve gece eğlenmek isteyen ayık insanlar da bolca vardı.

Neden ben de eğlenmeyeyim ki, diye düşündüm.

Saçlarımı geriye attım ve kadına içkisini uzattım. "Hesap açalım mı?" diye sordum, yüzümde hiçbir ifade yoktu.

"Tabii," diye cevapladı ve kartını uzattı, benim yemi yutmadığım için açıkça hayal kırıklığına uğramıştı.

Ama bu ona karşı bir şey değildi. Sadece Blake ile birlikte olmanın heyecanını hala yaşıyordum. Heteroseksüel bir arkadaşınla yatmak nadir bir zevkti ve ben de zamanı geldiğinde bunu takdir etmeye çalışıyordum.

Hayatımı takdir etmek benim temel motivasyonumdu. Annem beni büyütmüştü ve hayatımın ilk on yedi yılında eğlenmek oldukça zordu. Beni bir yük gibi görüyordu ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım, yaptığım her şey onu utandırıyor gibiydi. Blake gibi popüler bir yıldız sporcu ya da Peyton gibi uslu ve sınıfının birincisi bir çocuk istiyordu. Ama onun yerine beni aldı ve hayal kırıklığını hiç gizlemeye çalışmadı.

On yedi yaşına geldiğimde, kasabada saygın, zengin bir adamla tanıştı ve hemen beni evden attı. Bunu bir uyarı olarak aldım. Yıllarca onun evinde mutsuz ve değersiz hissettikten sonra, kendi şartlarımla mutlu olmanın bir yolunu bulacağıma yemin ettim. Gerisini siktir et, diye düşündüm. İstedğim şeyi yapıp kendime bakabildiğim sürece, başkasına güvenmeme gerek yoktu.

Elimde viski şişesini çevirip, düzenli müşterilerimden birine bir shot doldurdum. Gerçek şu ki, ihtiyacım olan her şeye sahiptim, ama bunun bir nedeni de Blake'in olmasıydı. Birbirimize iyi bakıyorduk ve birçok yönden, onsuz bir hayat düşünemiyordum. Ama Blake benim için ne kadar iyi olsa da, birlikte geçirdiğimiz zamanın sona ermesi gerektiğini kabul etmeye başlamıştım.

Belki birbirimize bu kadar bağlı olmasaydık - genellikle kelimenin tam anlamıyla değil, ama yine de - belki o zaman, o da burada kendine özel birini arıyor olurdu.

Gözlerimi bara çevirdim ve daha önce benimle flört eden kadını gördüm. Tek gecelik bir ilişki için havamda değildim, ama onun Blake'in tipi olup olmadığını düşündüm.

Ona karısı olacak kadını bulursam ve her zaman istediği gibi mutlu bir aile kurarlarsa, ona doğru olanı yaptığımı bilirdim. Ve onca yılın ardından, Blake'in bana baktığı o uzun zamanın ardından, ona doğru olanı yapmaya niyetliydim.

Tabii huysuz herif ara sıra gülümsediği sürece. Tek bilmem gereken buydu.

Bir sonraki barmen Marcus geldi, ben de kasayı kapattım ve oradan ayrıldım, sonra saat on birden önce eve vardım.

Mutfağa girdiğimde, Blake eşofman altı giymiş, kıllı göğsü açıkta, buzdolabına bakıyordu. "Selam," dedi, başını kaldırmadan.

"Bir şey mi arıyorsun?"

"Sandviç yapmaya çalışıyorum."

Omzuna hafifçe vurdum ve onu buzdolabından uzaklaştırdım. "Ben hallederim."

Russell da eşofman altı giymişti, ama üzerine eski bir üniversite sweatshirt'ü de giymişti. "Oh, pardon," dedi tereddüt ederek.

"Ne için?" diye sordum. "Girin. Burası sizin mutfağınız da."

Russell gülümsedi ve Blake ile beni sırayla baktı, sonra başını salladı.

"Sadece atıştırmalık bir şeyler almaya gelmiştim."

"Casey halleder," dedi Blake tezgaha otururken. "Yemek yapmayı sever."

"Doğru," dedim buzdolabından bir şeyler alırken. "Izgara peynirli sandviç, belki biraz domatesle ister misin? Blake turşu da sever."

"Tabii ki. Harika olur, teşekkürler."

Göz ucuyla ona baktım. Russell her zaman biraz utangaçtı, şu anda olduğu gibi, ama son sınıfta Young ailesiyle yaşarken onu biraz tanımıştım. Şimdi karşımda dururken hala içine kapanık görünüyordu, ama yıllar içinde ne kadar olgunlaştığını da fark etmeden edemedim. Kumral saçları benekli ela gözlerinin üzerinde hafifçe kıvrılıyordu ve dudaklarının kıvrımı ile çenesinin kesimi dikkatimi çekti.

Russell barda bir yabancı olsaydı, muhtemelen o utangaç çekiciliğine kapılırdım. Gözlerinde patlamak ve kırılmak üzereymiş gibi bir enerji vardı ve ben de kesinlikle böyle bir şeye yardım etmekten zevk alırdım.

Tavayı açtım, sonra Blake kendine ve Russell'a bira alırken ekmeğin üzerine tereyağı sürdüm. Bu düşünceler hemen ortadan kalkmalıydı çünkü Russell, Peyton'ın küçük kardeşi idi ve bu hiç uygun değildi.

Mesele yaş değildi. O yirmi üç yaşında olmalıydı, ben ise yirmi dokuz. Ama yine de o her zaman Peyton'ın küçük kardeşi olacaktı ve onun eşofmanının içindeki poposunun ne kadar seksi olduğunu fark etmeme gerek yoktu. Özellikle de eve geldiğinde hala bodrumda saklanıp, açıkça kendine saklanmaya çalışırken.

"Günün nasıl geçti?" diye sordum Russell'a domatesleri keserken.

"Fena değildi. Sana bahsettiğim marangozluk dersine girdim, sonra da kitapçıda çalıştım."

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Blake.

Russell elindeki bira şişesini çevirdi. "Sadece birkaç raflı küçük bir komodin. İyi kaplama yapmayı öğreniyorum."

"Mobilya mı yapıyorsun?" diye sordum, sonra tavadaki ekmeği çevirip üzerine peynir attım.

Young kardeşler o kadar yetenekliydi ki, neredeyse kompleks yapacaktım. "Aslında hayır. Ben temelde babamın nalbur dükkanında ve ahşap atölyesinde büyüdüm. Bu işi meslek olarak yapmak istemiyorum ama fırsat buldukça aletlerle çalışmayı seviyorum."

Aklıma geldi — Russell'ı en son babasının cenazesinde görmüştüm, Blake için de durum muhtemelen aynıydı. Bay Young'ın mükemmel bir baba olmadığını biliyordum ve hayatta olsaydı, oğlunun eşcinsel olmasıyla kesinlikle zorlanacaktı.

Ama Russell'ın babasının ailesine karşı doğru olanı yapmaya çalıştığını da hatırlıyordum, hatta benim gidecek başka yerim olmadığında beni evine almıştı. Bu yüzden Russell'ın da onunla ilgili bazı güzel anıları olduğunu bilmek beni mutlu etti ve ailenin bana yardım ettiği gibi, kardeşlerden birine yardım edebildiğim için minnettardım.

Aklım çocukluğumuza geri döndü. Russell nazik bir çocuktı ve komşularımızın çocuklarına projelerinde yardım ettiğini, ağaç evler yaptığını, kelebek topladığını ve bunun gibi şeyler yaptığını hatırladım. Babası da ona karşı her zaman nazik davranırdı, ben de bunu birbirlerini sevdikleri bir işaret olarak algıladım.

Bu, benim evimin her zaman düşündüğüm kadar berbat olduğunun kanıtı gibi, gerçekten aklımda kaldı.

Muhtemelen bu yüzden Russell'ın çekici olduğunu fark etmek bana tuhaf gelmişti. O ve ben, pek çok insanın yapamadığı şekilde, birbirimizin hayatlarını yakından ve kişisel olarak görmüştük. Yıllar boyunca iletişimde kalmamıştık ama Peyton'ın kardeşi hala hayatımın bir parçasıydı.

Domatesler tavada cızırdadı ve ben onları sandviçlerin içine koydum. Kızarmış peynir kokusu burnuma çarptı ve ben de hepsini hızla üç küçük tabağa koydum. "Gece atıştırmalığı," dedim ve tezgaha yaslandım. "Bir saniye bekle. Dilini yakacaksın."

Russell sandviçi kaldırdı ve erimiş peynirden bir parça tabağına düştü. "Lezzetli, teşekkürler," dedi, gözleri sanki bir hediye almış gibi parladı.

"Güzel görünüyor, değil mi?" Blake homurdanarak onayladı.

Kalbim hızla çarpmaya başladı ve gözlerimi başka yöne çevirdim, çünkü Russell ve Blake'i beslemek olması gerekenden çok daha tatmin edici geliyordu.

BÖLÜM BEŞ

RUSSELL

Starside'daki masamın arkasında oturmuş, karton kutudan kitapları çıkarıp sistemimize tarıyordum. Mağazada normal bir pazartesi günüydü, pek bir hareket yoktu ve sadece birkaç müşteri dolaşıyordu, ama yine de heyecandan titriyordum.

O sabah, sevdiğim bazı kıyafetlerle oynamak için cesaretimi toplamıştım. Elbette, bunu kimse bilemezdi, ama yine de.

Bir çift külot giymek cesur bir hareket gibi geliyordu. İstedğim gibi kendimi dünyaya gösterip göz kalemi ile oynamak olmayabilir, ama külot bana farklı bir heyecan veriyordu.

Taburede yerimi değiştirdim ve kalbim hızla çarptı. Böyle giyinmek cinsel ya da ona benzer bir şey gibi gelmiyordu. Onları giydiğimde kendimi seksi hissettim, elbette, ve kırmızı bikini külotunun içindeki kıvrımlarımı bir süre hayranlıkla seyrettim, ama işte otururken, ince kumaş rahat, yumuşak ve hoştu.

Bu bana güven verdi, ki bu garipti ama doğrudu.

Parmaklarımla masaya vurarak, onların hoş, mütevazı bir griye boyandığını, belki de biraz gümüş rengi olduğunu hayal ettim. Bir kadın kitap satın almak için geldi ve beni düşüncelerimden koparıp Starside'a geri döndürdü.

Burası, seyahat rehberleri, doğa ve bilim ilgi alanlarına odaklanan ve çok çeşitli nasıl yapılır, öğretici, kendin yap türünde kitapların bulunduğu küçük, özel bir dükkândı. Topluluk kolejinde işletme alanında genel bir derece aldım, çünkü ne yapmak istediğimi bilmediğim için en azından bunun yararlı olacağını düşündüm. Pittsburgh'da iş aramak için interneti tararken, Starside nedense dikkatimi çekti ve bana tam zamanlı bir iş teklif ettiler.

Sonra tezgahın önüne bir adam geldi. Omuzlarına kadar uzanan düz siyah saçları ve iki ince mavi çizgiyle daha da güzelleşen muhteşem bir yüzü vardı.

daha da güzelleştiren iki ince mavi çizgi ve siyah göz kalemi vardı.

"Affedersiniz," dedi sıcak bir gülümsemeyle. "Bu bölgedeki kamp alanları hakkında rehberiniz var mı? Eyalet parkları ve benzeri yerler?"

Aniden, tırnaklarımı boyamış olmayı çaresizce diledim. Onlara onun yönüne doğru parlatabilmeyi ve onun tarafından görülmeyi diledim, sanki bir şekilde birbirimize bağlanacakmışız gibi. Forest View'da neredeyse hiç makyajlı erkek görmüyordum, ama umduğum gibi, Pittsburgh'da bazen oluyordu.

"Yürüyüş ve kampçılıkla ilgili bir bölüm var," diye cevapladım. "Size göstereyim. Seyahate mi çıkıyorsunuz?"

"Yılda birkaç kez kocam ve arkadaşlarımla kampa gidiyorum," dedi, gözleri geçtiğimiz kitap raflarında dolaşırken. "Ya sen? Buralarda iyi yerler var mı?"

Bizi mağazanın arka köşesine götürdüm. "Korkarım bu bölgeyi pek keşfetmedim. Pittsburgh'a yaklaşık bir ay önce taşındım. Ama keşfetmeyi umuyorum! Eskiden birkaç saat uzaklıkta kamp yapardım. Çoğunlukla yazın." Gevezelik ettiğimden endişelenerek bir nefes verdim. "Pittsburgh harika bir şehir gibi görünüyor."

"Ah, şehre yeni gelmişsin. Hatırlıyorum," dedi gülerek. Adam durdu ve elini hafifçe uzattı. Omuzlarından zarifçe sarkan beyaz bir gömlek giyiyordu, şıklık katmak için basit bir gümüş kolye takmıştı. "Adım River. Hoş geldin."

"Russell," diye cevap verdim ve elimi eline uzattım. Aradığı kitaplara doğru başımı salladım. "İyi bir yürüyüş yeri bulursan bana haber ver."

"Tamam," dedi River. "Filmleri sever misin?"

Onun sorusuna şaşırarak gözlerimi kırptım. "Tabii. Neden soruyorsun?"

"Bu kasabadaki film festivalinde çalışıyorum. Bu hafta sonu, şehir merkezine yakın küçük bir sinemada belgesel dizisi gösterimi yapacağız. Gelip izlemelisin."

Kalbim bir an durdu. Kusursuz makyajlı bu yakışıklı adam benimle takılmak mı istiyordu?

River parmaklarını kitaplığın kenarına vurarak "Kocam da orada olacak," diye ekledi nazik bir gülümsemeyle.

Farkında olmadan tuttuğum nefesimi bıraktım. Açıklama için minnettardım ve nedense bunu duyunca rahatlamıştım.

Zaten řu anda erkek arkadaşımđan çok bir arkadaşa ihtiyaım vardı. Buraya gelme amacımı gerçekleştiren e kadar kimseyle çıkmak istediğimden emin değildim. Makyajı sevdiğimi itiraf edip değer verdiğim birini kaybetme dűřunesi bana çok ağır geliyordu.

"Belgesel harika bir fikir," dedim. "Bilgileri nasıl alabilirim?"

"İřte," dedi River, cebinden cűzdanını çıkararak. "Kusura bakma, bu benim kartvizitim, ama bana mesaj at. Umarım sinemada gűrűřűrűz!"

İřten çıktıđımda, kar ve buza dűnűřmek űzere olan bir kış fırtınası yađmur yađıyordu. Otobűs durađından caddeye dođru aceleyle yűrűdűm, donuyordum ve sırlıklam olmuřtum, ama yine de gűlűmsűyordum.

Belki de kendime bir arkadař edinmiřtim, řűkűrler olsun.

Casey ve Blake harikaydılar ve ikisi de beni rahat hissettirmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Bunun nedeni, ailemin Casey'i gençken evlerine kabul etmiř olmasıydı, bunu biliyordum, ve kardeřim de onların kardeři gibiydi. Bu onların tatlılıklarını azaltmıyordu, ama yine de biraz utanç vericiydi, sanki hűlű kűűk Russell'mıřım gibi, bařkasının bana gűz kulak olması gerekiyormuř gibi.

űstelik Blake ve Casey, benim yűrűyen, konuřan, tam anlamıyla somutlařmıř ergenlik cinsel fantezilerimdi, hepsi bűyűműř ve gűzlerimin iine bakıyorlardı. Kendimi yeniden keřfetmeye ve bir kelebeđe dűnűřmeye çalıřıyordum, azgın bir ergen haline gelmeye deđil. Ama her kűřede gűmleksiz Blake ve flűrtűz Casey varken, azgın ergenlik galip geliyor gibiydi.

River gibi biriyle arkadaşlık kurmak tam da ihtiyaım olan şeydi. Gidecek bir yerim ve Casey ya da Blake dışında konuşacak birisi olsaydı, onların yanında kendimi bu kadar karışık ve çaresiz hissetmezdim ve belki de beř dakikadan fazla bir sűre boyunca işlevsel bir yetişkin gibi davranabilirdim.

Sokakta bir otobűs hızla geçti ve tam eve yaklařırken, bűyűk bir çamurlu su dalgası bana çarptı. Yan tarafa atladım, ama çok geçti. Bir saniye boyunca, řok içinde ıslak ve donmuř bir řekilde orada durdum.

Lanet olsun. Sırlıklam olmuştum.

Arka girişi kullanmak için sokağa koştum, ama oraya vardığımda anahtarlarımın yanımda olmadığını fark ettim. Ev karanlıktı, yani

kimse yoktu ve yağmur buzlanmaya başlamıştı. Titreyerek ve ısınmak için zıplayarak ön tarafa koştum, sonra gevşek bir tuğlanın altında yedek anahtarı buldum ve o yoldan içeri girdim.

"Lanet olsun," diye küfrettim içeri girerken. Çamurla sıırıslıkladım, bu da aslında daha önceki iyi ruh halimi bozmaya yetmişti.

"Evde kimse var mı?" diye bağırdım. "Kimse yok mu?"

Bir dakika cevap bekledim, sonra hızla kıyafetlerimi çıkarmaya başladım. Casey ve Blake evlerini temiz tutuyorlardı ve parke zeminde pahalı görünümlü birkaç büyük halı vardı. Misafir olarak kaldığım ilk haftada onların güzel eşyalarını mahvetmek istemiyordum.

Kot pantolonumda bir dakika tereddüt ettim. Bu, evin içinde iç çamaşırlarımla deli gibi koşmamı gerektirecekti, ama kendimi sakinleşmek için azarladım. Evde kimse yoktu ve bulunduğum yerden bodrumun kapısını görebiliyordum.

Kot pantolonumu çıkardım ve ceketim, süveterim ve çoraplarımın olduğu yığına attım. Çamurla kaplı ve dar kırmızı bikini külotum dışında çıplak halde, kalbim çarparken evin içinden koşarak geçtim.

Yolun yarısında, en kötüsü oldu, çünkü elbette öyle olacaktı. Arka kapı açıldı ve Blake içeri girdi.

Panik beni sardı, kalbimi sıkıştırdı ve sert ahşap zeminde kayıp düştüm. Acınası bir çığlık atarak, baş aşağı uçtum ve sonra acı verici ve aşağılayıcı bir gürültüyle yere çakıldım.

ALTINCI BÖLÜM

BLAKE

"Oh, lanet olsun," diye homurdandım ve hemen ileri koştum. Russell yerde uzanıyordu ve ciddi bir darbe almış gibi görünüyordu.

Eğildim ve ona elimi uzattım. "İyi misin? Ayağa kalkabilir misin?"

Russell bana baktı. Yüzünde çamur lekeleri vardı ve ıslak saçları gözlerinin üzerine sarkmıştı. Üzerinde sadece kışına kadar kaymış, kalçalarının kıvrımları üzerinde dikkat dağıtıcı bir üçgen oluşturan küçük bir iç çamaşırı vardı.

Gözlerimi ondan ayırdım ve doğrudan penisime giden sıcaklık dalgasını görmezden geldim.

"İyiyim," dedi Russell, sonra ayağa kalkarken benden uzaklaştı. "Bırak da..."

Cümlesini bitirmeden arka taraftaki odasına doğru koştu. Bir dakika orada durdum, onun peşinden koşup iyi olup olmadığını kontrol etmeli miyim diye tereddüt ettim, ama oldukça utanmış görünüyordu.

Casey'nin iç çamaşırlarıyla dolaştığını ne kadar sık gördüğümü bilseydi, buna hiç aldırmazdı.

Russell oldukça açık saçık bir şey giyiyordu. Beni ilgilendirmezdi, ama o külotun ona ne kadar yakıştığını ve ince kumaşın içindeki penisinin kıvrımlarının ne kadar yumuşak göründüğünü fark etmeden edemedim. Bütün vücudu ortada duruyordu ve şimdi göğsündeki ince tüyler ve kalçalarının sıkı kasları hafızama kazındı.

Kafamı salladım ve buzdolabından bir bira almaya gittim. Seksi iç çamaşırları beni her zaman tahrik etmişti; sadece daha önce bir erkekte giyildiğini hiç düşünmemiştim. Casey ve yıllar içinde birkaç kısa an hariç, diğer erkekler beni hiç tahrik etmemişti. Bir takıntım falan yoktu. Sadece birkaç kadına ilgi duymuştum, erkeklere ise neredeyse hiç.

Dürüst olmak gerekirse, bunun cinsel yönelimim hakkında ne anlama geldiğini tam olarak anlamamıştım, ama erkeklere karşı hissettiğim çekim o kadar hızlı ve rastgeleydi ki,

sonuçta benim heteroseksüel olduğuma karar verdim.

Russell kesinlikle dikkatimi çekmişti. Yarı sertleşmiş penisim bunu kanıtlıyordu. Utangaç bir adamın böyle bir yönü olmasına şaşırmış, hazırlıksız yakalanmıştım.

Belki biraz da etkilenmiştim. O koşarken, külotunun kıkına yapışmasıyla kesinlikle çok çekici görünüyordu.

Bir başka sıcaklık dalgası penisimi şişirerek kot pantolonumun içinde kalınlaştırdı. Russell'ın tıbbi yardıma ihtiyaç duyarak tekrar ortaya çıkmayacağından emin olduktan sonra, yukarıdaki yatak odama çıktım. Son seansımdan kalan spor kıyafetlerimi giyiyordum ve yatağa uzanmadan önce jogging pantolonumu çıkardım.

İnternette porno izlemek yerine, elime biraz kayganlaştırıcı sıktım, sonra gözlerimi kapatıp sert sikimi masaj yapmaya başladım, kökünden yukarı doğru okşayarak. Russell'ın kıkını havaya kaldırmış şekilde uzanmış hali gözümün önüne geldi. Sırtının alt kısmını, uyluklarındaki kıvrıcık sarı tüyleri ve küçük, pembe meme uçlarını görebiliyordum.

Başparmağımla sızan yarık boyunca bir hareket yaptım, kalçalarım sıçradı ve yumruğumu daha sert sikmeye başladım. Russell'ı hayal etmeye devam ettim, dar külotlu kıkına odaklandım ve sikim zonkladı. Onu kaldırıp vücudunu kendime yaklaştırdığımı hayal ederken, aniden Casey de fantezime girdi ve Russell'ın arkasına kaydı.

İçimden inledim. Casey hakkında hiç fantezi kurmadığımdan değil. Sadece, kurduğumda, genellikle geçmişteki ilişkilerimizden birini yeniden yaşıyordum. Bana barının arka odasında en harika oral seks yaptığı zamanı ya da sadece, sevişmek üzere olduğumuzun açık olduğu, ama ikimizin de henüz hiçbir şey söylemediği anı.

Ayak parmaklarım kıvrıldı ve vücudumu çarşafıya doğru uzattım. Bir dakika boyunca, iki erkeğin benimle birlikte olduğu fantezisini kafamdan atmaya çalıştım. Kaslarım gerildi, homurdandım ve onu uzaklaştırmaya çalıştım, ama dürtülerim çok güçlüydü. Kendimi pompaladım, zevkimi doruğa çıkardım, Russell ve Casey'i birlikte aldığımı, ikisini de dudaklarımda tattığımı hayal ettim.

Boşaldığımda nefesim kesildi, beyaz sperm damlaları göğsüme düştü. Zevkten titreyerek birkaç dakika nefes aldım ve şaşırtıcı fantezi yavaşça kayboldu.

Ertesi sabah, ilk müşterimle buluşmadan önce spor salonunda biraz zaman geçirmek umuduyla erkenden aşağıya koştum. Mutfağa vardığımda, Russell tezgahın önünde durmuş, kahve makinesinin bitmesini bekliyordu.

"Oh, günaydın," dedi, başının arkasını ovuşturarak. Eşofman ve tişört giymişti ve gözleri uykudan dolayı hala şişmiş görünüyordu.

Sevimliydi. Ve dün gecenin fantezisi aniden aklıma geldi.

Kahretsin, bu çok dikkatimi dağıttı.

"Günaydın," diye selamladım onu, sonra kahveyi işaret ettim. "Biraz alabilir miyim?"

"Tabii." Dönüp bir kupa uzattı, sonra hemen bana verdi. "Al bakalım."

Şüphesiz, çok utanmıştı. Neyse ki, garip ve sakar davranışlarını inanılmaz derecede sevimli hale getirmeyi başarabiliyordu.

Buzdolabına doğru sıkışarak geçtim, sonra granola için biraz yoğurt aldım. "Son birkaç gecedir seni görmedim," dedim. "Meşgul müydün?"

"Sanırım biraz," diye cevapladı Russell. "Haftada birkaç gece ahşap atölyesine gidip projelerimle uğraşıyorum. Orada her zaman aynı saatte başka bir öğrenci daha oluyor, Hank, ve genellikle ona yardım edip planladığımdan daha geç saatlere kadar kalıyorum."

"Yaptığın işte oldukça iyi olduğunu düşünmüştüm." "Ne demek istiyorsun?" diye gülerek sordu.

"Diğer öğrencilere ders veriyorsan," dedim ve ikinci bir kase aldım.

"Granola ister misin?"

Russell hafifçe başını salladı. "Tabii."

Yetkinlik seksi bir şeydi. Bu da benim düşünmemem gereken başka bir düşünceydi.

Granolayı kaseye doldurup Russell'a uzattım. "Çalıştığın kitapçıda çok sayıda eğitim kitabı var, değil mi?"

"Evet, bizim işimiz sayılır." "Yani insanlara öğretmeyi seviyor musun?"

Russell, gürleyen kahveyi çıkarırken bana eğik bir gülümseme attı. "Sanırım öyle. Ama sınıfın önünde falan olmak istemem." Bardağını alıp doldurdu, sonra geri verdi. "Babamın hırdavat dükkanında

İnsanlar bütün gün oturup birbirlerine işleri nasıl yapacaklarını anlatıyorlardı. Sanırım bu benim içime işledi."

Ben gülerek burnumu çektim. Donanım mağazasında çok fazla zaman geçirmemiştım, ama onun ne demek istediğini çok iyi anlıyordum. Annemle babam, hepimizin büyüdüğü küçük kasaba West Creek'teki lisede öğretmenlik yapıyordu ve Young ailesiyle iyi arkadaşlardı.

"Eminim sen, donanım mağazasındaki yaşlı adamlardan daha nazik bir şekilde açıklıyorsundur," dedim.

Russell gülümseyerek gözlerini devirdi.

"Kesinlikle." Çok sevimliydi. Her zaman bu kadar sevimli miydi?

Russell'ı sessiz ve içine kapanık olarak hatırlıyorum, ve sanırım liseye geldiğimizde, Peyton, Casey ve ben kendi sorunlarımızla o kadar meşguldük ki, küçük kardeşlerimize pek dikkat etmiyorduk. Ama biz henüz çocukken, mahallede oynarken, Russell neşeli ve tatlı bir çocuktur.

Kendini içine kapanıp sessizleşmeden önce güldüğünü hatırlıyorum.

Granola ve kahvemi aldım. Russell o sabah biraz kabuğundan çıkmıştı ve henüz kaçmıyordu. "Bu hafta sonu buralarda mısın?" diye sordum. "Casey ve ben hala seni dışarı çıkarmak, kasabaya hoş geldin demek istiyoruz."

Russell parmağını kahve fincanının kenarında gezdirdi. "Bu hafta sonu mu? Evet, olur."

"İyi," diye homurdandım, memnuniyetle. Gitmeye hazırdım, ama sonra önceki geceki düşüşünü ve yere çarptığında duyduğum sert sesi hatırladım. Granolayı koluma aldım, sonra elimi uzattım ve omzuna koydum. "Bu arada, iyi misin? Dün geceki düşüşten dolayı ağrın varsa, seni muayene edebilirim."

Russell hafifçe gerildi ve kalbimin atışının hızlandığını fark ettim. Bir anda, arzularımın yeniden yüzeye çıktığını hissettim ve avuç içlerime değen vücudunun sıcaklığı kalbime elektrik gibi çarptı.

Ona dokunmak yoğun ve gergin bir his uyandırdı ve şaşkınlıkla elimi geri çekip uzaklaştım.

"Ben iyiyim," diye cevapladı Russell hemen. Elini omzuna koydu, tam benim elimi koyduğum yere. "Tamamen iyi olacağım. Sorun yok."

Başımı salladım. "Tamam," dedim. "Bir daha bu konuyu düşünmeyeceğim."

Russell'ın yumuşak bir nefesle rahatladığını gördüm. Hala biraz nde olduğum için ayrılmam gerektiğine karar verip, ona bir kez daha başımı salladım ve günümüze devam ettim.

YEDİNCİ BÖLÜM

RUSSELL

Cumartesi sabahı, yatağında uzanmış tavana bakıyordum.

En kötüsü çoktan olmuştu. En azından kendime böyle söylüyordum. Kendi başıma keşfetme ve işleri kendi hızımda yapma şansım varken, Blake'in yüzüne külotlu popomu dayamıştım.

Sürpriz! Ve şimdi Casey'ye, Peyton'a ya da kim bilir başka kimlere anlatacağından endişelenmek zorundaydım. Sadece bir yıldır eşcinsel olduğumu açıklamıştım ve bu tür bir şeye hazır değildim.

En azından her şey bitmişti ve Blake aslında tamamen saygılı davranmış, benimle dalga geçmemiş ya da utanç verici bir şey yapmamıştı. Tabii ki yapmadı. Genelde kendi kendine kaşlarını çatıp kendi işine bakıyordu ve öyle yapmadığında da ciddi bir bakıcı enerjisi yayıyordu. Blake beni külot konusunda taciz etmeyecekti ve şimdi benim sadece bunu aşım hayatıma devam etmem gerekiyordu.

O öğleden sonra bir belgesel izleyecektim ve umarım River ile karşılaşırđım. Akşam ise Casey ve Blake ile takılacaktım, rahat, eğlenceli ve normal bir akşam olacaktı.

Ve kesinlikle, kazara takıntılı olduğum pornografik fantezilere dönüşmeyecekti.

Aynalardan birine gittim ve saçımı düzeltmek için bir dakika harcadım. Birkaç kutu dışında, eşyalarımı neredeyse tamamen açmıştım. Ancak, para biriktirip kendi evimi bulana kadar sadece birkaç ay kalmayı planladığım için, evi çok rahat hale getirmeye zahmet etmemiştim. Bazı kitaplarım duvar boyunca dizilmişti ve ne yapacağımı bilmediğim eşyalarımın bulunduğu kutular orada, ihmal edilmiş bir şekilde bekliyordu.

Yukarıdan gelen bir gürültü dikkatimi çekti. Blake'in kahvaltı hazırladığını biliyordum ve tuhaf biri gibi saklanmak yerine, ona ve Casey'e katılmaya karar verdim. Mavi düğmeli gömleğimi düzelttim, sonra fikrimi değiştirmeden merdivenleri hızla çıktım.

"Oh, lanet olsun!" Casey köşeden seslendi. "Bunu nasıl yaptın?"

Merdivenleri atlayarak çıktım ve yukarı çıktığımda Blake'i mutfak evin geri kalanından ayıran geniş kemerin altında dururken gördüm. Başının üzerinde taç pervazını tutuyordu ve tavana yakın kısmı yırtılmış ve sıva dökülmüştü.

Çıtayı aşağı çekti ve ona baktı. "Barfiks çekiyordum," diye açıkladı.

Casey yüksek sesle güldü. "İnanırsan, bu daha önce de olmuştu."

Gülümsedim. "Gerçekten mi?"

Blake kalıbı dikkatlice yere bıraktı. "Kötü bir alışkanlık mı?"

"Ve pek sağlam olmayan bir kalıp," dedim, yanına yaklaşip yukarıya bakarak. "Onu düzeltmek için yardım ister misin?"

"Evet," diye cevapladı Casey hemen. "Buradaki Bay Pratik, uygun şartları sağladığı anda makul bir ipotekle bir ev satın aldı, ama ipotek insanı el becerili yapmaz."

Blake Casey'ye kaşlarını çatı. "Sen de hiç yardımcı olmuyorsun."

"Tamam," diye gülerek, birbirleriyle dalga geçmelerine eğlendim. "O zaman belki burada gerçekten işe yarayabilirim. Sadece neyin bozuk olduğunu gösterin."

Yetenekli olanın ben olduğumu hissetmek güzeldi ve yüzlerindeki rahatlamış ifadeden biraz güven kazandım.

Casey kalıba doğru el salladı. "Onu sonra hallederiz. Kahvaltı hazır. Domatesli, somonlu ve peynirli omlet ve biraz kızarmış patates. İyi mi?"

Gözlerimi kırpı. "Gerçekten mi? Sen mi yaptın?"

"Dediğim gibi, Casey yemek yapmayı sever," dedi Blake, tezgahın başına otururken.

"Bu benim işim," diye omuz silken Casey ekledi. "Beni rahatlatıyor."

Ben de Blake'in yanına tezgaha oturdum. Blake, chino pantolon ve düğmeli gömlek giymişti, bu da o gün toplantıları olduğunu gösteriyordu. Casey hâlâ pijamalarıyla duruyordu, kalçalarına kadar inen gri bir eşofman altı ve yıpranmış beyaz bir tişört giymişti. Onun pazıdaki dövmelelerden birini fark ettim ve orada çizilmiş iki çapraz bıçağın aslında mutfak bıçakları olduğunu ve birbirlerine çarptıklarında yanlara doğru uçan soğanlar olduğunu fark ettim.

"En son ne zaman dans etmeye gittin?" diye sordu Casey, yiyecekleri tabaklara koyarken.

"Dans mı? Çalıştığın bar bir kulüp mü?"

"Hayır, Harts sadece bir bar. Ama 'iş yerinde sosyalleşmek yok' kuralı koydum, bu yüzden bakmak isterseniz, ben çalışırken gelip bedava kokteyl içmelisiniz. Bu gece, geç saatte o hamburgerciye gidip yemek yiyelim, sonra da eşcinsel kulübüne gidip bir şeyler içelim diye düşündüm."

"Merak etme," dedi Blake tabağını alırken. "Seni gerçekten dans ettirmeyecek. Casey sadece birini tavlama için bizi oraya sürüklemek istiyor. Uzun zamandır kimseyle yatmadı."

Casey dilini ağzının kenarına dayadı ve Blake'e biraz şaşkın bir bakış attı. "Artık ne zaman seviştiğimi takip mi ediyorsun?" Blake güldü, sonra ağzını kapattı. "Uh, neyse," dedi bana dönerek, "Dansçı değilsen, arkada benimle takıl."

Dudaklarımı ısırdım. Az önce aralarında geçen konuşmayı nasıl yorumlamam gerektiğini bilmiyordum, ya da yorumlayacak bir şey olup olmadığını bile. Ama aynı zamanda, onların enerjisine çekildiğimi hissettim. Sanki bir an için bir şey kıvılcımlandı, sonra da aynı hızla kayboldu ve ben kafam karışmış bir halde kaldım.

"Dans etmeyi pek sevmem," dedim, "ama kulağa eğlenceli geliyor. Ne planlamak isterseniz, eminim harika olacaktır."

Tabağı aldım ve mükemmel omleti seyrettim. Kabarık ve sarıydı, kızarmış kahverengi ve peynirle parlıyordu, sadece görünüşü bile ağzımın suyunu akıtmaya yetti.

Casey'e gülümsedim. "Bu çok, çok güzel görünüyor. Tekrar teşekkür ederim." "Ne zaman istersen," diye cevapladı, yüzünde memnun bir gülümsemeyle.

Cumartesi sabahı kahvemizi içip yemeklerimizi yerken yavaşça geçti ve umduğum gibi rahatlayıp keyifli vakit geçirmeyi başardım. Bana sorular sordular ve son sekiz yılda kaçırdığımız şeyleri konuştuk. Kahveyi içtikçe, anneme eşcinsel olduğumu açıklamam gibi, paylaşmayı beklemediğim şeyleri de anlatmaya başladım.

Arkadaşlar, benim her zaman düşündüğüm kadar korkutucu değillerdi. Aslında, birlikteyken bir şekilde sevimli bir şekilde şapşal davranıyorlardı.

Ve kendimi rahatlatıp onların arkadaşlığının tadını çıkardıkça, ona olan ilgim daha da arttı.

Sadece Casey'i çekici bulsaydım, bu başka bir şey olurdu. Asla ona yaklaşacak ya da onun gibi saçma bir şey yapacak kadar kendime güvenim olmazdı

ama en azından o biseksüeldi, bu yüzden biraz daha mantıklıydı. Bunu gömebilir ve diğer sırrımla yaşayabilirdim, sorun yoktu.

Ama bu öyle bir his değildi. Sanki ikisine birden aşık olmuştum. Birlikte. Heteroseksüel bir erkek ve onun en iyi arkadaşı. Peyton'ın en yakın ve en eski arkadaşları.

Bu garipti ve böyle bir şey hakkında ne hissetmem gerektiğini bilmiyordum. Sanırım bunu en iyi tanımlayan kelime "*hayalperest*"ti. Ve çaresiz.

Ama aynı zamanda iyi de hissettiriyordu. Onların ilgisi, gerçekten çok sevdiğim bir şekilde rahatlatıcı, heyecan verici ve gurur vericiydi. Ve kendimi onlara milyonlarca soru sormak ve tüm cevaplarını dinlemek isterken buldum.

Sinemaya gitme vakti geldiğinde, bir dürtüyle bu iyi hissi biraz daha uzun süre yaşamaya karar verdim. Aşağıya koşup eşyalarımı aldım, sonra yatağımın altından karton kutuyu çıkardım ve istediğim maskarayı bulana kadar kutuyu karıştırdım.

Güzel kirpiklerle yukarı çıkmaya henüz hazır olmadığım için, onu cebime attım ve otobüse yetişmek için acele ettim.

Sinemadan bir blok kadar uzakta, tuvaleti kullanmak için bir kafeye girdim ve maskara fırçamı çıkardım.

Bu, ilk kez makyaj yaptığım anlamına gelmiyordu. En azından, tam olarak değil. Üniversitede bazen beni kulübe götüren ve istediğim gibi giyinmemi teşvik eden birkaç arkadaşım vardı, ama çoğunlukla deneyimlerim kendi dairemde ve geç saatlerde, genellikle birkaç içkiden sonra olmuştu.

Ama üniversitedeki arkadaşlarımın hepsi taşındı ve yeni hayatlarına hızla kayboldular. Ve geceleri odamda, sadece benim görebileceğim bir yerde makyaj yapmak istemiyordum.

Sadece bazen daha yumuşak hissetmek ve kişiliğimin farklı bir yönünü ortaya çıkarmak hoşuma gidiyordu. Dikkatlerin odağı olmak ya da kulüpte en gösterişli görünümü sergilemek zorunda değildim.

Aslında oldukça basitti. Giyinmek beni mutlu ediyordu ve kendim gibi hissetmemi sağlıyordu.

Lavaboya eğilip, fırçayı maskaraya batırdım, sonra yavaşça çıkardım. Koyu mavi renk o kadar yoğun ve zengindi ki, neredeyse siyah görünüyordu ve kirpiklerime sürdüğümde, kirpiklerim dolgunlaşıp uzadı ve irislerimin benekli ela ve kahverengi rengine dramatik bir dokunuş kattı.

Kirpiklerimi kırıştırarak, rengin düğmeli gömleğimin mavisiiyle nasıl uyum sağladığını hayranlıkla izledim. Bir an için, istediğim gibi görünmenin keyfini çıkarmaya çalıştım, sonra ceketimin fermuarını yarıya kadar çekip aceleyle sokağa çıktım.

"Russell!" River blokun aşağısından bağırdı. "Gelmişsin!"

El salladım, sonra ona doğru koştum. "Tabii ki," dedim. "Belgeselleri severim."

River gülümsedi. Boynunda zarif beyaz bir fular ve vücuduna tam oturan gri bir örgü kazak vardı. Bana sarılmak için kolunu uzattığında, hafifçe eğilip onu selamladım ve gülümsemesindeki pembe rujun ince dokunuşunu fark ettim.

"Acele etmelisin," dedim. "Bunu sen organize ediyorsun, değil mi?"

River başını salladı. "Benim işim bitti. Ben sadece filmi izlemeye geldim. Ama haklısın, geldiğim anda iş konuşmalarıyla bombardımana tutulacağım." Gözlerini açık gökyüzüne çevirdi ve güneş yanaklarına düştü. "Işığın tadını çıkarmak için yürüyüşe çıkacaktım. Bana eşlik etmek ister misin?"

Ellerimi ceketimin ceplerine soktum. "Tabii. Kulağa hoş geliyor!"

Kalbim küt küt atıyordu. River kendinden emin ve sıcakkanlıydı, tarzı da kişiliğinin doğal bir uzantısı gibiydi. Ne zaman daha şık giyinmeye çalışsam, kendimi garip bir kostüm giymiş gibi hissediyordum ve ne kadar YouTube videosu izlersem izleyeyim, kanatlı eyeliner, kontürleme gibi şeyleri bir türlü öğrenemiyordum.

Ondan farklı olarak, ben tüm bu konularda garip ve muhtaç hissediyordum, bunu onun fark etmesini umarak bilinçli bir şekilde kirpiklerimi kırıştırmam da kanıtlıyordu.

"Göz atmak için yeni bir devlet ormanı buldum," dedi River. "Bana doğru yönü gösterdiğin için tekrar teşekkürler. Birkaç hafta sonra kışlık bir kulübe kiraladık."

"Sen ve kocan mı?"

River bizi sessiz bir yan sokağa çevirdi ve güneş ışığına doğru yönlendirdi. "Leo, doğru. Peki ya sen? Pittsburgh'a sevgilinle mi taşındın?"

"Ben mi?" diye sordum, sanki bir partnerim olması benim için şaşırtıcı bir fikirmiş gibi, çünkü kafamda öyle bir şey vardı. "Hayır, gerçekten kimseyle çıkmadım. Aslında, eşcinsel olduğumu daha yeni açıkladım."

"Ve bu muhteşem maskarayı mı kullanıyorsun? İstersen, eminim yakında birini bulursun."

Kalbim hızla attı. Maskarayı sürdürdüğümü kabul etmesi bile benim için bir başarı gibiydi. Buna bir de iltifat eklenince yanaklarım kızardı.

"Teşekkürler," dedim. "Bu arada, rujun çok güzel."

River dudaklarını büzdü. "Leo çoğunu öperek sildi," diye güldü. "Sanırım bugün toplantılarında çok güzel görünecek. Kendime bir kural koydum, iş etkinliklerine gitmeden önce her zaman biraz ekstra bir şey ekliyorum."

Bir köşede durduk, önümüzde küçük bir park uzanıyordu ve Aralık güneşi, bir sıra yaprak dökmeyen ağaçların üzerine parlıyordu. Gözlerim River'ın pürüzsüz, altın rengi tenine, çarpıcı elmacık kemiklerine ve pembe dudaklarının kıvrımlarına takıldı.

O çok yakışıklıydı, ama ben öyle değildim. Kendimi çirkin bulmuyordum, ama kesinlikle River gibi görünmüyordum. Daha çok, çok daha erkeksi ve sert görünümlü kardeşlerime benziyordum.

"Bu görünüş sana çok yakışmış," dedim. "Kıskandım."

River ağzını yana doğru büzdü. "Kıskanmak mı? Merhaba, yeni arkadaşım Russell, ama eminim sen de istediğin her görünümü yakalayabilirsin. Kimse sahip olduğu sürece herkes yapabilir."

Beni *yeni arkadaşı olarak* adlandırdığında midemde kelebekler dans etti. "Sanırım bu doğru," dedim, sonra yüzümü işaret ettim. "Ama benim çenem kare ve kaşlarım kalın, tıpkı ailemdeki tüm erkekler gibi, ve şimdi fark ettim ki sana güvensizliklerimi sıralıyorum."

River güldü. "Kare çeneli insanlar güzel olamaz mı sanıyorsun? Lisede Angelina Jolie'ye aşık olduğumu söyle."

Ben de gülümsedim, söylediklerimi gerçekten anlayacak biriyle böyle bir konuşma yapmaktan heyecan duyuyordum. "Tamam, bazı insanlar senin gibi güzel görünebilir. Ama ben Angelina Jolie gibi görünmeye çalışmıyorum." Omuz silktim, nasıl açıklayacağımı tam olarak bilemiyordum. "Sadece biraz..."

"Daha yumuşak?" diye sordu River.

Başımı salladım. "Evet. Aynen öyle. Ve aletlerle oynayıp kirlenirken en mutlu olduğum için, daha yumuşak olmak pek mantıklı gelmiyor, anlarsın ya

Değil mi?"

River başını hafifçe yana eğerek beni inceledi. "Eğer istersen mantıklı," dedi gülümseyerek. Kalbim çarpıyordu, bu konuşma beni hem heyecanlandırıyor hem de gerginleştiriyordu, ama sonra o telefonunu çıkardı ve ona bakarak bu anı bozdu.

"Gitmelisin!" dedim çabucak, kendimden utanarak. "Sana tüm duygularımı döktüm. Üzgünüm!"

River başını salladı. "Özür dileme! Sorun yok. Filme yetişmemiz gerekiyor, ama ben de düşünüyordum da. Gelecek hafta sonu ne yapıyorsun?"

"Önümüzdeki hafta sonu mu? Sanırım bir planım yok."

"Makyaj malzemelerimi elemek istiyordum. Neden uğramıyorsun? Belki sana birkaç püf noktası öğretirim, o yüzünü nasıl kullanabileceğini gösteririm."

"Bu konuda hiçbir şey bilmiyorum," dedim. "Zamanını boşa harcıyor olabilirsin."

"Güven bana," dedi River. "Çok uzun zamandır makyaj hakkında konuşabileceğim bir arkadaşım yoktu. Eğlenceli olacak."

Kalbim hızla çarptı. "Harika," dedim. "Anlaştık."

BÖLÜM SEKİZ

CASEY

"Kardeşin ne düşünürdü acaba?" diye Russell'a sordum, sonra başımı Blake'e doğru çevirdim, "üçümüz cumartesi gecesi bir gey bara gidiyoruz."

Russell bir dakika boyunca bana göz kırptı, sonra kahkahayı patlattı. "Sen de açıldığında o da garip davrandı, değil mi?"

"Hiç kimsenin bu kadar çaba göstererek garip davranmadığını göstermeye çalıştığını görmemiştim," diye güldüm.

Yerel bir lokantada hamburger yedikten sonra, üçümüz eşcinsel kulübüne doğru yürüyorduk. Yanaklarım soğuktu ve hepimiz hızlı yürüyorduk, ama hava durumu umurumda değildi.

İkisiyle takılmak da eğlenceli ve kolaydı. Bazen, Blake'in ben onu evden çıkarıp hafta sonları eğlenmesini sağlamasaydım, yalnızlık ve çalışmaya mahkum bir hayata razı olacağını düşünürdüm. Aslında, ondan vazgeçmekte bu kadar zorlanmamın nedenlerinden biri de buydu.

Onu gülümsetiyordum ve bunun bir önemi olmalıydı.

Ama Russell'la da bu kadar iyi vakit geçireceğimizi fark etmemiştim. Benim ve Blake'in biraz cesaretlendirmesiyle, rahatlamaya, şakalaşmaya ve kişiliğini daha fazla göstermeye başladı. Russell gülümsediğinde neredeyse parlıyordu ve bu mutlu, heyecanlı ışıklar bakışlarında yansıyınca içim ısındı.

Sokakta yürürken, Blake'in de ona ısındığını hissedebiliyordum. Blake'i böyle gülümseten herkes benim gözümde iyiydi.

"Peyton, benim biseksüel olmam konusunda hiç sorun çıkarmadı," diye Russell'a açıkladım. "O benim kardeşim olsaydı, bunu bilmek isterdim. Sadece birkaç hafta tuhaf davrandı, heyecanlı ve destekleyici olduğunu garip bir şekilde söyleyip durdu, sonra sonunda sakinleşti ve normale döndü."

Russell güldü. "Evet, aslında benimle de aynıydı. En azından Colton da eşcinsel olduğunu açıkladığı için buna alışmak için bolca zamanı var."

En büyük Young kardeş, ben lise sırasında bu aileye taşındığımda çoktan üniversiteye gitmişti. Onun eşcinsel olduğunu hiç fark etmemiştim, ama o zamanlar kendimi o kadar gizlemeye çalışıyordum ve kendi sorunlarımla o kadar meşguldüm ki, birçok şeyi kaçırmıştım.

En iyi arkadaşlarından birine umutsuzca ve gizlice aşık olmak, insana böyle şeyler yapar.

Neyse ki sonunda bunu atlattım...

"Geldik," dedi Blake, kulübe doğru yürürken soğuk ellerini ovuşturarak.

"Bu adamın bir sorunu yoktu," dedim Russell'a, sonra Blake'in kafasındaki saçları karıştırdım. "En iyi arkadaşı eşcinsel olduğunu açıkladığında tamamen sakin ve destekleyici davrandı. Ve bütün gün profesyonel sporcuların çıplak vücutlarını ovuşturarak geçirdiğini biliyor muydun?"

Blake gözlerini devirdi ve kapıyı açtı. "Senin benim işim hakkındaki fikrin gerçekte olduğundan çok daha pornografik."

İçeri girdiğimizde pop müzik beni sardı. Saat henüz erkendi, mekan kalabalık değildi ve ön tarafta ışıklar hâlâ yanıyordu. Blake ceketlerimizi alıp vestiyere götürdü, ben de bara gidip içki aldım. Geri döndüğümde ikisini arka masada otururken buldum, Blake Russell'ın bir şey anlatmasını dinlerken hafifçe öne eğilmişti.

Sinirlerim gerildi ve tüm duyularım aynı anda aşırı duyarlı hale gelmiş gibi hissettim. Onlara öyle bakmaya devam ettim. İkisi de konuşma ciddileşmiş gibi sabit ve düzgün ifadeler takınıyorlardı, ama sonra Russell'ın yüzünde bir gülümseme belirdi ve Blake'in sürekli somurtkan ifadesi gülünce yumuşadı.

Kahretsin, ikisi birlikte güldüklerinde çok yakışıklılar görünüyorlardı. Daha fazla duygu, o anda başa çıkamayacağım karmaşık duygular içimde kıvrılmaya başladı ve midem sıkıştı.

İçecekleri masaya bıraktım ve bir sandalye çekip oturdum, bu hissi uzaklaştırmaya çalıştım.

"Russell az önce hatırlattı," dedi Blake, birasını alırken. "Lise birinci sınıfta futbol takımına girmeyi denememin tek sebebi sensin."

Saçlarımı geriye attım ve siyah deri bileziğim kolumdan düştü. "Ne? Bunu hatırlamıyorum."

"Peyton takıma katılmak istiyordu, ama denemeye korkuyordu," diye hatırlattı Russell. "Sen de Blake'i denemeye ikna ettin ve ona eşlik ettin."

"Ah evet," diye gülerek hatırladım. "Ben kendim yapmak istemiyordum, bu yüzden Blake'i ikna etmek tek seçeneğimdi."

Blake başını salladı. "Sen futboldan nefret ediyorsun."

"Futbolu nefret ediyorum," diye onayladım ve Blake ile Russell ikisi de güldü.

Hatırladığım kadarıyla, Blake'e de yardım etmek istemiştim. O, doğuştan sosyal bir insan değildi ve benimle ve Peyton'la dışında başka insanlarla da konuşabilmesi için bir şeye ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Onun bir tür inanılmaz doğal yetenek ve yıldız sporcu olacağını ya da spor tıbbında kariyer yapacağını beklemiyordum, ama birdenbire bunun bir parçası olduğumu fark etmek beni biraz heyecanlandırdı.

Belki de ona sadece bazen eğlenmesini sağlamak dışında, onun için iyi bir şey yapmışım.

"Futbol en sevdiğim spordur," dedi Russell. "Lisede birkaç yıl oynadım."

Öne doğru eğildim. "Peki hangi sporu sevmezdin?" diye sordum.

Russell sırtıttı. "Beyzbol!" dedi, sanki sonunda bir sırrı itiraf ediyormuş gibi. "Diğer Young'lar gibi değilim. Eğer bir gün çocuklarım olursa, beyzbol takıntısı olmamaları için dua etmek zorunda kalacağım."

Blake'in içinden geçen düşünceleri neredeyse duyabiliyordum. Kendi ailesini istiyordu ve sporcu bir baba olmaktan kesinlikle mutlu olacaktı. Ancak bunu ne kadar istediğini hiç itiraf etmemişti ve konuşmayı başka bir konuya çevirdiğinde hiç şaşırmadım.

Birayı yudumlarken homurdandı. "Beyzbol harikadır. Futbol da," dedi, ama gözlerini yukarı kaldırdığında yüzündeki gülümsemeyi gördüm. "Hokeyi izlemeyi severim, ama hiç oynamadım."

"O sadece benim için öyle diyor," dedim Russell'a. "Ben hokeyi seviyorum." "Bu yüzden benim çalıştığım sporcular hakkında bu kadar çok sorunuz var

Ve o gün onların popolarını dokunmak zorunda kalıp kalmadığımı mı?"

Russell güldü. "Hokeyi oyuncuları çok seksi," dedi, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. Onun eşcinsel olduğunu yeni açıkladığını biliyordum ve bu bana ilk kez kendimi açıkça ifade etmenin ne kadar iyi bir his olduğunu hatırlattı.

"Hokeyi oyuncuları çok seksi," diye katıldım. "Buna itiraz edemem."

"Belki biriyle evlenirsin," dedi Blake Russell'a, "ve sonunda bir sürü küçük hokey oyuncusu yetiştirirsin."

İkisi birbirlerine gülümsedi ve kalbim hızla çarpmaya başlayınca içimde hissettiğim hoş karıncalanma hissi sıkıştı.

Birdenbire çok fazla duygu iç içe geçmişti.

Çok garipti.

Düşünmeden biramı aldım ve ayağa fırladım. "Hadi dans edelim," dedim. "Kim gelmek ister?"

Blake bana kaşlarını çatı. "Bu seferki, seninle bu kulüpte geçirdiğim diğer gecelerden ne farkı var?"

"Çünkü Russell bizimle dans etmeni istiyor," dedim ve Russell'a cesaret verici bir şekilde gülümsedim. "Değil mi?"

Russell güldü. "Yani, Blake ne isterse yapabilir. Ama ben dans ederim, tabii! Aslında eğlenceli görünüyor."

Blake'e döndüm ve dudaklarımı büzüştürdüm. Bu biraz ucuz bir numaraydı, çünkü onun bunu sevdiğini biliyordum, bilmemem gerekse de. "Bir dans?" diye sordum. "Sırf eğlence olsun diye."

Blake bira bardağını ters çevirip son yudumunu içti. "Tamam," diye razı oldu. "Ama şarkı biter bitmez bana bir bira daha borçlusun."

BLAKE

"Sadece tuvalete gidiyorum," dedi Russell, hepimiz dans pistine çıkarken. "Hemen dönerim!"

O aceleyle uzaklaşırken, Casey ve ben dans eden kalabalığın kenarında durduk. Casey doğal bir şekilde kalçalarını sallıyor, başını sallayarak hem dans ediyor hem de dans etmiyor gibi görünüyordu, ben ise her zamanki gibi dans pistinde olduğu gibi sert bir şekilde duruyordum.

"Sonunda seni dans ettirdiğime inanamıyorum," dedi Casey, müziğin sesini bastırarak. Üst kısmı açık, koyu renkli göğüs kollarını gösteren ve kaslarını ortaya çıkaran dar bir Henley tişört giyiyordu. "Ya da sanırım bu başarı Russell'ın."

Ayaklarımı işaret ettim. "Kim dans ettiğimi söyledi?"

Casey güldü. "O birayı istiyorsan dans etmelisin," dedi ve bana yaklaştı.

Kalbim hızla çarpmaya başladı. Hoparlörlerden berbat bir pop müzik çalıyordu ve dans pistinde sinir bozucu beyaz ışıklar yanıp sönüyordu, ama bunların hepsi kayboldu. Yine ben ve Casey vardık, birbirimizden sadece birkaç santim uzaktaydık ve onu benim olarak sahiplenme arzusu içimde alevlendi.

Derin bir nefes aldım. O ve Russell arasında, o gece hissetmeyi beklemediğim birçok şey hissediyordum.

"İşte," dedi Casey, sonra bileklerimi tutup bir yandan diğer yana salladı. "Sadece ritmi bulman ve ona göre hareket etmen gerekiyor."

Yan tarafa adım attım, sonra geri çekildim. "Temelleri biliyorum."

Casey beni bırakırken gözlerini devirdi ve dokunuşunun yokluğunu hissedince içim sızladı. "Üniversitede sana öğretmeye çalıştığım da öğrenmediysen, şimdi ne umut var bilmiyorum." Uzun saçlarını eliyle geriye doğru itti. "Ama koordinasyonun iyi olduğunu biliyorum."

Burun kıvırdım, sonra vücudumu gevşetmeye çalıştım. "Bence sorun koordinasyon değil." Düşünmeden, Casey'ye bir adım daha yaklaştım, vücutlarımız neredeyse birbirine değecek kadar. "Her neyse, bana dans etmeyi öğretmeye devam edersen, bu gece hiç kimseyle takılamayacaksın."

Casey hafifçe kalçalarını salladı, sonra sakalı yanağıma değecek kadar öne eğildi. "Yok," dedi, sesi müziğin altında yankılanıyordu. "Yabancılarla uğraşmayacağım, bu gece seninle ve Russell'la eve geleceğim."

Birbirimizden birkaç santim uzakta öylece kaldık. Her zamanki gibi, daha fazlasına doğru ilerliyorduk. Cildim yanıyordu, sinirlerim açığa çıkmıştı ve Casey ile birlikte hareket ettikçe, penisim daha da sertleşiyordu.

Ancak, diğer zamanlardan farklı olarak, o gece birlikte oynaşmamızın imkânı yoktu. Russell da bizimle birlikteydi ve bu, bu heyecanın dans pistinde kalması gerektiği anlamına geliyordu.

Casey hızla geri çekildi ve aramızdaki bağı kopardı. Gözlerini takip ettim ve Russell'ın yine yaklaşmakta olduğunu gördüm, yüzünde o sıcak gülümsemeyle.

Döndüm ve pantolonumda şişkinlik yapan penisimi düzelttim. En son ihtiyacım olan şey, Peyton'ın küçük kardeşinin gidip ona en iyi arkadaşlarının bazen gizlice seviştiğini söylemesiydi. Peyton bu bilgiyi öğrenecekse, kesinlikle bizden öğrenmeliydi.

"Selam çocuklar," dedi Russell, bize doğru kayarak. Mavi gömleğinin üst düğmelerini açmıştı ve dans pistinin yanıp sönen ışıklarında, gözlerim aniden onun ne kadar güzel gözleri olduğuna takıldı. "Dansı kaçırdım mı?"

"Hayır," dedim ve tekrar garip bir şekilde ileri geri adım atmaya başladım. "Casey sadece benim ritim duygusuzluğumu takdir ediyordu."

Russell güldü, sonra kendi dansına başladı ve beni şaşırtan gevşek ve rahat bir şekilde kalçalarını salladı. "O kadar da kötü değilsin," dedi. "Ama bira yardımcı oluyor."

O ve Casey önümde duruyorlardı, her ikisi de bir şekilde birbirlerini mükemmel bir şekilde tamamlayan hareketler yapıyordu. Casey, elektronik pop müziğe hafifçe zıplarken, sanki bir rock konserindeymiş gibi başını metal grubuna göre sallıyordu. Russell onunla aynı ritmi koruyor, gözleri kapalı gülümsüyor, kalçalarını sallıyor ve yumruklarını başının yanlarına kaldırıyordu.

Casey'e dokunma ihtiyacım yeniden alevlendi, bu sefer her iki erkeği de kapsıyordu. Russell'ın yanaklarındaki pürüzsüz ciltten Casey'nin kıllı kollarına ve göğsüne kadar her yerleri bana çok seksi geliyordu. Her ikisi de kendi tarzlarında çok seksiydiler ve onları birlikte izlerken penisim ağrımaya başladı.

Kahretsin. Bu hiç iyi değildi.

Kendimi tutmaya çalıştım ve aslında inanılmaz uzun bir şarkı remiksini dinledim. Gözlerimi erkeklerden ayırdım ve kalabalık dans pistine baktım. Her yerde gömleksiz erkekler ve aralarına serpiştirilmiş muhteşem kadınlar vardı, ama hiçbirini beni etkilemedi. Sanki sadece Russell ve Casey'i görebiliyordum, vücutları gittikçe yaklaşırken gözlerime kazınmışlardı.

İkisini de kollarımın arasına alıp vücutlarının sürtünmesini hissetmek istedim. Onları dans pistinden çekip eve götürmek ve doğrudan yatağıma atmak istedim.

Onlara dönüp baktığımda, patlayacakmışım gibi hissettim. Tanrıya şükür şarkı bitti ve ben bir mola vermem gerektiğini mırıldandım ve onlar beni durduramadan aceleyle uzaklaştım.

Başım dönüyordu, doğrudan arka taraftaki bara gittim. Penisim o kadar sert atıyordu ki, gerçekten acıyordu.

Bu ben değildim. Casey gibi sürekli azgın değildim ve Casey ile başka bir erkeğin birbirlerine dokunduğunu düşünerek kesinlikle sertleşmiyordum. Siktir, genelde onu sevişmeye teşvik ederdim.

Bazen öyle hissedilse bile, aslında birlikte olmadığımızı kendime hatırlatmanın en iyi yolu buydu.

Ama bu sadece onun başka biriyle takılması değildi. Bu Russell'dı. O sadece Peyton'ın küçük kardeşi değildi, aynı zamanda çok tatlı biriydi. Onun hakkında öğrendiğim her şeyi sevdim. Bir gün çocuk yetiştirmek istediği gerçeğine olan güvenini ve kendi başına başarmak için kararlı bir şekilde yabancı bir şehre taşınmasını takdir ettim.

Yeniden bağlantı kurmuştuk, ama Russell'ı gerçekten önemsiyordum ve bunu, birdenbire ortaya çıkan hayallerle karıştırmak istemiyordum.

"Selam." Casey arkamda belirdi ve kalbimin ne kadar hızlı attığını fark ettim. "Sana bira sözü vermiştim." Bara yaklaştı ve barmene işaret etti.

"Oh, teşekkürler," diye mırıldandım, gözlerinden kaçarak.

"Russell hala dans ediyor. Ona geri döneceğimi söyledim." Kaşları çatıldı ve yüzünde daha yumuşak bir ifade belirdi. "İyi misin?"

"Evet," diye cevapladım, beni bu kadar iyi anlayabildiğine şaşırmadan, sonra müzik sesini bastırmak için ona yaklaştım. "İyiyim."

Bir dakika boyunca yakın durduk, ikimiz de hiçbir şey söylemedik ve gerginlik sanki dans pistine geri dönmüşüz gibi arttı. Tüm vücudum titriyordu ve onun başını tutup onu öpmek için can atıyordum. Dayanamıyordum.

Başka bir gece. Başka bir gece olsaydı, o benim olurdu.

Casey barmenden birayı aldı ve bana uzattı. İleri adım atarken birayı göğsüne yakın tuttu ve ben elimi onun elinin üzerine koyup şişeyi almak için uzandığımda, bacağına benim bacağıma doğru itti.

"Yazık," dedi, ağzını kulağıma yaklaştırarak. "Ama bu gece değil."

Sikimi onun şişkinliğine sürme isteğiyle mücadele ettim. "Evet," diye fısıldadım. "Çok yazık."

Ayrılmadan önce, ona yaklaştım ve Casey'i derin ve hızlı bir öpücükle öptüm. Dilimi ağzına soktum ve vücudunu sıkıca sarıp, beni hissetmesini sağladım. Bu benim karakterime uymayan, beni bile şaşırtan bir hareketti, ama dürtü çok güçlüydü, karşı koyamadım.

Sadece ona dokunmam gerekiyordu.

İyi hissettirdi. Çok iyi hissettirdi. Sıcak bir rahatlama kaslarımı titretti ve onun tadı susuzluğumu giderir gibiydi.

Ama ona sarılırken başka bir şey daha hissettim. Hala alev alev yanan, dokunduğumuzda daha da sıcaklaşan başka bir ihtiyaç.

Russell'ı istiyordum. Onu orada, aramızda sıkıştırılmış olarak istiyordum. Bunu istemek yanlış, korkutucu ve kurallara aykırı geliyordu, ama yine de bunu hissetmekten kendimi alamıyordum.

Casey ve ben dudaklarımızı ayırdık. Onu bıraktım ve geri çekildim, bağlantıyı kopardım ve bunu yaptığımda gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Russell," dedi. "Hey."

BÖLÜM DOKUZ

RUSSELL

Onları öpüşürken kesinlikle gördüm.

Birkaç gün sonra hala bu bilgiyi sindirmeye çalışıyordum. Kulüp karanlıktı, ben bira içiyordum ve belki de ikisine de o kadar azmıştım ki halüsinasyon görmeye başlamıştım. Bu tamamen mümkün görünüyordu.

Ama hayır, aslında. Blake'in elini Casey'nin saçlarında gördüm, kalçaları birbirine sürtünüyordu ve dudakları imkansız derecede ateşli bir öpücükle birbirine kenetlenmişti ve bunu asla unutmayacaktım.

Asıl sorun, birlikte geçirdiğimiz harika bir gecenin ardından, o zamandan beri onları neredeyse hiç görmemiş olmamdı. Ben de dahil olmak üzere herkes meşguldü ve önceki hafta olduğu gibi evde birbirimizle karşılaşmamıştık. Bu beni paranoyaklaştırdı ve yanlış bir şey yapmış ya da anlamadığım bir sınırı aşmış olabileceğimi düşünmeye başladım.

Öpüşüyorlar mıydı, öpüşmüyorlar mıydı, öpüşüyorlardı, ama ben sadece onlarla daha fazla zaman geçirmek istiyordum.

Otobüs caddede ilerlerken ceketimin fermuarını sonuna kadar çektim. Yerde bir miktar kar vardı ve gökyüzünden daha fazlası yağıyordu. Otobüsten atlayıp bloğun aşağısına doğru yürürken, Casey ve Blake'i mümkün olduğunca aklımdan çıkarmaya çalıştım. River beni makyaj oynamaya davet etmişti ve hiçbir şeyin bunu engellemesine izin vermeyecektim.

Beni dairesine çağırdı ve elinde buharlı bir fincan çay ile karşıladı. "Gelmişsin!" dedi ve sonra havada öpücük göndererek beni selamladı. "Çay sever misin?"

On dakika sonra, ikimiz oturma odasının ortasındaki büyük halının üzerinde oturuyorduk, aramızdaki sehpa birkaç kutu makyaj malzemesi vardı. River'in evi muhteşemdi, parlak renkler, tonlarca ev bitkisi ve onun, kocasının ve arkadaşlarının fotoğrafları her yere dağılmıştı. River kutuları karıştırırken, arkasındaki hoparlörlerden yeni pop müzikler çalıyordu.

"Hangi renkleri sevdiğini biliyor musun?" diye sordu ve küçük bir mavi göz farı paleti çıkardı. "Çok denedin mi?"

Yanağımı ısırdım. "Pek sayılmaz. Evde birkaç şey denedim ama ne yaptığımı hiç bilmiyorum."

River başını salladı. "Kendi tarzımı bulmam çok uzun zaman aldı. Al, buna ne dersin?" Bana paleti uzattı. "Bunu artık hiç kullanmıyorum."

Uzun plastik kutuyu parmaklarımla okşadım, gözlerim soluk, buz mavisi renklerin üzerinde dolaştı. "Çok güzel. Bunu uygulamak için bu küçük çubuğu mu kullanacağım?"

River gülümsedi ve küçük bir aynayı kendine doğru çevirdi. "Önce beni izlemeye ne dersin? Yavaş yapacağım, sonra sen de fırçaları deneyebilirsin." Kabarık bir fırça aldı ve üzerine biraz pudra sürdü. "Geçen hafta sonu oda arkadaşlarımla eğlendin mi?"

Limonlu çayımı bir yudum içtim. "Evet, güzeldi."

River yüzüne pudra sürmeyi bıraktı. "Bu bir hikaye gibi geliyor."

Gülerek cevap verdim. "Belki. İlginç mi, emin değilim."

"En yakın arkadaşlarımla hepsi evli ve doğrusu, dedikoduları çok severim, o yüzden..." Fırçayı bana doğru salladı. "Hikayen karşılığında sana biraz göz farı veririm, ne dersin?"

Fırçayı ondan aldım. "Onlara biraz aşık oldum," itiraf ettim, sonra fırçayı pudranın üzerinde hafifçe gezdirdim. "Yani, ikisine de."

"Oh," dedi River şaşkınlıkla. "Bu iyi bir dedikodu, değil mi?" Elini uzattı ve parmağını bileğime koydu. "Başlamak için yeterli."

Fırçayı yüzümden indirdim. "Harika, teşekkürler." River bana umutla baktı ve ben gülümsedim, sonra devam ettim. "Onları öpüşürken yakaladım. Sadece bir saniye sürdü, ama gördüm. Blake heteroseksüel, bu yüzden bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"Gizli öpücükler, ilginç. Yani bu ikisine aşıksın, ama onlarla ilgileniyor musun?" diye sordu ve göz farına döndü.

"Aynı şey değil mi?"

"Kesinlikle değil. Hoşlanmak sadece bir fantezidir, eğer öyle olmasına izin verirsen. Ama gerçekten ilgileniyorsan, o zaman durum farklıdır."

Bir saniye düşündüm. "İstedğim gibi giyinmeye alışana kadar kimseyle çıkmaya hazır olduğumu sanmıyorum. Ayrıca, yapamıyorum."

Aynı anda iki kişiyle ilgilenmek, özellikle de onlar zaten birlikteyse falan, gerçekten mümkün değil. Bu kendimi ifte başarısızlığa mahkm etmek olur.

River omuz silkti. "Aslında, birkaç l ilişi biliyorum. Ve bence hepsi son söylediğin şeye katılmayacaktır." Gözlerini kapattı ve aynaya yaklaştı, sonra küçük bir fırçayı göz kapağının alt kısmına yavaşça sürdü. "Ve heteroseksüel bir erkeğin en iyi arkadaşıyla gizlice öpüşmesi, bu ikisinin birlikte olduğu anlamına gelmez."

Yine duygularımla boğuşmaya başlayınca i geçirdim. "Biliyorum. Her şey çok kafa karıştırıcı. Bu yüzden buna odaklanmaya çalışıyorum," dedim ve River'dan küçük fırçayı aldım. "Zaten onlarla sadece birkaç ay yaşayacağım, o yüzden senin dediğin gibi, bu aşkı bir fantezi olarak kalmasına izin vereceğim. Bu arada kendimi işle ve marangoz atölyesiyle meşgul edebilirim."

River aynayı bana doğru çevirdi. "Ya da denemeye karar verebilirsin."

Tereddüt ettim, sonra eğildim, bir gözümü kısıarak, beceriksizce göz farı sürmeye çalıştım. "Bunun nasıl görüneceğini bile bilmiyorum."

Bir dakika boyunca nefesimi tutup göz kapağıma mavi bir bulut sürerken, bunun mümkün olabileceğini hayal etmeye çalıştım. Casey ve Blake'in benimle bir ilişi kurmak isteyebileceğini, ama bu düşünce o kadar eziciydi ki, elim titremeye başladı.

"Bence ilgilenmiyorlar," dedim sonunda fırçayı geri verirken.

"Neden yle diyorsun?"

"Blake heteroseksüel ve önemli bir sporcu, Casey ise rockı bir kişiliğe sahip. Dvmeleri, sakalı ve havalı bir barda işi var. Bu ikisi neden benim gibi biriyle ilgilensin ki?"

River zarifçe ne eğildi ve elleri hızla hareket ederek gözlerine mavi dokunuşlar ekledi. "Biliyorsun, her türden insan makyajlı erkekleri seksi bulur. Kocam benim güzel olmamı seviyor, ama dünyayı dolaşıp iyi topuklu ayakkabı giyebilen bir erkek aramıyor. Ben kendimi olduğum gibi gösteren kıyafetler giyiyorum ve bu onun dikkatini çekti. Çünkü saklanırsan doğru kişi seni bulamaz."

Onun tavsiyesini bir saniye düşündüm. Eve gidip Blake ve Casey'e asılmak söz konusu bile olamazdı. Görünüşe göre kendi sorunlarını çözmeleri gerekiyordu ve onlarla takılmak ne kadar eğlenceli olsa da, bu bizim bir l ya da onun gibi bir şey olmamız gerektiği anlamına gelmiyordu.

Ama makyaj konusunda biraz daha cesur olmaya zorlamak, bu mümkün görünüyordu. Gvenim artarken, aynayı çevirip

ilerlemeyi kontrol etmek için aynayı çevirdim, ama gözlerimin üzerinde iki düzensiz leke gördüğümde kaşlarımı çattım.

"Bu kesinlikle göstermeye çalıştığım gerçek halim değil," diye şikayet ettim.

River güldü. Göz kapaklarının alt kısmı koyu, üst kısmı açıktı ve kirpiklerini kırıştırdığında renk muhteşem bir şekilde parladı. "Senin makyajını ben yapsam nasıl olur?" Bir an durdu ve başını yana eğerek beni inceledi. "Sadece eve giderken makyajını silmeyeceğine söz vermelisin. O adamların görmesine izin ver."

Gülerek, "Böylece benimle olmaları gerektiğini anlayıp sonsuza kadar mutlu bir üçlü oluşturacağız, öyle mi?" dedim.

River birkaç makyaj mendili çıkardı ve bana uzattı. "Neden olmasın?"

Gözlerimdeki maviyi sildim. O bunu önemsiz bir şey gibi davranıyordu, ama ben daha fazla düşündükçe heyecanlanmaya başladım. Blake ve Casey'nin ikisinin de benimle olmak isteyeceği bir evren olduğunu hayal etmek bile başımı döndürüyor ve beni gülümsetiyordu.

"Şimdi makyajını yapabilir miyim, sonra gösteririz?"

River gülümsedi ve makyaj kutusuna döndü. "Anlaştık. Bana eğlenmeme izin verdiğin sürece. Gözlere soluk mor, ince ama yine de etkileyici bir şey ve dudaklara belki daha cesur bir pembe düşünüyordum." Gülümsayarak başını kaldırdı. "Bu arada, başkalarının makyajını yapmayı çok seviyorum."

Gülerek, "Ne şanslıyım. Ne bulacağını görmek için çok heyecanlıyım" dedim. "Bana sade ama yine de güzel bir kız gibi görünüyorsun. Doğru mu?"

örneğin, balo elbisesi değil de, düğmeli bluzlarından birine uygun bir şey mi?"

Bunu görebildiğine sevindim ve gülümsedim. "Evet," dedim. "Aynen öyle."

River fırçayı burnuna dokundurdu. "Bu tür şeylerde iyiyim," dedi gülerek.

"Anlıyorum. Keşke ben de senin kadar yetenekli olsaydım."

"Ben de senin kadar yetenekli bir marangoz olmayı dilerdim. Bu, her zaman öğrenmek istediğim bir beceri."

Dik oturdum. "Sana öğretebilirim!"

River gözlerini kırptı. "Gerçekten mi?" diye sordu bir süre sonra.

"Evet, istersen," dedim, hızlıca konuşarak. "Bana yardım ettiğin için borcumu ödeyebilirim. Ve inan bana, bir şeye katkıda bulunduğumda çok daha az utangaç davranıyorum."

River güldü. "Sen sadece biraz utangaç davranıyorsun. Ama bu çok çekici." Düşünürken dudaklarını yana doğru çekti. "Aslında, vaktin varsa bu eğlenceli olabilir. Her zaman temel bilgileri öğrenmek istemişimdir."

"Kesinlikle," dedim ve başarısız makyaj denememin son kalıntılarını sildim.

"Şimdi buraya gel," dedi River, aynayı ayarlayarak. "Baştan başlayalım."

Eve döndüğümde, yukarıda sadece birkaç ışık yanıyordu ve ev sessizdi. Bir yandan, erkekleri görmeden kolayca bodrum odama girebileceğimi bilmek beni rahatlattı, ama daha büyük bir kısmım hayal kırıklığına uğramıştı.

River, benim asla yapamadığım şeyi yapmıştı. Yavaşça ve nazikçe fırçaları yüzümde gezdirmiş ve beni olmak istediğim kişiye dönüştürmüştü.

Sokakta durup telefonumu kaldırdım ve bir kez daha kendime baktım. Göz kapaklarımda mor renk, dramatik görünmeden parlak bir şekilde yayılmıştı ve ince, koyu renkli göz kalemi ile vurgulanmıştı. River bana ruj sürmeyi öğretmişti ve dudaklarımda pembe bir ışıltı seksi görünüyordu.

Gözlerimi kırptım, sonra telefonu cebime attım, omurgamdan bir heyecan dalgası geçti.

Kendimi hiç seksi biri olarak görmemiştim.

River beni başka birine dönüştürmedi. Benim tarzımı ortaya çıkardı ve bunu kabul ettiğimde kendime güvenim arttı.

Siktir et. Kendimi iyi hissediyordum. Sanki bir tür coşku içindeydim ve bunun bitmesine henüz hazır değildim.

Kapıda botlarımı çıkardım, sonra ceketimi kancaya astım. Mutfağa çıkan birkaç basamaklı merdiveni çıktım, ev beklediğim gibi sessizdi. Ama Blake'in kamyoneti arkadaydı ve Casey'nin bu gece izinli olduğunu biliyordum.

Mutfağın ışıklarını açtım, sonra telefonumu Bluetooth'a bağladım. Genelde akşam yemeği yedikleri saatti ve

Casey'nin muhteşem yemeklerini her zaman tıkınarak yedikten sonra, bu iyiliğin karşılığını vermeye karar verdim.

Neyse ki, o öğleden sonra markete gitmişim ve tek iyi yemeklerimden birini yapmak için gerekli malzemelerim vardı. Beyaz balığı, biberleri ve domatesleri tezgahın üzerine attım, sonra fırını ısıtmak için açtım.

Bir süre, yemek yapmanın ve müzik dinlemenin tadını çıkardım. Çocukların beni bulmak için aşağı inip makyajımı göreceklerini düşündüğümde, kalbim heyecandan küt küt atıyordu. Ama onlara akşam yemeği yedirmesem bile, bir şey başardığımı hissediyordum.

River'ın dediği gibi, insanların beni olduğum gibi görmelerine izin vermem gerekiyordu.

"Selam," dedi Blake odaya girerken. Basketbol şortu ve Penguins sweatshirt'ü giymişti ve çenesinde biraz sakal çıkmıştı. "Güzel kokuyor."

"Fırında pişmiş beyaz balık," dedim, ona dönerek. "Eğer açsan."

Blake birkaç adım ötede durdu ve gözlerinin yüzüme takıldığını gördüm. Gözlerini kırptı ve yüzü yumuşadı, sanki tüm sert çizgileri biraz gevşemiş gibiydi ve kalbim buna tepki olarak sıçradı.

"Teşekkürler," dedi. "Tabii." Buzdolabına doğru yürüdü. "Bira?"

"Tabii."

Dönüp bana uzattı. "Bugün çok güzel görünüyorsun."

O anda erimediğime şaşırdım. Blake'in bana iltifat etmesi, hayal edebileceğim en iyi güven artırıcı şeylerden biriydi ve bu anıyı hayatımın geri kalanında sıkı sıkı tutacağımı biliyordum.

"Teşekkürler," dedim. "Arkadaşım River'ın evindeydim. Makyajımı o yaptı."

Arka kapı gürültüyle açıldı ve dönüp baktığımda Casey'nin elinde bir torba market alışverişi ile içeri girdiğini gördüm. "Oh, selam," dedi ve torbayı tezgahın üzerine attı. "Yemek mi yapıyorsun?"

"Bolca var!" dedim. "Eğer açsan."

Casey benden birkaç adım uzakta durdu, sonra yüzünde bir gülümseme belirirken hafifçe başını salladı. "Makyajın güzel olmuş dostum."

Fazla sıırtmamak için yanağımı ısırdım. "Teşekkürler! Arkadaşım River yaptı."

Casey başını salladı ve yaklaştı. Yanakları soğuktan kızarmıştı ve sakalı kardan ıslanmıştı. "Lanet Russell Young," dedi

onaylayarak, yüzümü inceleyerek. "Büyümüş ve göz farı sürmüş. Kim tahmin edebilirdi ki?"

Gülerek arka döndüm. Muhtemelen bunu kardeşime ve sonra da tüm aileme anlatacakları gerçeği aklıma geldi, ama umursamamaya çalıştım. İkisi de orada durmuş, sevimli davranıyor ve bana iltifat ediyorlardı, ben de bu anın tadını çıkarmaya karar verdim.

Bunu Casey'e bırak. Tabii ki bir şey söylemeden geçmeme izin vermezdi, ki bunun aslında onun en sevdiğim özelliklerinden biri olduğunu fark ettim.

"Oturun," dedim, duygusal bir hale gelmeden önce konuyu değiştirerek, ama yine de ağzımı flörtöz bir gülümsemeye çevirerek. "Yemek neredeyse hazır."

Her yerim sıcak, heyecanlı ve karıncalanmış hissediyordum. Aniden, üçümüz arasında bir kıvılcım olabileceği tuhaf bir şekilde mümkün göründü.

Belki de rujun kokusundan kafam güzel olmuştu. Ama bir şey çok açıktı. Çok uzun zaman önce makyaj yapmaya başlamalıydım.

ONUNCU BÖLÜM

CASEY

Üçümüz mutfak masasında oturduk, önümüzde boş tabaklar vardı. Russell balığı mükemmel pişirmişti ve limonlu, baharatlı sos dilimde zengin bir tat bırakıyordu.

Russell öne eğildi, sonra dolgun dudağını hafifçe ısırdı. "Herkes bitirdi mi?"

Siki bütün gece olduğu gibi yine seğirdi. Russell, makyajla inanılmaz güzel görünüyordu. Renk, yüzündeki sert hatları hafifletip yumuşatmıştı, ama asıl farkı yaratan, yüzündeki parlak gülümseme idi.

Çok seksiydim. Oynak ve gülmeye hazırdı, ama yine de hatırlayabildiğim kadarıyla tanıdığım aynı tatlı adamdı. Aramıza bakarken kirpiklerini kırıştırdı ve dilini dudaklarında gezdirdi, utangaçlık ve flört arasında bir çizgi çizdi. Hatta birkaç imalı yorum bile yaptı, bize asılıyormuş gibi görünen iltifatlar ve sorular, sonra da kızardı ve hemen başka yere baktı.

Ve lanet olsun, bunu gerçekten, gerçekten sevdim.

"Lanet olsun, çok lezzetli," diye homurdandı Blake, tabakları almak için ayağa kalkarken.

Blake'in de aynı şekilde hissettiğini biliyordum. Her zaman olduğu gibi, tahrik olduğunda, beni yoğun bir göz temasıyla tutmaktan ve sonra da Russell'a bakmaktan kendini alamıyordu. Neredeyse yanıyordu ve benimle Russell arasında dönüp tekrar bana döndüğünde, masanın diğer ucundan kalbinin attığını hissedebiliyordum.

Blake ve ben günlerdir bu sürekli erotik gerilim içinde sıkışıp kalmıştık. Sanki kulüpte bir fitil yakmıştık ve birbirimizin üzerine patlayamadığımız için, fitil yanmaya devam ediyordu.

Dürüst olmak gerekirse, böyle bir şey seksi olmalıydı, ama bu sadece Blake ve benim birbirimizden kaçındığımız anlamına geliyordu, ki bu çok kötüydü. Yıllardır böyle davranmamıştık ve bunca zaman sonra birdenbire birbirimizin yanında garip davranmamız sinir bozucu ve aptalcaydı.

Ancak Russell oradayken birbirimizden kaçınmayı bıraktık. O, rahatlayıp birbirimizle konuşmamız için bir bahane gibiydi. En iyi arkadaşımızın kardeşi orada seksi ve mutlu bir şekilde otururken saklanamazdık.

Bizi öpüşürken görmesi yeterince kötüydü. Üstüne üstlük Russell'ın flörtöz tavırları da eklenince, üçümüz arasındaki gerilim neredeyse alev alev yanıyordu.

Ayağa kalktım ve masadan birkaç tabak aldım. "Yardım edeyim."

Blake lavabonun önündeydi, ben de bulaşıkları vermek için arkasına geçtim. O geriye doğru eğildiğinde, tüm vücudu benimkine değdi ve beni içten içe heyecanlandırdı.

"Teşekkürler," dedi, sesi boğuktu.

Döndüğümde Russell orada duruyordu. Üçümüz birbirimize yakın dururken kalbim yine hızla çarptı. Çıtırdayan enerji artık gök gürültüsü ve şimşek gibiydi ve Russell'ın yüzünden ne düşündüğünü anlayabiliyordum, tıpkı Blake'in gergin, acı dolu ifadesinden de kolayca anlayabildiğim gibi.

Russell tereddüt etti ve bir şey söylemek üzere olduğunu düşünerek dilimi ısırırdım.

"Tekrar teşekkürler," dedi hızlıca, ellerini önünde birleştirerek. "Bu gece nazik davrandığın ve makyajımı övdüğün için. Bu, şey, benim için yeni bir şey ve cesaretlendirdiğin için minnettarım."

Blake'in yüzü yumuşadı. "Tabii ki. Harika görünüyorsun tatlım," dedi. dedi.

Russell'ın dudağı, Blake "*tatlım*" dediğinde titredi ve Blake'in geniş ağzının hafifçe açılmasından, Russell'a öyle demek istemediğini anladım.

Blake'in geniş ağzının hafifçe açılmasından, Russell'a öyle demek istemediğini anladım. Dürüst olmak gerekirse, bu beni de biraz mahvetti, ama Russell'ın yüzündeki ifade o kadar samimi ve iyiydi ki, başka hiçbir şey düşünemedim.

"Harika görünüyorsun," dedim Blake'e katılarak. "Ne zaman bir iltifata ihtiyacın olursa, bize haber ver."

Flört etmek kolay oldu ve hepimiz gülerken biraz rahatladık. "İkinizin de ne kadar seksi olduğunuzu bildiğinize eminim," dedi Russell, gözlerini başka yere çevirerek.

Blake burnunu çekti. "Evet, Casey'e iltifat etmene gerek yok."

Gülerken, hepimizin birbirimize yaklaşıp vücutlarımızı birbirine yaklaştırdığımızı fark ettim. "Ama benim için sorun değil," dedim.

Russell güzel dudaklarını büzüp çenesini yana çekti, belli ki biraz utanmıştı ama aynı zamanda bundan da hoşlanıyordu. "Neyse, sanırım yatmam gerek," diye sonunda konuştu, ama bir adım bile geri çekilmedi.

"Russell o makyajı çok yakıştırıyor, değil mi?"

Blake bana imkansızmışım gibi bir bakış attı, ama başını salladı. "Evet. Evet, harika görünüyor. Bunu zaten söyledim."

Gülümsedim. "O alet kemeriyle de çok seksi görünmez miydi?"

Blake bir saniye bana baktı ve eğer kızarabilseydi, eminim o anda kızarırdı. "Yani, tabii ki."

Omuz silkiyerek Russell'a döndüm. "Herkes aynı fikirde," dedim ve öne çıktım. "Bize modellik yaparsan çok seksi olur," dedim, sesimi tüm niyetimin açıkça anlaşılacağı kadar alçaltarak.

Russell ise gerçekten kızardı. Tezgaha yaslanıp alt dudağını ısırarak Blake ve bana bakarken yanakları mükemmel bir pembeye dönüştü. "Çocuklar," dedi zayıf bir sesle, sonra güldü. "Yani, kulağa eğlenceli geliyor, ama gerçekten bunu yapmamı mı istiyorsunuz?"

Elimi uzattım ve kıvrıkcık saçlarından bir tutamı geriye ittim. Arzum alevlendi, ama kendimi tutmaya çalıştım, yavaş gitmem ve bunu doğru yapmam gerektiğini biliyordum. "Gerçekten," diye Russell'ı ikna ettim, sonra Blake'e yaslanarak vücudumu ona bastırdım. "Sana da eğlenceli geliyorsa, bize ne yapabileceğini göster, güzelim."

RUSSELL

Kemerin altında durup alet kemerimi belime bağladım. Kalbim çarpıyordu ve sinirlerim heyecandan titriyordu.

Bu gece kesinlikle beklediğim gibi geçmiyordu. Nereye varacağını bile bilmiyordum. Tek bildiğim, Casey'nin beni bir şekilde kendi fikirlerine kaptırdığıydı, tıpkı Blake ve Peyton'ı gençken kendi planlarına kaptırdığı gibi.

Ve bunun hoşuma gittiğini biliyordum. Onun ilgisi, tenimde hissettiğim karıncalanma ve Blake'in bana bakışları gerçekten çok hoşuma gidiyordu.

Kemerimi sıktım ve kemer kalçalarımın ağır bir şekilde sarkıyordu. Tam olarak ne yapmam gerektiği veya Casey'nin aklında ne olduğu belli değildi, ama ikisinin de gözlerindeki bakışlar, benim kadar onların da tahrik olduğunu açıkça gösteriyordu.

Kulüpte öpüşmüşlerdi ve Blake beni iç çamaşırlarımla görmüştü. Şu anda daha fazlası olabilir miydi?

Casey Blake'e yaslandı. "Düşündüğüm gibi. Hiç bu kadar güzel görünmemiştin." Ben güldüm ve Blake Russell'ın yanında kaldı, gözleri bana dikilmişti.

"Yalan söylemiyor," diye homurdandı.

Tamam, kesinlikle sevişiyorlardı. Bu sadece benim azgın genç hayal gücümün ürünü değildi. Blake ve Casey gizlice sevişiyorlardı.

Ve sanki beni de becermek üzereymiş gibi hissettim.

İleri adım attım, kalçalarımı salladım. "Gerçekten mi?" diye sordum. Ellerimi kemerin üzerinde gezdirdim, deriyi hissettim. "Makyaj ve alet kemerlerinin geleneksel bir görünüm olduğunu sanmıyorum, biliyorsun."

Casey Blake'den uzaklaşıp bana doğru geldi. "Bu yüzden bunu giyebilmen çok seksi."

Sıcaklık içimi kapladı ve sikim kot pantolonuma baskı yaptı. Bakir değildim, ama çok deneyimli de değildim ve aynı anda iki erkekle flört ettiğim gerçeği beni yıldırım çarpmış gibi etkiledi.

"Çok tatlısın," dedim.

"O kadar da tatlı değil," diye homurdandı Blake. En iyi arkadaşının yanına uzandı, yanına dokundu, sonra parmaklarını kemerimin kenarına sürttü. "Bana hiç böyle bir iltifat etmemiştin."

Casey ve ben güldük. Casey saçlarını geriye iterek döndü, sonra alnını Blake'in alnına dayadı. "Sen de fena görünmüyorsun dostum."

Blake homurdandı. "Casey," dedi, sesi sert ve alçaktı. Casey'nin omzunun üzerinden bana baktı. "Russell."

Sadece isimlerimizi söyledi, ama nedense, sesinde tüm şüpheleri duydum. Onlar Casey ve Blake'di, ben ise Russell Young'dım. Üçümüzün bir araya gelmesi, milyonlarca söylenmemiş kuralı çiğnemek gibi geliyordu.

Ama şimdi burada durduğumuza göre, durmamın imkanı yoktu. Bu, uzayda parıldayan bir göktaşı gibi, ya da bir yıldız kaymasını durdurmaya çalışmak gibiydi.

Lütfen, lütfen durma, diye yalvarıyordu kalbim. Bu bir daha asla olmasa bile, şimdi olması gerekiyordu. Onların da beni, benim onları gördüğüm gibi, çekici, arzu edilir ve böyle çılgınca bir şey yapabilecek kadar yetenekli gördüklerini bilmem gerekiyordu.

Beni görmelerine ihtiyacım vardı.

"Peyton'a söylemeyeceğim," dedim, daha iyi düşünebilmeden sözler ağzımdan çıkıverdi.

Casey bana dönerek sıırttı. Elini uzattı, omzumu tuttu ve ovuşturdu, dokunuşunun ateşı damarlarımda yandı. "Peyton'a neyi söylemeyeceksin, Russell?" diye alay etti.

Blake güldü. Elini uzattı ve Casey'nin kasıklarını tuttu, Casey keskin bir nefes alıp önümde titrerken onu okşadı. "Ne olduğunu biliyorsun," diye Casey'nin kulağına fısıldadı.

Siktir. Blake, Casey'nin kot pantolonunun üzerinden ereksiyonunu okşuyordu. Bu gerçekten oluyordu.

Casey boğuk bir nefes aldı. Ellerini göğsüme dayadı ve kalbim avucuna çarptığında, öne atıldım ve kendimi ona doğru atarak öptüm.

Dudaklarımız birbirine çarptığında Casey'nin sakalı cildime sertçe değdi. Dişlerini yaladım ve ona doğru süründüm, yavaşça tırmanan heyecan şiddetli ve açgözlü bir şeye dönüştü. Beni kollarına çektiğinde, onunla Blake'in arasında kaldım. Yüzümü tuttular, beni ileri geri çekerek hem beni hem de birbirlerini öptüler, sakalları ve kirli sakalları yanaklarımı yakıyordu.

"Siktir," diye inledi Blake, bana doğru iterek.

"Siktir," diye onayladım, kelimeyi nefes alarak.

Casey'nin elleri göğsümü buldu ve Blake, kot pantolonumun bel kısmını açmaya başlarken kalçalarımı buldu. Penisim seğirdi ve dört elin aynı anda beni keşfetmesinin verdiği his neredeyse dayanılmazdı. İnledim ve alet kemerine uzandım, tokayı açmaya çalışırken elimi tuttu.

"Bunu çıkarma," dedi kulağıma. "Seni soyup, seni boşaltarak eğleneceğiz. Hoşuna gider mi?"

Sarsıldım ve aniden külot giydiğimin farkına vardım.

Siktir, her şeyi öğreneceklerdi.

Blake ve Casey her şeyi görecekti.

Blake'e baktım. Casey'nin arkasında duruyordu, eli arkadaşının kalçasında duruyordu ama gözleri bana dikilmişti. "Evet," dedim, kalbim çarpıyordu. "Evet, bunu istiyorum."

Blake homurdandı ve kalçamı tutup beni onlara doğru çekti. Casey gömleğimi çıkarırken, Blake avucunu ereksiyonumun üzerinde gezdirdi, beni kavradı ve sonunda kot pantolonumu açıp elini içeri sokana kadar oynadı.

Nefesimi tutarak inledim. Kokuları beni sardı ve hormonlar beynimi sanki sert bir içki içmişim gibi doldurdu. Casey gömleğimi çıkarırken adımı inleyerek söyledi, sonra dudaklarını Blake'in boynuna yapıştırdı ve beni soyarken onu öptü.

Orada durdum, ellerim vücudumu okşarken dizlerim titriyordu. İnce siyah bir külot giyiyordum ve külot popomu sararken penisimi tam olarak kavıyordu, yumuşak kumaş ereksiyonumla gerilmişti.

Penisim külotu gerdi, pamuğa karşı zonkluyordu ve adamlar gözlerini vücudumda gezdirirken nefesimi tuttum. Pembe dudaklarım, mavi göz kapaklarım ve neredeyse çıplak vücudumun üzerinde bir alet kemeriyle orada dururken, kendimi bilinçli hissetmemeye çalıştım, gülünç olduğum endişesi içimde şekilleniyordu. Ama neyse ki Casey ve Blake bana bunun için zaman vermediler.

"Siktiğimin seksi," diye homurdandı Blake. Eli kıcıma kondu ve sıkıca tuttu, bakışlarını o kadar sıkı tuttu ki, sanki gözleri beni sikiyordu.

Casey beni kendine doğru çekti ve öptü. "Seksi," diye onayladı. "Russell Young."

Güldüm. "Bana öyle demeyi bırakmalısın," dedim, sonra başının arkasını tutup öptüm, sakalının hoş yanığıyla kendimi kaybettim.

Bu gerçekten oluyordu. Delilik.

Blake kıcımı tuttu ve parmaklarını bacaklarımın arasına soktu. Diğer eliyle Casey'nin kot pantolonunu açtı ve ikisinin de sikini dışarı çıkardı. Hala Casey'yi öperken, aşağı uzandım ve ikisinin de sikini bulup tutundum.

Üçümüz de geriye doğru sendeledik, onlar penislerini çıplak tenime sürtünce birlikte hareket ettik. Külotum ıslanmıştı ve yumrukları kasıklarımaya vurduğunda spazmlar geçiriyordum.

Kanepeye ulaştık ve Casey kolumu tutana kadar neredeyse geriye düşüyordum. "Bir saniye bekle," dedi, eli alet kemerinin altına uzanıp uyluğumu keşfediyordu. "Makyajını mahvetmeden önce seni iyice görmek istiyorum."

Orada durdum, cildim yanıyordu, tamamen onların gözleri önündeydi. Blake ve Casey birkaç santim uzakta duruyor, ellerinde sert sikleriyle bana bakıyorlardı. Blake'in başı şişmiş ve morarmıştı, Casey'nin ise zonklayan sikinden sıvı akıyordu. İkisi de kalındı, belki benden bir santim daha uzundu, ama Blake'in sikinde damarlar belirgindi ve kılları Casey'ninkinden çok daha gürdü, Casey'nin ise testisleri daha ağırdı.

Siktir, onların siklerini karşılaştırıyordum. Blake'in sikini ve Casey'nin sikini, ikisi de sertleşmiş ve bana bakarken mastürbasyon yapıyorlardı, siktir.

Tüm cesaretimi toplayarak kalçalarımı salladım ve döndüm. Sırtımı hafifçe kavisledim, kıcımı gösterdim, sonra onlar izlerken parmaklarımı sert meme uçlarıma doğru sürükledim. Onlar homurdanıp bana bakarken, kendime güvenim arttı.

Sadece her santimimi görmelerine izin vermekle kalmadım, kendim de bundan zevk aldım ve tenim onların dokunuşlarının rahatlatıcı etkisini arzuladı. Bekleme hissi, daha önce yaşadığım herhangi bir seks kadar iyi hissettirdi.

Bir elimi saçlarıma sokup orada tuttum. "Böyle mi?" diye sordum, dudağımı ısırarak.

Blake üzerime atladı ve beni kollarına aldı. "Bu alet kemeri yeter," diye homurdandı ve gözlerime bakarak kemeri benden çekip aldı. Casey güldü ve bana yaslandı, sonra Blake kemeri yere attığında beni kanepeye indirdi.

"Sana dokunmak istiyorum," dedi Blake, normal homurtuları açgözlü, neredeyse talepkar bir hale geldi.

O da külotumu çıkardığında kaskatı kesildim, sonra nihayet penisimin üzerinde ellerinin tutuşunu hissedince inledim. Blake ve Casey ellerine tükürdüler, sonra birlikte penisimi yukarı aşağı sürükleyerek tükürük ve benim ön sıvımla ovuşturdular.

Deri koltuğa uzandım. "Çok iyi," diye inledim ve bir saniye boyunca orgazmı engellemek için tüm gücümü kullandım. Deliğim seğiriyordu ve zevk gözlerimi kör ediyordu, ama bir şekilde ellerinin kaygan tutuşuna dayanmayı başardım ve kendimi tutabildim.

Yukarı doğru eğildim, onların siklerine daldım ve orgazm olmamak için tam zamanında ellerinden kurtuldum. Blake'in sikini dudaklarıma doğru çektiğimde, o öne doğru düştü, dizleri kanepeye çarptı ve Casey de aynı şekilde yanıma çöktü.

Önce Blake'i ağızıma aldım, tadına baktım ve tüm penisine salya akıttım. Çenemi açtı ve dudaklarımı çektiğimde, ıslak penisini yumruğumla pompaladım ve dikkatimi Casey'e çevirdim.

Siktir, bu kontrolden çıkmıştı, ikisiyle birden oynamak ne kadar da güzeldi. Her ikisinin sikine de birer elimi koyup, onları sıvazladım ve tadına baktım. Blake'i ağızıma aldım, dilimi onun sikinin damarları boyunca gezdirdim ve Casey

parlak ucunu dudaklarıma sürttü ve Blake'in penisine karşı mastürbasyon yaptı.

Birbirlerine dokunma şekilleri, bunu daha önce kaç kez yaptıklarını ve vücutlarının ne kadar iç içe olduğunu hissedebiliyormuşum gibiydi. Casey'nin Blake'in taşaklarını nasıl çektiğini gördüm ve ben de aynısını yaptığımda, bana ödül olarak titreyen sikini dudaklarımin üzerine itti ve beni geri çekti.

Onların isimlerini inleyerek söylemeye başladım. Bağırıyor olmalıyım, ama sanki kendimi duyamıyormuşum gibiydi. Çocuklar beni kanepeye attılar ve hepimiz bir aradaydık, ten ten ten. Hepimiz siklerimizi sıvazladık ve birbirimize çaresizce sarıldık. Tüylü vücutlarının sürtünmesi, dudaklarının ıslısı, sikimi kaplayan kaygan ön sıvı... Hepsi aynı anda benim, onların ve herkesin oldu.

Siklerini tekrar ağzıma götürdüklerinde, orgazm oldum ve kalçalarımı salladım, Casey'nin yumruğuna çaresizce sikerek boşaldım ve tüm kaslarım kaskatı kesildi. Zevk patladı ve yoğun bir doruk beni yakıp kül etti. Casey inleyerek yüzüme boşaldı ve Blake'in kıllı taşaklarını sıktığımda, o da kükredi ve dudaklarıma boşaldı, spazmlarımı ödüllendirerek.

Üzerime yığıldılar ve hepimiz koltuktan uzuvlarımız sarkarak birbirimize dolandık. Terden sırılsıklam ve çılgınca mutluydum, ama vücutlarının baskısı beni yavaşça tekrar gerçeğe döndürdü.

Vay anasını. Aynı anda iki erkekle birlikte olmuşum. Ve sıradan iki erkek değil, Blake ve Casey.

Casey öne eğildi ve parmağını dudaklarımin üzerinde gezdirdi. Rujun üzerine bulaşmış sıcak spermi hissedebiliyordum ve o benimle oynarken deliğim seğirdi.

"Gördün mü?" dedi gülümseyerek. "Sana makyajını mahvedeceğimizi söylemiştim."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

BLAKE

Ertesi sabah, ilk kalkan bendim. Önceki gece hepimiz kendimizi ayırıp kendi odalarımıza gitmeyi başarmıştık, ama yine de Casey ve Russell'ı düşünerek ve vücudumda onların kokusunu hissederek uyandım.

Mutfağa sendeleyerek girdim ve kahve makinesine bastım. Kafam bulanıktı, ama yüzümde aptalca bir gülümseme de vardı.

Çok ateşliydi. Beklediğimden çok daha ateşliydi.

Beklediğim bir şey yoktu. Casey ve Russell ile birlikte olmanın kötü bir fikir olduğunu kendime yüzlerce kez söylemişim. Ama Casey, Casey'di ve Russell flört etmeye başladığı anda, buna karşı koymanın umutsuz olduğunu anladım.

Bunu istedim. Çok istedim. Sadece, bunu elde ettiğimde ne kadar acı vereceğini bilmiyordum.

"Üzgünüm, Peyton," diye mırıldandım kendime, buzdolabına dönerken. Aslında bu Russell'ın kardeşinin işi değildi. Ama o benim en yakın arkadaşlarımdan biriydi ve Casey ile ilgili bir sırrı ondan saklamak bana garip geliyordu.

Dün geceyi düşündüğümde beynim kısa devre yapmaya başladı. İki kaygan penisin benim penisimde birlikte kaymasını hissetmek, Russell'ın çıkardığı o ateşli inlemeler ve Casey'nin bizi öpüşmek için birbirimize çekmesi gibi, beni çılgına çevirmişti.

Açık buzdolabına bakakaldığımı fark ettim. Homurdanarak yumurtaları ve birkaç temel malzemeyi aldım ve buzdolabını kapattım.

Özellikle Casey'ye kıyasla berbat bir aşçıydım, ama en azından kahvaltı yapabilirdim.

Ocağı açtım, bir tavaya birkaç dilim domuz pastırması ve diğerine Casey'nin sevdiği sebzeli sosisleri attım. Ellerimle bir şeyler yapmak beynimin çalışmasına yardımcı oluyordu, bu yüzden bir süre kahve içip domates dilimledim, uyanmaya çalışarak.

Duygularımı ifade edemediğimden değildi. Gerektiğinde bunu yapabiliyordum. Ama doğuştan iri ve sportif bir adam olduğum ve

bu mizacımdan dolayı, insanlar bana karşı her zaman belli bir şekilde davranırlardı. Öğretmenler, koçlar, diğer çocuklar, herkes benim sert biri olduğumu düşünürdü ve benim herhangi bir sorunum olabileceğini asla düşünmezlerdi ya da nasıl olduğumu kontrol etmezlerdi. Bu yüzden, lisedeyken, gerçek bir sporcu ve futbol yıldızının yapması gerektiği gibi, karşılaştığım tüm kötü duyguları kendime saklama alışkanlığı edindim.

Yani duygularımı ifade etmek imkansız değildi, ama kolay da değildi.

"Günaydın," dedi Russell, yüzünde tembel bir gülümsemeyle beni düşüncelerimden kopardı. Etek altı ve tişörtüyle bodrumdan yukarı çıktı ve gözlerinin çevresinde hala makyaj izleri olduğunu gördüm.

Kaburgalarımın arkasında tatmin edici bir çarpıntı hissettim. Sabah yorgun haliyle bile dün geceki kadar yakışıklı görünüyordu.

"Günaydın." Kahveyi aldım ve ona bir fincan doldurdum. "Bugün çalışıyor musun?"

"Evet, ben açıyorum." Kupa aldı ve umutla ocağa baktı. "Ya sen?"

"Evet, spor salonunda." Gülümsedim. "Al," dedim ve ona bir parça peynir ve rende uzattım. "Yardım etmek ister misin? Hep birlikte yemek yiyeceğiz."

"Kesinlikle," Russell gülümsedi.

Casey'nin hep söylediği bir şeyi hatırladım. Varsayılan ifadem kaşlarını çatmak olduğu için, iyi vakit geçirdiğimde bunu insanlara sözlerimle söylemek zorundaydım. Russell'ın yüzündeki umut dolu ifade devam edince, onun kendini iyi hissetmesini sağlamak için zorla sözlerimi söyledim.

"Eğlendim," dedim. "Dün gece."

Russell biraz utangaç bir şekilde başını eğdi ve bu beni etkiledi. "Evet. Ben de. Böyle olacağını beklemiyordum."

Kıkırdadım. "Ben de. Ama olduysa da iyi oldu."

Russell kahve fincanına bakarak bir şeyler düşünüyordu. "Bu tuhaf bir istek olacak ama Peyton'a bazen makyaj yaptığımı söylemez misin? Ailemle bu konuyu nasıl konuşacağımı hala çözmeye çalışıyorum."

Ocağı kapattım. "Tabii ki," dedim. "Zaten dedikoducu biri değilim."

Russell güldü. "Tahmin etmiştim."

"Günaydın." Casey mutfağa girdi. Saçları dağınıktı, yana doğru düşmüştü ve uyurken giydiği eski beyaz tişört göğsünde gerilmişti

göğsünde gerilmişti. "Sorun değil, Russell. Ben de Peyton'a hiçbir şey söylemeyeceğim."

Russell rahatlamış görünüyordu. "Teşekkürler," dedi.

Casey kahveye giderken Russell'ın kumral saçlarını karıştırdı. "Eğer sana zorluk çıkarırsa, Blake'e ve bana haber ver. O durana kadar ona acımasızca sataşırız."

Russell güldü. "Kahvaltıdan önce sana bu konuyu açtığım için özür dilerim." Ben homurdandım. "Özür dileme. Neyse, kahvaltı hazır."

Daha fazla şey söylemek istedim. Ona her şeyin yoluna gireceğini ve kardeşinin sakinleşeceğini söylemek istedim. Ama tüm bunların ne kadar iyi hissettirdiğini hala kafamda tartarken ve Peyton'a ne söylemem gerektiği konusunda kendi sorularıyla boğuşurken, bunu ifade edecek kelimeleri bulamadım.

Her neyse, en azından Russell ile konuşmaya başlamanın bir yolunu bulmuştum ve ona ve Casey'e kahvaltı hazırlamak yeterince iyi hissettiriyordu. Tabakları bolca proteinle doldurdum, sıcak sosla birlikte tezgahın üzerine koydum ve herkesin kahvesini yeniden doldurdum. Üçümüz de oradayken, sevdiğim bu saçma sapan büyük kahvaltının boyutu bir kez olsun mantıklı geliyordu ve erkekler yemeği yemeye başladıklarında gülümsedim.

"Seksi makyajından bahsetmişken," dedi Casey Russell'a, "bu düzenli bir özellik mi olacak?"

Russell güldü. "Belki? Umarım öyle olur," dedi, sanki bir şey itiraf ediyormuş gibi.

Elimi uzatıp gözlerinin etrafındaki lekeli morluğu başparmağımla silmek istedim. O Casey olsaydı, şakacı olmak için ve istediğim için bunu yapardım. Ama Russell'a karşı böyle davranmamın doğru olup olmadığından emin değildim, bu yüzden sadece oturup bunu yapabilmeyi diledim.

"Cinsiyetini keşfediyor musun?" diye sordu Casey rahat bir şekilde. "Nonbinary mısın, yoksa?"

Russell başını salladı. "Hayır, ama sorduğun için teşekkürler. Bu konuyu düşündüm ve eşcinsel olduğumdan emin olduğum gibi, erkek olduğumdan da eminim. Sadece kendim gibi giyinmeye cesaretim yok."

Casey'nin doğru soruları sormasına sevindim. Aslında bu tür konularda bu kadar az şey bilmem biraz utanç vericiydi. Ama gülümsemeye ve cesaret verici bir şekilde başımı sallamaya çalıştım, böylece Russell benim onu önemseydiğimi anlasın.

"Sanırım Peyton da sizin birlikte olduğunuzu bilmiyor, değil mi?" Russell ikimizi bir birine bakarak sordu. "Ona biseksüel olduğunu söylemedin mi, Blake?"

Bir an donakaldım. Casey ve ben bu konuyu hiç konuşmamıştık, özellikle de kahvaltı masasında. Russell'ın bunu sorması mantıklıydı; ama bu konuyu konuşmak, diğer tüm konuları da konuşmak anlamına gelirdi.

Ve Russell oradayken, diğer tüm konular çok daha karmaşık hale geliyordu.

Russell gözlerini kırptı, sonra güldü. "Yüzlerinizdeki şaşkın ifadeye bakılırsa, bu konuyu konuşmuyorsunuz, değil mi?"

Casey sandalyesine yaslandı. "Bunu en sevdiğimiz konuşma konusu olarak nitelendiremem."

Ben güldüm. "Peyton bazen birlikte olduğumuzu bilmiyor," dedim, sorusuna cevap vererek. "Ve, şey, ben kimseye açılmadım. Hiç kimseye."

Russell çatalla yumurtayı dürttü. "Sen... heteroseksüel misin?" diye sordu, emin olamadan.

Casey'e baktım ve gözlerim, ısırmaı sevdiğim dudaklarından, bazen yüzümü gömdüğüm boynundaki kıvrıma kaydı. Russell'a döndüğümde, dün gece çıkardığı ihtiyaç dolu inlemeler aklıma geldi ve kalbim hızla çarptı.

"Eşcinsel olmadığımın eminim."

Vay canına. Kahretsin. Bunu yüksek sesle itiraf ettiğime inanamıyordum, ama sözler havada asılı kalmış, beni onları duymaya zorluyordu. Bu çok açık görünüyordu, ama yine de Casey de biseksüel olduğunu itiraf etmeden önce yıllarca gizlice benimle birlikte olmuştu.

"Oh," dedi Russell. "Harika. Ben, şey... harika."

Gergin ama mutlu bir kahkaha attı ve hızla yüzünü kapattı. Bu çok sevimliydi ve gerginliği bozdu. Casey ve ben de onunla birlikte güldük ve Russell sonunda tekrar başını kaldırdığında yanakları pembeydi. "Ne?" diye sordu, yine utangaç bir şekilde.

Casey öne eğildi, sonra başparmağını kullanarak Russell'ın yüzündeki makyajın bir kısmını sildi. "İşte bu," diye alay etti ve başparmağını Russell'a sırtarak gösterdi.

Bu, bir dakika önce benim yapmak istediğim şeydi ve nedense Casey'nin bunu yapmasını izlemek de neredeyse aynı derecede tatmin ediciydi.

Russell tekrar güldü ve elini itti. "Göz farı ertesi sabah oldukça iyi görünüyor, değil mi?" diye sordu.

Kıkırdadım. "Evet, öyle," diye kabul ettim.

Russell kahvesine baktı. "Daha önce hiç iki erkekle aynı anda birlikte olmamıştım. Bunun tek seferlik bir şey miydi, yoksa neydi, bilmiyorum..."

Sözünü bitirmeden, düşünmeden önce konuşmaya başladım. "Tekrar yapardım," dedim. "Eğer istersen."

Casey bana şaşkınlıkla baktı, ama muhtemelen benim kadar şaşkın değildi.

En iyi arkadaşım ve diğer en iyi arkadaşımızın küçük hala potansiyel bir felaketti. Seks ve bu tür konularda ne yaptığımı pek bilmiyordum ve kafamın içindeki bir ses, bunu bir şekilde mahvedersem hayatımdaki tüm önemli ilişkileri kaybedebileceğimi söylüyordu.

Ama bunu istediğimi de biliyordum. Yıllar boyunca Casey ile aramızda zaman zaman alevlenen ne olursa olsun, şimdi üçümüz bir aradaydık ve alevler sürekli yanıyordu. Bu, kolayca kaşıyıp sonra unutabileceğim bir kaşıntı gibi gelmiyordu. Bu, aramızdaki havada uğultu yapan saf, patlayıcı bir potansiyel gibiydi.

Sadece ikisiyle masada otururken bile, daha fazlasını istiyordum. Ve bir şeyi istediğime karar verdiğimde, hemen harekete geçme alışkanlığım vardı. "Öyle mi?" Casey gülümseyerek sordu. "Russell burada yaşarken üçümüz

biraz eğlenmeli miyiz? Ben varım."

Russell'ın ağzı hafifçe açılmıştı ve elindeki çatal sallanıyordu. "Yani, çıkacak mıyız?"

Casey'i işaret ettim. "O ilişki kurmaz," dedim. "Hiç mi?" diye sordu Russell şaşkınlıkla.

Casey tabakları toplamak için ayağa kalktı ve gözlerim, eşofmanının içinde güzel ve dolgun görünen kışına gitti. "Russell ilişki demedi, flört etmek dedi," diye açıkladı. "Ama ben ikisini de pek sevmem. Benim için yemek pişirmek gibi bir şey."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Bu teorisini daha önce duymuştum, ama yine de buna inandığımı söyleyemezdim.

"Yemek yapmayı seviyorum," diye devam etti Casey, bulaşıkları lavaboya götürürken. "En sevdiğim şey. Ama bunu işim haline getirmeye çalışırsam, muhtemelen nefret etmeye başlarım."

"Evet," diye Russell'a açıkladım, "Casey'nin zihninde bir ilişki kurmak bir iş gibidir."

"Sadece farklı," diye güldü Casey, "bir şeyi taahhüt haline getirdiğinde. Neyse ki ikiniz için de, arkadaşlar arasında ateşli bir üçlü

eğlenceli sayılır. Tabii ki herkesin rahat bir ilişki istediğini varsayarsak."

Russell heyecanla başını salladı, gözlerinde heyecanlı bir ışık vardı. "Kesinlikle. Benim için geçici ilişkiler uygun. Zaten ciddi bir ilişkiye hazır mıyım, bilmiyorum."

Göğsüm sıkıştı. Casey'nin kim olduğunu ya da ne aradığını unutmuş değildim. Ama bir an için, üçümüzün birlikte takılması, daha fazlası olabileceğimizi hissettirmişti. Ya da en azından farklı bir şey.

Bu düşünce beni yeniden vurdu. Kendime, aslında heteroseksüel olmadığımı itiraf etmişim ve şimdi tam olarak anlayamadığım şeyler istiyor ve ihtiyaç duyuyordum.

Ama Casey ve Russell'ı istiyordum. Ve sadece kafamın karışık olması yüzünden sahip olabileceğim bir şeyi kendimden mahrum bırakmayacaktım. Eğer erkeklerim bunu istiyorsa, ben gidip bunu mahvetmeyecektim.

Erkeklerim... erkekler... her neyse.

"Tabii," diye homurdandım. "Sıradan."

ON İKİNCİ BÖLÜM

CASEY

Kolumu geri çektim, sonra bilardo topunu masaya vurdum ve son topu deliğe soktum. Son birkaç saattir bir barda kendimle oynuyordum, izin günümde birkaç bira içip, kendimi soktuğum durumdan paniğe kapılmamaya çalışıyordum.

Russell ve Blake ile birlikte olmak kesinlikle çok ateşliydi. Fırsatım varken bundan zevk almalıyım. Uzun zaman önce kendime hayatımın tadını çıkaracağıma dair söz vermişim ve bu karmaşık, berbat duygular gibi aptalca şeylerin buna engel olmasına izin vermemeliydim.

Ama Russell bir nevi mükemmeldi. O sadece geçici bir ilişki değildi, Blake'in huysuz tarafına karşı nazik ve kıbar bir denge unsuru gibiydi. İkisi birbirlerine iyi bakabiliyorlardı ve bunu gördüğüm anda, bunu unutmam imkansız hale geldi.

Blake için birini bulmak istemişim. Sadece bunu yaptığımda bu kadar acı vereceğini düşünmemişim.

Ve kesinlikle kendim için istediğim biri olacağını düşünmemişim. Russell'ı sadece kendim için istediğimden değil, ama onu Blake'i istediğim gibi çok fazla istediğim bir şekilde istiyordum.

Bira şişemi aldım ve bir dikişte bitirdim, sonra homurdandım ve sekiz topu deliğe attım. Kafamda kopan fırtına çok karmaşıktı ve onu unutmak için gece dışarı çıkmıştım.

"Yarışmak ister misin, yoksa bütün gece kendine küfür etmeye devam mı edeceksin?"

Döndüm ve kıvrıcık siyah saçlı, mor dudaklı bir kadın gördüm. Bana şüpheli bir bakış atıyordu, kolları beyaz termal tişörtünün üzerinde kavuşturulmuştu.

Dişlerimin arkasını yaladım. "Yarışmak istiyorum." "Güzel," dedi. "Regina."

"Casey," dedim ve başımı salladım.

Başka bir gece olsaydı, kendimi üzüntümden uzaklaştırmak için onunla flört etmeye çalışırdım. Kesinlikle hoşuma giden bir tavrı vardı ve Regina, bunu milyonlarca kez yapmış gibi topları rafa dizdiğinde, ben de bir meydan okumaya hevesle gülümsedim.

Ancak o gece, penisim hiç tepki vermedi. Russell ve Blake yüzünden yıkılmıştım ve hiçbir şey dikkatimi onlardan uzaklaştıramıyordu.

Regina masadan geriye yaslandı, sonra başını sallayarak benim başlamam gerektiğini işaret etti. "Neden bu kadar huysuzsun, Casey?"

Ben gülerek burnumu çektim. "O kadar belli mi?" Atışımı yaptım, ama topu deliğe sokamadım. "Boş ver. Belli olduğunu biliyorum. Ben bir barmenim. Üzgün sarhoşlar palyaçolar gibidir."

Regina masayı incelerken güldü. "Muhtemelen tüm hüzünlü hikayeleri çoktan duymuşsundur."

Bunu düşünürken sakalımı okşadım. "Biliyor musun, ben de öyle düşünürdüm."

Regina bir topu, sonra bir başkasını deliğe soktu. "Kız sorunları mı?"

"Tam olarak değil. Bu oyunda beni yenip duran kız hariç." Bana baktı. "Erkek sorunları mı?"

"Biraz daha yaklaştın. Ama iki tane var."

Regina masanın üzerinde durdu ve yüzünde yavaşça bir gülümseme belirdi. "Lanet olsun, Casey. Seçemiyor musun?"

Ben gülerek homurdandım. "Daha çok ikisi birden gibi. Ve ben evde ikisiyle de oynaşıyor olmalıydım, bir barda kafa yormuyor." Dikkatimi atışlarıma verdim. "Kahretsin," bilaro topu deliğe girdiğinde homurdandım.

"Kardeşim bugün tıp fakültesinden mezun oldu," dedi Regina ve vuruşunu hazırladı. "Bütün aile şu anda bir arada ve onları seviyorum, ama ben de bir barda içki içiyorum." Vuruşunu yaptı, zarif bir şekilde topu deliğe soktu ve sonra bana omuz silkti. "Kazanan bir tur viski ısmarlar mı?"

Gülerek, "Tabii. Ama zaten içkileri benim ısmarlayacağımdan eminim. Neden mezuniyete katılmak istemiyorsun?" diye sordum.

"Çünkü ben hemşireyim ve onlar beni hiç desteklemediler. Benim işimin önemli olmadığını düşünüyorlar, ama Jay'in doktor olması ailenin gururu." Bir shot daha içti ve sonunda ıskaladı. "Senin sorunun ne... Üçlü ilişki mi deniyor buna?"

Sakalımın altını kaşımaya başladım. "Sanırım buna üçlü ilişki deniyor. Ama biz öyle değiliz. Diğer iki adam birlikte mutlu olabilirler, hatta belki de yerleşip evlenebilirler, ama ben sadece onlara eşlik ediyorum."

Regina başını salladı. "O zaman, sadece eşlik ediyorsan, neden üzülüyorsun?"

Bunu düşündüm ve bir an için kendimi sarhoş gibi hissettim. Temizlemediğim boş bira şişelerine baktım, sonra onun sorusuna cevap verebilmek için bir yol bulmaya çalıştım. Hayal kırıklığına uğramış duygular kafamda dönüp duruyordu ve istediğim şeyler birbirine çarpıyor gibiydi.

Atışımı yaptım, ama yakın açıdan ıskaladım. "Bilmiyorum," diye homurdandım. "Hiç bir anda çok fazla şey istemiş ve hepsine sahip olamayacağını bilmiş, ama yine de onları istemekten vazgeçememiş miydin?" Yüzümü buruşturdum, sarhoş olup saçmaladığımı bilmiyordum, ama Regina güldü.

"Bunun nasıl bir şey olduğunu bilirim," dedi ve bir top daha attı. "Yine de mümkün olduğunda kendime istediğim her şeyi vermeye çalışırım."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye kendi kendime mırıldandım. "Bu arada, ailenin işine saygı duymamasına üzüldüm. Sen çok cesursun ve hemşireler gerçekten harikadır, bunu biliyor musun?"

Regina güldü. "Evet, biliyorum," dedi.

Gülümsedim. "İyi."

"Peki sorun ne? Arkadaşlarından şu anda alamadığın neyi istiyorsun?" diye sordu.

Durumu inceledim ve kaybedeceğimi fark ettim. "Şu anda mı? Siklerimizi birbirine sürtmek dışında?"

Regina yüksek sesle güldü. "Eh, o zaten ortada."

Omuz silktim, sonra sıramı bitirdim. "Bilmiyorum. Geçen gün Blake ve benim Russell'ı alışverişe götürmemizin iyi olacağını düşünüyordum. Yeni eşyalara ihtiyacı var ve Blake ve benim onu dışarı çıkarmamızın eğlenceli olacağı birden aklıma geldi. Ama bu erkek arkadaş saçmalığı ve hepimiz rahat olmaya karar verdik ve ben zaten erkek arkadaş saçmalıkları yapmam."

Homurdandım, daha önce hissettiğim hayal kırıklığı ve kafa karışıklığı duyguları yeniden beni sardı.

"Casey?" diye sordu Regina.

Gözlerine baktım. "Evet?"

Öne eğildi. "Sekiz top, köşe cebi." Hızlı bir hareketle topu masanın öbür ucuna gönderdi ve oyunu bitirdi. "Az önce bilardoda seni yenen kadın sana bir tavsiye verecek."

"Sana bir viski ısmarlamak mı?"

Regina güldü. "Evet. Ayrıca, birini alışverişe götürme isteği duyarsan, onu alışverişe götür. Güven bana. Böyle güzel şeyler pek sık olmaz."

"Huh," dedim ve ona takdirle başımı salladım. "Komik, ama bilerdoda beni yenen hemşire gerçekten iyi tavsiyeler veriyor."

Bara doğru kayboldum. Russell'ı alışverişe götürmek kesinlikle erkek arkadaşın göreviydi, hatta şeker babalığa yakın bir şeydi. Bu konuda fikrimi değiştirmedim.

Ama Blake yıllar boyunca kadınlarla çıkarken her zaman benim cesaretlendirme ve tavsiyelerime ihtiyaç duymuştu, belki şimdi de ona yardım edebilirdim. Belki bunu biraz daha uzatabilir ve ikisinin gitmeleri gereken yere varmalarını sağlayabilirdim, sonra da kendi yoluma devam edebilirdim.

Sonuçta, eğlenceli ve kolay kısımda iyiydim. Aslında hiç çözemediğim şey, istikrarlı ve mutlu bir aile ortamı yaratmaktı.

Aşıları beklerken, sarhoş kafamdaki karışıklığı bir kenara itip, bunu yapmaya karar verdim. Önce Blake'e mesaj atacaktım, belki Russell'ı şaşırtıp bunu doğru düzgün yapabilir, kendisi karşılayamayacağı için onu lüks bir yere götürebilirdik. Kulağa eğlenceli geliyordu ve barın ortasında aptalca sırtmama neden oluyordu, o zaman neden olmasın ki?

Ancak telefonumu açtığımda, Peyton'dan bir mesaj geldiğini görünce şaşırdım. Blake ve Russell'ın da dahil olduğu bir grup mesajıydı ve Peyton, her yıl birkaç kez yaptığı gibi, birkaç hafta sonra ziyarete gelmek istediğini soruyordu.

Siktir. Tamam, önemli değil.

Ama yine de kalbim hızla çarpmaya başladı, ensemde gergin bir endişe hissettim. Barmen geri döndüğünde, telefonumu cebime attım ve cömert bir bahşiş bıraktım. Bilaro masasına geri döndüğümde, shot'ı Regina'ya uzattım, sonra bardaklarımızı tokuşturduk ve ben hemen içkimi içtim.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Yüzümü buruşturdum ve boğazımın arkasında bir yanma hissettim. "Evet, sadece bu çukura biraz daha batmam lazım." Bardağı tezgaha sertçe vurduğum, sonra masaya döndüm. "Hey, makyaj malzemesi almak için iyi bir yer var mı? Önerin var mı?"

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

RUSSELL

Unutma. Güncellemeler ve fotoğraflar, lütfen!

Blake ve Casey ile buluşmak için bloktan aşağı yürürken, kendime güven vermek için mesajı okudum. River mesajını bir dizi çiçek ve gülen yüzlerle bitirmişti ve onun cesaretlendirmesi, endişeye kapılmak yerine heyecanımı korumama yardımcı oldu.

Blake ve Casey beni alışverişe götürüyorlardı. Bu fikir, telefonu ceketimin cebine geri koyup karlı yollarda yürürken tüylerimi diken diken etti. Bir saat önce hafif bir kar yağmıştı ve şimdi güneş çıkmış, şehir parlak ve ışıltılıydı.

River ile takılmam dışında, internetten sadece makyaj malzemeleri ve güzel şeyler sipariş etmişim. Bir mağazaya girip her şeyi bizzat denemek, benim için bir başka dönüm noktası gibiydi. Ancak bu sefer Blake ve Casey'nin yanımda olması, durumu daha da ürkütücü hale getirmede. Aksine, onların yanımda olması her şeyi daha kolay hale getirdi.

İki kaslı, yakışıklı erkeğin yanımda olmasıyla, utangaç bir adamın maskara alırken kimseyle uğraşacağını hayal edemiyordum.

Ve biz birlikte olduğumuzdan beri, özgüvenim tavan yapmıştı. Geçmişte yaşadığım seks her zaman garip ve zorundaymışım gibi hissettiriyordu. *Kendim gibi* hissetmiyordum, bu da o anı yaşamamı oldukça zorlaştırıyordu. Ama Blake ve Casey ile tam tersi oldu, sanki içimde gömülü yepyeni bir insan bulmuşum gibi, her inilti ve dokunuşla biraz daha ortaya çıkardıkları bir insan.

Birkaç kez daha birlikte olduk, ikisi de spontane oldu. Ellerimiz ve ağızlarımızla yetindik, ama açgözlüydük, hepimiz aynı anda birbirimizi yakalıyorduk. Sanki zihnim ters dönmüş gibiydi, sanki dünya bu yüzden farklıydı ve yaşadığım coşku beni daha da yükseklerle taşıyordu.

Ama yine de, bir ilişki aramadıklarını açıkça duydum. Eğer arıyor olsalardı, ikisi yıllar önce

. Bunun kalbimin kabul etmesi biraz zordu, özellikle de hayallerim bana ikisiyle birlikte kanepede uzanmanın, terli, ateşli ve mutlu olmanın ne kadar güzel olduğunu hatırlatıp dururken.

Ama sorun değildi. Hayatımda ilk kez zevk aldığım gündelik seks yapacaktım, Blake ve Casey bana çok tatlı davranacak ve beni alışverişe götüreceklerdi, ben de aşık olmayacaktım ya da onun gibi aptalca bir şey yapmayacaktım.

Mağazaya vardım ve telefonumu tekrar çıkardım, sonra River'ın mesajına baktım.

"Heyecanlıyım," diye fısıldadım kendi kendime. "Endişeli değilim. Heyecanlıyım."

"Russell!" Casey caddenin karşısından seslendi. Dönüp baktığımda onu ve Blake'i karın içinde yürürken gördüm. İkisi de ceketlerinin fermuarlarını çekmiş, ellerini ceplerine sokmuş ve neredeyse aynı örgü şapkaları takmışlardı, ancak Casey'ninki siyah, Blake'inki ise lacivert renkteydi.

"Merhaba!" diye seslenip el salladım, kalbim küt küt atıyordu. Blake'in somurtkan yüzü gülümsemeye dönüşmek üzereyken, Casey ise başını belaya sokacakmış gibi sırtıyordu, ikisi birlikte çok iyi görünüyorlardı.

"Selam." Blake önce beni kucakladı, omzumu kavradı ve göğüslerimizi birbirine bastırdı. Bir saniye sonra beni Casey'e uzattı ve beni kendine doğru çekerken sakalının çenemi ve boynumu okşadığını hissettim.

Aynen böyle, ve hiç olmadığım kadar mutlu hissettim.

"Tekrar teşekkürler çocuklar," dedim geri çekilirken. "Bu çok güzel."

"Sana söylemiştim," dedi Casey, nefesi buharlaşarak. "Seni kasabaya hoş geldin demek istiyoruz."

Dudaklarımı ısırdım. "O eski bahane mi?"

Blake'in ağzı hafifçe gülümsedi ve benim biraz flörtöz davranmamdan hoşlandığını anlayabiliyordum. "Soğuktan içeri girmeye hazır mısın?"

"Boutique North," dedim, küçük tuğla dükkana girerken, üstümüzdeki kapıdaki zil çaldı. "Daha önce buraya gelmiş miydin?" Etrafa baktım, gözlerim küçük makyaj ve mücevher vitrinlerine, topuklu ayakkabı raflarına ve giysi askılarına takıldı. "Ya da belki gelmemiştin?"

"Burayı tavsiye ettiler," dedi Casey ceketinin fermuarını açarken. "Arkadaşım Regina'nın hastaneden arkadaşı burayı seviyor. Ne istediğini bilmiyordum, ama burada çok çeşitli ürünler var, makyaj malzemeleri, giysiler ve ayakkabılar, bu yüzden iyi bir seçim olacağını düşündüm."

Blake kaşlarını kaldırdı. "Arkadaşın Regina mı?"

"Yeni arkadaşım," diye cevapladı Casey.

"Bilardo ustası."

Satış elemanları mağazanın arka tarafında birkaç kadınla meşguldü ve biz orada dururken, tek erkeklerin biz olduğumuzu ve her şeyin inanılmaz pahalı görüldüğünü giderek daha fazla fark ettim. Arkadaşlar beni alışverişe götüreceklerini söylemişlerdi, ama ben hala bunun tam olarak ne anlama geldiğini bilmiyordum.

Küçük gümüş bir kolyeyi elime aldım, sonra fiyat etiketine baktım. "Vay canına. Burada muhtemelen sadece bir şey alabilirim," dedim, ama doğrusu, onu bile alabileceğimden şüpheliydim.

"Blake'in gardırobunda sadece eşofman altı var," dedi Casey. "Ve eski kot pantolon ve tişörtlerin bana çok pahalıya mal olduğunu iddia etmeyeceğim. Sana yardım etmek için bütçemizde biraz yer var."

Derin bir nefes aldım ve başımı salladım.

Heyecanlanma, dedim kendime. Erkeklerin bana ilgi göstermesi, hayatımda tuhaf, mutlu bir tesadüftü, bir daha olmayacağını bildiğim tek seferlik bir şeydi ve bunun tadını çıkarmam gerekiyordu.

Garsonlardan biri yanımıza geldi ve farkına varmadan, o ve Casey eski arkadaşlar gibi sohbet edip şakalaşmaya başladılar. Bana gülümseyerek utanç verici kadar basit sorularımı yanıtlarken, ben de rahatladım ve birkaç dakika sonra kendimi küçük bir makyaj aynasının önünde otururken buldum. O bana farklı rujların örneklerini sunarken, erkek arkadaşlarım arkada durup bizi izliyorlardı.

"Al," dedi kadın, küçük siyah bir göz kalemi uzatarak. "Bunu dene ve arkadaşlarının ne düşündüğünü gör. Ben geri geleceğim."

Arkadaşlar kelimesini o kadar vurgulu söyledi ki, aynaya baktığımda üçümüz arasında bir elektrik hissettim. Hepimiz onu duymuştuk ve şimdi hepimiz onu duyduğumuzu biliyorduk ve birdenbire, kırmızı dudaklarımla onların sıklerini yukarı aşağı sürmenin ne kadar güzel olacağını düşünen tek kişi kesinlikle ben değildim.

Eyeliner'ın kapağını açtım ve öne eğildim, kalbim hızla atarken onu gözümün altına sürdüm. Bitirip yansımanı incelediğimde, Casey yanıma yaklaşarak bana katıldı. "Sana yakışmış," dedi. "Makyajdan hiç anlamam, ama eskiden bazen biraz eyeliner sürerdim." Elini uzattı. "Sürer miyim?"

Elimi uzattım ve üniversitedeki Casey'i hatırladım. Aynı uzun saçları vardı, ama yanları bu kadar kısa kesilmemişti ve her zaman bu siyah deri kolyeyi ve biraz da siyah eyeliner takardı.

Casey öne eğildi ve birkaç hızlı hareketle sürerek bulaştırdı, sonra Blake'e dönerek kaşlarını kaldırarak gözüne sürdü.

"Uh, hayır," Blake güldü. "Yani, bunu hiç yapmadım, anlarsın ya?"

Casey kaşlarını çattı. "Sadece bir nefes? Kimse bilmez."

Blake burun kıvırdı ve Casey'e kaşlarını çattı; sonra Blake ve ben güldük. İçini çekti ve göz kalemi almak için uzandı, sonra aynaya bakmak için garip bir şekilde eğildi. Casey sırtarken, Blake kalemi gözüne bastırarak koyu ve düzensiz bir çizgi çizdi.

"Ver şunu," diye gülerek kalemi aldım. "Senin için ben bitireyim."

Blake kaşlarını çattı. "Bunda berbat olacağımı biliyordum." Ama kıpırdamadı, ben de hızla diğer göz kapağına ince, koyu bir çizgi ekledim.

Üçümüz de aynaya baktık. Benim dudaklarım yakut kırmızısıydı ve gözlerim çarpıcı bir şekilde çizilmişti, Casey ise koyu renkli göz çevresi ile ciddi bir rockçı havası yaratmıştı. Ancak yanımızda Blake kaşlarını çatmış, bir gözünün altında koyu siyah bir leke, diğerinin altında ise düzgün bir çizgi vardı.

Ben güldüm, bu da hepimizi güldürdü. Bize bakan insanlar vardı, beni bu şekilde gören insanlar vardı, ama umursamadım. Eğleniyordum ve gerçekte utanacak bir şey olmadığını biliyordum.

Harika bir duyguydu.

Yıllar önce, tüm bu kötü duyguları gömmüştüm. Bir sürü erkek kardeş ve babam gibi bir baba figürüyle büyüdüğüm için, kim olduğum konusunda çok fazla utanç duyuyordum. Kimse bana makyaj yapamayacağını söylememişti, ama içten içe bunun babamın beklentilerine aykırı olduğunu ve beni tüm kardeşlerimden farklı kıldığını biliyordum.

Butikte otururken, bu duygularla başa çıkmanın Casey ve Blake ile birlikte yapmaktan daha iyi bir yolu olabileceğini düşünemedim.

"Al bakalım," dedim Blake'e, ona makyaj temizleyiciyi uzatarak. "Rahatladın mı?"

Blake gözlerini sildi. "Nasıl bu kadar güzel yapıyorsun bilmiyorum," diye homurdandı.

"Gerçekten iyi görünüyor," diye onayladı Casey. Bir saniye aynada kendini inceledi ve siyah sakalı ve kalın, koyu kaşlarının kalın göz kalemi ile ne kadar güzel uyum sağladığını görünce şaşırdım. "Makyaj ve ev onarımları. Bize gerçekten ders veriyorsun."

"Sanırım," diye gülerek cevap verdim. Casey'nin bunu söylemesinin tek nedeninin, ikisinin de makyaj veya ev tamirata hakkında hiçbir şey bilmemesi olduğunu biliyordum

ama yine de ikisinin de beni öyle görmesi gururumu okşadı. "En azından ellerimi kirletirken iyi görüneceğim."

Blake burnundan hava üfledi. "Evet, öyle olacaksın," dedi, sesi derin ve sakindi. "Belki sen etrafta olduğun sürece bir iki şey öğrenirim."

Yanaklarım ısındı ve göz kalemi numune yuvasına geri koydum. "Eğer gerçekten ciddiysen," dedim, "River'ı stüdyoya götürüp ona marangozluğun temellerini öğretmeyi düşünüyordum."

Casey'nin kaşları havaya kalktı. "Gerçekten mi?"

"İlgilenir misin?" diye sordum, biraz şaşırmış bir şekilde.

Casey Blake'i işaret etti. "Onun ailesini hatırlıyorsun. Onlar tamirci tipler değildi. Ve annem..." Sesi kesildi ve kaşlarını çatarken gözlerinde bir şey parladı. "Garajda lanet olası aletler var. Onları nasıl kullanacağımızı bilmemiz iyi olur," dedi, diğer düşüncesini silkeledi.

Kalbim bir an için acıdı. Casey'nin annesiyle ilgili hikayenin tamamını hâlâ bilmiyordum, ama onu evden attıktan sonra kasabada gördüğümde beni görmezden geldiğini biliyordum. Ama küçükken ne kadar mutsuz olduğunu ve aile hayatının onu ne kadar rahatsız ettiğini hatırladım ve onun için bir şeyler yapabilmeyi diledim.

"Evet," dedim, tekrar konuya girerek. "Kesinlikle. Ve ikinizi arkadaşım River ile tanıştıtabilirim!" Gözlerimi Blake'e çevirdim. "Bunu yapmak ister misin?"

Blake hızlıca başını salladı. "Tabii. Harika olur."

Casey tezgaha döndü. "Birkaç ruj ve bir göz kalemi alsak nasıl olur? Oldukça iyi bir alışveriş olur, değil mi?" diye sordu bana. "Benim hesabımdan mı?"

"Ve benim," diye ekledi Blake.

Hevesle başımı salladım. "Kesinlikle. İkinize de çok teşekkür ederim."

Blake'e de teşekkür etmek için ona baktığımda, gözlerinin mağazanın diğer tarafındaki bir şeye takıldığını gördüm. Onun bakışını takip ettim ve birkaç çift külotun sergilendiği küçük gümüş bir raf gördüm.

Sikim ısındı ve deliğim karıncalandı. Lanet olsun, orada çok güzel külotlar vardı.

"Blake," dedi Casey, sessizliği bozarak parmaklarını Blake'in çenesine koydu ve gözlerini oradan uzaklaştırdı. "Bu adamı asla iç çamaşırı mağazasına getirme, sanırım. Hiç havalı değil."

Blake homurdandı ve Casey'yi itti. "Her neyse."

Gülmemek için yanağımın içini ısırđım. Blake'in utandığını anlayabiliyordum ve kıllı kaşındaki kırışıklık inanılmaz derecede çekiciydi, bu da onun sert görünüşünün altında yatan hassas tarafını bir kez daha ortaya koyuyordu.

Aklıma bir fikir geldi. Önümüzdeki haftalar için bütçemi hızlıca hesapladım. Oğlanlara oda ve yemek için beş yüz dolar vermeyi planlıyordum, bu da taşınmam için bin dolar biriktirmemi sağlayacaktı. Biraz daha az biriktirsem, bu dünyadaki en kötü savurganlık olmazdı.

Ayrıca, Blake ve Casey'nin cömertliğinden yararlanarak geçinmek yerine, kendime de bakıyormuşum gibi hissetmek istiyordum.

O anda karar verdim, külotları kesinlikle kendim almalıyım.

Yutkundum, sonra cesaretimi topladım. "Sen makyaj malzemelerini aldıktan sonra," dedim, "ben geride kalıp başka bir şeyler alacağım."

Casey hemen anladı ve sırtıttı, ama Blake başını yana eğdi. "Başka bir şey mi?"

Her şeyi riske atmaya karar verdim ve bir kez daha dudağımı ısırđım. "Eve gittiğimizde görürsün."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BLAKE

Eve döndüğümüzde, penisim ağrıyordu, o kadar uzun süre sert kalmıştı. Casey, Russell'ı alışverişe götürme fikriyle bana geldiğinde, işlerin bu şekilde gelişeceğini beklemiyordum. Ama son zamanlarda, üçümüz bir araya geldiğimizde, tek düşünebildiğim ikisine de dokunmaktı.

Yorgun düşene kadar spor salonuna gitmek ya da odama kapanıp tüm duygularımı mastürbasyonla gidermeye çalışmak bile işe yaramamıştı. Ama Russell'ın orada olmasıyla Casey ile olan bağım genişledi. Sanki sonunda başka bir şeye dönüşecek yer açılmıştı, belki de uzun zamandır olmasını istediğim bir şeye.

Kapıyı açtım ve Russell'ı kanepeye atıp Casey'yi onun üstüne atma içgüdümü bastırdım. İkisiyle de güreşmek ve iki vücuda çarpmak nasıl bir şey olduğunu hissetmek istedim.

Bunun yerine, botlarımı çıkardım ve ısıtıcıyı açmaya gittim. Birbirimizle sevişip sonra bunun hakkında konuşmak bir şeydi, ama daha ileri gitmeden önce Russell'la konuşmam gerekiyordu. Adamın önemli bir ilişkisi olmamıştı, bu benim için de geçerliydi, ama ona karşı dikkatli olmak önemliydi.

Yıllar önce tanıdığım nazik çocuk hafızama geri geldi, ama bugün tanıdığım yetkin, şefkatli adam da öyle. Ama benim gördüğüm kadarıyla, ikisi de biraz daha konuşmayı hak ediyordu.

Casey'e baktım. Saçları düz bir şekilde geriye taranmıştı ve gözünün altında hala biraz koyu renkli izler vardı. Bu bana, onun eskiden sürekli göz kalemi sürdüğünü ve benim bunu her zaman sevdiğimi hatırlattı.

"Sürprizle ilgili bir şey hatırlıyorum da?" diye sordu, sonra gözlerini Russell'ın vücudunda yukarı aşağı gezdirdi.

Bir homurtuyla Casey'nin saçlarını karıştırdım, ona dokunma ihtiyacımı giderdim ve Casey geri atlayıp saçlarını düzeltirken güldü. "Ne?"

Russell'a döndüm. "Bira getireyim," dedim. "Önce bir bira içelim."

Casey kaşlarını kaldırdı. Ne demek istediğimi tam olarak anlamamıştı ama bana zorluk çıkarmayacaktı. "Tabii."

"İçki ister misin?" diye Russell'a sordum. O da başını salladı. "Evet, lütfen."

Birkaç dakika sonra, hepimiz oturma odasında bir araya geldik, Casey ve Russell eski deri kanepede, ben de onların karşısındaki koltukta oturuyordum. Neredeyse birbirlerine değecek kadar yakındılar, ama değmiyorlardı ve bir an için beynim bu konuyu bir süre düşündü.

Russell, her seferinde Casey'e mükemmel bir şekilde uyuyordu. Ve ikisinin de benimle tam olarak uyum sağladığını biliyordum.

Casey bira şişesinden bir yudum aldı, sonra bana umutla baktı. Bu tür şeylerde pek iyi değildim. En azından öyle olduğunu düşünüyordum. Aslında bunu bilmek için pek fazla deneyimim yoktu. Ama nedense Russell'ın, Casey'nin ve dürüst olmak gerekirse benim de duygularından sorumlu hissediyordum.

Boğazımı temizledim ve bir dakika boyunca ikisinin de gözlerine baktım, bu da onları tekrar dokunmak istememe neden oldu.

"Bu, şey, hala iyi mi?" diye sordum.

Russell öne eğildi ve kırmızı dudaklarının arkasından pembe dilini gördüm. Nedense memnun görünüyordu. "Birlikte olmadan önce kontrol mü ediyorsun?" diye sordu.

"Sanırım, evet," diye cevap verdim ve biramdan bir yudum aldım.

Siktir, bu benim tarzım değildi. Ama Russell'ın ne söyleyeceğini duymak istiyordum. söyleyeceğini

Ve Casey.

Ve ben.

"Tekrar bir araya gelmekten heyecan duyuyorum," dedi Russell. Gözlerinde gergin olduğunu görebiliyordum, ama kendine güvenini korumayı başardı, bu çok çekiciydi. "İkinizle birlikteyken kendimi iyi hissediyorum."

Casey gülümsedi ve koltuğa yaslandı, gözlerini başka yöne çevirmesine rağmen kolunu Russell'ın arkasına attı. "Evet," dedi, "ben de iyi hissediyorum."

Russell, Casey'nin koluna yaslandı, bu da Casey'yi tekrar rahatlattı ve ikisi de bana döndü.

"Evet," diye onayladım. "Her şey yolunda. Eğleniyorum."

Aslında iyi doğru kelime değildi. Bu başka bir şeydi, vücudumu çok garip hissettiren ve beni bütün gün ve bütün gece de dikkatimi dağıtan bir şeydi. Bunun iyi olduğunu söylemek, Serena Williams'ın iyi bir tenisçi olduğunu söylemek gibiydi.

"Bunu yapmaya devam etmek istiyorum,"

diye sonunda söylemeyi başardım. Casey güldü. "Neyi yapmayı, Blake?"

Ona ayağımı uzattım. "Seni," dedim.

Russell güldü. Onunla birlikte Casey'yi siktiğimizi hayal ettim ve bu, boxerimin içindeki sikimin sertleşmesine neden oldu.

Zaten boşalmış olduğum için, sormak istediğim diğer şeyi sormak için iyi bir zaman olduğunu düşündüm. "Benim gibi senin de pek fazla flört etmediğini biliyorum," dedim Russell'a. "Ama neyi sevdiğini biliyor musun?"

Casey, çabamdan etkilenmiş gibi takdirle başını salladı. Neyse ki o da nereye varmak istediğimi anladı ve duygularını ifade etmekte kötü olduğu kadar seks hakkında konuşmakta da iyi olduğu için, ben de memnuniyetle arka planda kaldım. "Yatakta özellikle hoşlandığın bir şey var mı?" diye Russell'a sordu. "Yok mu?"

Russell tavana baktı. "Sanırım emin değilim? Ben versim, ama bunun dışında pek keşfetmedim."

"Vers, hem sikip hem sikilen anlamına gelir," dedi Casey.

"Biliyorum." Kafamın arkasını ovuşturdum. "Ama teşekkürler." "Önemli değil," diye cevapladı Casey.

Russell ikimizi bir birine baktı. "Keşfetmek istiyorum. Birçok şeye açığım ama hala kendimi keşfediyorum, sanırım. Ya siz ikiniz? Neyi seviyorsunuz?"

"Blake güreşmeyi sever," dedi Casey.

Bir saniye düşündüm. Bunu bu şekilde tanımlamayı hiç düşünmemiştim, ama doğruydum, birbirimizi itip kakmayı seviyordum.

"Ben de versiyonum," diye devam etti Casey. "Blake ise sadece üstte olmuştur."

"Ben de biraz daha keşfedebilirim," diye itiraf ettim. Sadece biseksüelliğimi yeni fark etmiş olmamdan dolayı değildi. Kadınlarla da çok daha fazla şey öğrenebileceğimi biliyordum. "Eğer isterseniz, yeni şeyler falan deneyeceğim."

Russell başını salladı, yüzünde yine utangaçlık belirdi. "İstiyorum. Ama belki Peyton gelecek hafta buradayken olmaz."

"Merak etme," dedi Casey rahat bir şekilde. "Peyton etrafta olduğunda asla birlikte olmazız. Ona yalan söylüyormuşuz gibi gelir."

"Bunu zor yoldan öğrendim," diye ekledim, sonra bir yudum daha içtim. bira.

Russell'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bekle, ne zaman çıkmaya başladınız?" diye sordu.

Casey ve ben birbirimize baktık. "Lisede," diye cevapladı Casey. "Ama sadece iki kez."

Ona, geçmişimizin bu kısmını şu anda gündeme getirmememiz gerektiğini ima eden bir bakış atmaya çalıştım, ama Russell çok zekiydi ve hemen durumu anladı.

"Aman Tanrım, ailemin evinin bodrumunda seviştiniz mi?"

"Siktir," diye homurdandım. "Lütfen bunu kimseye söyleme. Annen öğrenirse ve bunu saygısızlık olarak görürse ya da..."

"Sorun değil," dedi Russell gülerek, sonra ellerini kıvrıkcık saçlarının arasına geçirdi. "Aman Tanrım. Siz hep o bodrumda birlikteydiniz. Ve Casey taşındıktan sonra..."

"Şuna bak," dedi Casey, yumuşak bir gülümsemeyle dikkatimizi hızla başka yöne çekerek. "Tüm sırlarımızı öğreniyorsun, Russell. Ama sanırım senin de bize gösterecek bir şeyin var, değil mi?"

"Eğer isterseniz," diye cevapladı Russell, sesi hem hevesli hem de temkinliydi.

"Tabii ki," dedim.

Russell'ın ela rengi gözleri dikkatimi çekti. "Yani güreşmeyi seviyor musun?" diye sordu.

Kıkırdadım. "Tam olarak değil," dedim. "Casey'nin kastettiği, kavga etmek gibi bir şey sanırım."

"Ama eminim senin kıyafetlerini üstünden çıkarmak için güreşmekten mutluluk duyacaktır," diye ekledi Casey. Elini uzattı ve parmaklarını Russell'ın saçlarına geçirdi, sonra burnunu Russell'ın boynuna sürterek kokladı. "Bana eğlenceli geliyor."

Russell nefesini çekti ve benim sikim daha da sertleşti. Bunu yapmak istiyordum. Hem de çok.

Benim ne istediğimi benden önce Casey'nin bilmesi normaldi.

"Evet," diye cevapladı Russell. Dönüp Casey'i dudaklarından hızlıca öperek şaşırttı, sonra aynı şeyi bana da yaptı. "Bunu çok istiyorum, evet," diye güldü. "Sadece..." Bir parmağını havada tuttu, sonra mağazadan aldığı iki kağıt torbayı alıp aceleyle uzaklaştı.

Casey'e baktım. Yüzünde dalgın bir ifade vardı ve nedense, ona tekrar bir bakmak istedim. "İyi misin?"

Casey gözlerini kırptı. Şaşırılmış görünüyordu ve bir an için cevabının hayır olacağından endişelendim. Son zamanlarda her zamankinden daha fazla kendi dalgın düşüncelerine dalmıştı, ama dalgın olmadığı zamanlarda, benim ve Russell'ın sevdiği adam gibi gülümsüyor ve gülüyordu. Ama bir yudum bira içtikten sonra, tanıdık, rahat ifadesi yüzüne geri döndü ve beni rahatlattı. "Evet," dedi. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

"Ben de," dedim ve buna gerçekten inanıyordum. Öne eğildim ve Casey'nin omzunu tuttum, sonra gözlerine bakarak omzunu okşadım. Hazır olduğumda, onu derin bir öpücükle öptüm, tadını çıkardım ve sakalının yakıcılığını ne kadar sevdiğimi hatırladım.

Geri çekildim. "Onu alışverişe götürmeyi düşündüğüne sevindim," dedim.

"Ben bunun için buradayım," dedi Casey, yine o kazançlı gülümsemesiyle.

"Hey," dedi Russell, oturma odasına geri adım atarken.

Casey ve ben ayağa kalktık ama hareket etmedik. Russell kemerin altında tereddüt etti. Kot pantolonu ve mavi kazağı vücuduna o kadar iyi oturmuştu ki, vücudunun sıkı hatlarını görebiliyordum ve yüzündeki makyaj hala parlak ve tazeydi, ışıltıyordu.

Sikim zonkluyordu ve boxerımın içinde ıslandığımı biliyordum. Russell bizim için yeni külotlar giymişti ve bu beni hak ettiğimden daha azgın ve mutlu yapmıştı.

Bizim için. Benim için ve Casey için de, ve bu mükemmel bir duyguydu.

Casey yarım adım öne çıktı. "Orada bir sürprizin mi var, Russell?" diye sordu, sesi kaba ve alaycıydı.

Russell dilini ısırdı, bizi alay ederek karşılık verdi, sonra güldü. "Bilmek istemez misin?" dedi ve yana atladı.

Gülümsedim. Onunla gerçekten güreşip pantolonunu çıkaracağımın farkına vardım.

Casey öne atladı ve Russell'ı yakaladı, Casey onu bana fırlattığında Russell yüksek sesle güldü. Russell güçlüydü ve kaçmasını engellemek için onu sıkıca tutmam gerekti. Bana karşı kıvrandı, sonra dönüp dudaklarını boynuma sürtmeyi başardı.

"Oh, lanet olsun," diye homurdandım, sıcak nefesi çenemin altına değdiğinde. Şaşkınlığımdan, Russell kaçtı, ama Casey onu yakalamak için hemen oradaydı, göğüs göğüse.

"Bizim için seksi külotlar giydin mi?" diye alay etti Casey ve sakalının Russell'ın yanağını okşadığını fark edince sırttım.

Russell vücudunu Casey'e bastırarak kendini s  rtt  . "Bence oldukça seksi."

Elimi uzattım ve Russell'ın kot pantolonunun üzerinden sertleşmiş penisini hissettim, bu da onun Casey'e doğru itilmesine neden oldu. İyi vakit geçirip geçirmediğini merak etmeme bile gerek yoktu. Omzunun üzerinden bana baktığında, gözlerindeki açgözlü, a   bakış her şeyi anlatıyordu.

Bir çekişle kot pantolonunu açtım, sonra aşaağı ittim ve lacivert külotunu ortaya çıkardım. Külot ipek gibi bir şeyden yapılmıştı ve Casey onu döndürdüğünde, sert penisinin kumaşına nasıl bastırđını ve   n sıvısının sızdığı yerde koyu bir leke bıraktığını gördüm.   st  nde, kalçalarının hemen altında uzanan küçük siyah bir dantel vardı ve elimi bacaklarının arasına soktuğumda, yumuşak kumaşın k   ına sıkıca yapıştığını hissettim.

Kot pantolonunu tamamen çıkardım ve bir kenara attım, sonra seğiren penisini avu  ladığımda homurdandım. "Lanet olsun, çok güzel."

"Evet," diye nefes nefese cevapladı Russell. "Beni böyle seviyor musun?"

"Tabii ki," diye onayladı Casey. Russell'ın süveterini çıkardı ve Russell aramızda neredeyse çıplak kaldı. Artık g  reşmiyorduk, ama aramızdaki gerilim bir kat daha arttı. Avucumu göğsüne koydum ve kalbinin   arpışını hissettim, sonra parmaklarımı sert meme uçlarından karın kaslarına doğru kaydurdım.

Casey dudaklarını Russell'ın kulağına bastırđı, bu da onu tekrar titretmeye başladı, vücudu ellerimde arzuyla titriyordu. "Birinin güzel, uzun bir rimjob'a ihtiyacı var," diye fısıldadı Casey Russell'ın kulağına.

Ben homurdandım ve Russell'ın kalçasını sıktım. Onun yumuşak ve sert kısımları beni çıldırtıyordu ve Casey'nin dudaklarını Russell'ın deliğinin etrafında gezdirdiği düşüncesi beni çılgına çevirdi.

Russell'ın kendine gelmesini izlemek bende de bir şeyler açtı. Uzun zamandır beni ısıtan, ama kendim bile tam olarak kabul etmediğim arzularımı, varlığından haberdar olmadığım bir par  ama dokunmamı sağladı.

"Evet," diye nefes nefese söyledi Russell. "Lütfen, evet."

Ve ben de ellerimi onun k   ına attım ve külotun içindeki sert, yuvarlak yanaklarını sıktım. "Bana uyar."

CASEY

Bir şekilde Blake, Russell ve ben Blake'in odasına kadar kendimizi sürükledik. Birbirimizi okşayarak, homurdanarak ve kıyafetlerimizi çıkararak merdivenleri çıktık ve birbirimizi sert, terli ve çıplak olarak büyük, geniş yatağa attık.

Neredeyse çıplak. Russell'ın penisi hala ipek külotuna acı verici bir şekilde baskı yapıyordu. Makyajı akmış, dudakları kızarmış ve şişmiş haldeyken daha da seksi görünüyordu, ama Blake'in kalın ellerini kumaşın altına sokup, külot Russell'ın kalçalarını V şeklinde sıkarken izlemek kadar güzel bir şey yoktu.

Siktir, bu beni geri kalan her şeyden neredeyse tamamen uzaklaştırmaya yetti. Blake'in duygular hakkında bir konuşma başlatmış olması ve benimle ve Russell'la durumumuzu kontrol etmesi gibi.

Ve hepimizin ateşle oynadığımız ve Peyton'ın arkasından yeni sırlar oluşturduğumuz gerçeği.

Yatağa geri düştüm ve Blake'in dudakları benimkilere çarptı. Russell da bize katıldı ve iyi hisler aynı anda beni sardı. Şüphelerimi silip süpürdüler ve kendimi o kadar iyi bir şeye attım ki, canım yandı.

Saf, düşüncesiz, erotik bir mutluluk.

Blake ve ben Russell'ı yönlendirdik, onu döndürdük ve kışını bize doğru kaldırdık. Kaslı uylukları birbirine bastırdı ve ben elimi bacaklarının arasına sokup testislerini bulduğumda, o nefesini tuttu ve yatağa doğru öne doğru düştü.

"Bunu daha önce hiç yapmadım," dedi Russell titrek bir sesle.

Blake'in yüzünü tutup onu hızlıca öptüm. "Buradaki adamımız da yapmadı. İkiniz de ilk kez yapacaksınız."

İlk başta bunu önermemi sağlayan şey buydu. Bir de Russell'ın o külotla ne kadar seksi görüldüğü.

Sikimden bir sıcaklık dalgası geçti ve Blake sert eliyle sikimin dibini kavradı, sıkıp okşadıktan sonra dikkatini tekrar Russell'a çevirdi. "İşte," dedim ve Russell'ın külotunu deliğini ortaya çıkaracak kadar aşağı indirdim. "Sana göstereyim."

Dilimi Russell'ın çatlağına sürttüm ve vücudunun buna tepki olarak titrediğini hissettim. Sakalımın onun hassas teninde kıvılcımlar çıkardığını biliyordum ve nefesimin de onun kış deliğine sıcak ve sabit bir şekilde değdiğinden emin oldum. Russell inleyip bana doğru kıvrılırken kendi açlığım da alevlendi ve bir an sonra Blake yanıma sıkışıp yüzünü yaklaştırdı.

Russell'ın uyluğunu tuttum ve Blake ile uzun, yavaş bir öpücük paylaştık. Dilini dudaklarımdan geçirdi ve sonra Russell'a doğru sürdü. Orada buluştuk, onu yokladık ve birlikte misk kokusunu tattık, ve yüzümü yaklaştırdığımda, sıkı kış deliğinin büzüldüğünü hissettim.

"Buraya," diye nefes nefese söyledim, sonra Blake'i Russell'ın sıcak girişine ittim. "Derine gir."

Russell inledi ve kışını geriye doğru itti. Külot, uyluklarının üst kısmına gerilmişti ve Blake, Russell'ı yalarken her iki yanaklarından bir avuç dolusu tuttu. İnleyip inleyen Russell, bana uzanarak vücudumu kavradı.

"Gel," diye nefes nefese söyledi. "Buraya."

Yatağın üzerinde ona doğru süründüm ve onu bir öpücükle karşıladım. Elleri benim sikimi kavradı ve onun kavrayışının verdiği rahatlama yıldırım gibi, içimde patladı. Onun şişkin dudağını ağzıma çekip hafifçe ısırdım ve Russell kollarımda kasılmaya başladı, sonra sikimi yukarı doğru çekti.

Beni dudaklarına çekti ve ben hızla omuzlarını tutacak bir pozisyon buldum, o ise dudaklarını benim aletimin üzerinde yukarı aşağı kaydırıyordu.

Sıcak nefesi, sertleşmiş aletimin başını okşarken, gözleri yaşlı ve arzulu bir şekilde beni öpüyordu.

Ben homurdandım ve ona daha sert girme dürtüsüyle mücadele ettim. Üçümüz bir tür devre oluşturmıştık ve bu devre saf elektrikle pathiyordu. Blake, nefes almak için dudaklarını Russell'ın deliğinden çekti ve onun yumruğunun Russell'ın sikini pompaladığını gördüğümde, ben de ritmine uyum sağladım.

Russell benim sikimde inledi, sonra iki yumruğuyla onu çıkarıp nefes aldı. "Siktir," diye inledi. "Oh siktir. Çok iyi!"

"Evet," diye homurdandı Blake, sonra dilini Russell'ın çatlağına doğru sürükledi. "Bu külotun içinde tadı harika."

Russell tekrar inledi, sonra sıcak dudaklarını benim sikime bastırdı. Ben onun başının arkasını tuttum ve kalçalarımı salladım, Blake arkadan kalın diliyle onu doldururken. Blake hem kendini hem de Russell'ı pompalarken, ben doruğa ulaştım ve daha uzun süre dayanmak için deli gibi mücadele ettim.

"Russell," diye homurdandım. "Blake."

Russell'ın boğazının arkasına çarpan taçımın sesi yükseldi ve Russell kendi orgazmıyla kasılmaya ve bağırmaya başladığında, sonunda patladım. Gerçeklik, yoğun, amansız bir zevke dönüştü, kör edici, dayanılmaz ve lanet olasıca mükemmeldi. Parmaklarım Russell'ın kıvrık saçlarına dolandı ve sertçe ittim, onun güzel ağzını boşalmamla doldurdum, Blake ise sadece boşaldığında yaptığı gibi bağırdı ve Russell'ın inlemeleri ihtiyaç dolu hıçkırıklara dönüştü.

Artçı sarsıntılar ve terin bulanıklığı içinde, birbirimize sarıldık ve vücutlarımızı sürttük. Yapışkan ve sıcaktı ve ne kadar çok dudaklarımızı birbirine bastırsak da, doyamıyordum.

"Siktir," diye nefes aldı Russell. "Rimjob'ları gerçekten seviyorum." Blake güldü. "Evet. Ben de seviyorum."

Nefes aldım ve sonunda gerçeğe döndüm. Bir dakikalığına her şey mükemmeldi. Üçümüz bir yatakta, mutlu ve yorgunduk ve gerçekten her zaman böyle olması gerektiğini hissettim.

Sonra, aynı hızla, şüpheler kafamda yeniden oluşmaya başladı, iyi hislerin altında kabarcıklar halinde. Bu benim hayatım değildi. Bu kadar istikrarlı ve iyi şeylere sahip olamazdım, birkaç geceden fazla değil. Bu yüzden, bir kez daha hızlı bir öpücüğün tadını çıkardıktan sonra, erkeklerin yarattığı karmaşadan kendimi çıkardım. "Biraz su ve birkaç havlu getireyim," dedim.

"Tabii," dedi Russell, "teşekkürler," Blake ise bana onaylayıcı bir bakış attı. Kahretsin, bu acı çok güzeldi.

Aşağı kata koştum, şişmiş penisim bacaklarımın arasında sallanıyor ve boşaldıkları yer hala cildimde sıcaklığını koruyordu. Çok geçmeden onları orada bırakıp geri dönmeyecektim ve lanet olası bir nedenden dolayı, lanet hafızam doğrudan on yedi yaşına, annemin bana başka bir yer bulmam gerektiğini söylediği zamana geri döndü.

Sinirli bir şekilde gözlerimi ovuşturdum, sonra yan dolaptan birkaç havlu aldım ve birini kendimi silmek için kullandım. Seksten yorgun düşmüş, sanki erkeklerimi düşündüğümde ortaya çıkan tüm duyguları, iyi, kötü ve aradaki her şeyi, tutacak gücüm yokmuş gibiydim.

Merdivenleri koşarak çıkıp, onların yanına yatağa atlamak istedim. Onların çıplak tenlerini tenime değdirdiğim anda, her şeyin yeniden yoluna girdiğini hayal edebildim. Ama birkaç bardak su doldururken, bunun eskisi gibi işe yaramadığını kabul ettim.

Yakında oradan ayrılmam gerekiyordu. Blake ve Russell'ın birlikte bir gelecekleri vardı ve ben bunu mahvetmeden önce kendimi oradan çekmem gerekiyordu. Ben yalnız bir insan olabilirdim, ama onlar değildi ve onların gerçek mutluluk şansını mahvetmem adil olmazdı.

Blake'in odasına geri döndüm. İkisi de çıplaktı, Russell Blake'in iri vücuduna yaslanmış, birlikte mükemmel görünüyorlardı. Havluları uzattım, sonra suları masanın üzerine koydum.

"Beni temizlememe yardım edebilirsin," dedi Russell, sesinde hafif bir alaycılıkla. "Eğer istersen."

Siktir. Böyle bir teklifi reddettiğimde bir şeylerin ters gittiğini anladım.

Zorla gülümsedim. "Cazip. Ama hepimizin muhtemelen iştahı açılmıştır. Akşam yemeği hazırlayayım mı?"

Onlara hislerimi göstermek için aklıma gelen en iyi yol buydu. Seks ve Blake ile vakit geçirmek dışında, kendimi daha iyi hissetmemi sağlayan tek kesin yol yemek pişirmektir. Belki onlara yaslanıp uykuya dalmamalıyım, ama en azından onlara yemek verebilirdim.

"Aslında çok acıktım," dedi Blake. "Yine de sipariş vermek istemediğinden emin misin? Ben öderim."

Eğildim ve ikisinden de hızlıca birer öpücük aldım. "O restoranların benim yaptıklarıyla kıyaslanamayacağını biliyorsunuz. Siz ikiniz rahatlayın. Yemek hazır olunca seslenirim."

Sonra uzaklaştım, çünkü ne kadar acı verse de, yapmam gerekenin bu olduğunu biliyordum.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

RUSSELL

River ve ben, beklediğim gibi boş olan marangoz dükkânına girdik. Işıkları açtığımda, uzun ahşap masalar ve alet rafları canlandı.

Talaş kokusunu derin bir nefesle içime çektim. "Sevmiyor musun?"

Geniş bir gülümsemeyle havayı kokladı. "Evet, güzel." Güldü. "Ama senin kadar sevmiyorsun."

"Muhtemelen haklısın," diye gülerek onayladım, sonra bizi benim çalışma alanıma götürdüm.

Çarşamba gecesi idi ve Blake ile Casey, River'ın kocası Leo ile birlikte yakında bize katılacaklardı. Her şey için o kadar heyecanlıydım ki, önceki gece uyuyamadım.

Tüm arkadaşlarım benimle aletler hakkında konuşmak için bir araya geliyordu. Bu benim için adeta bir tatil gibiydi.

River ahşap tezgahın üzerine atladı, sonra sivri siyah botlarının arkasını altındaki dolaplara çarptı. Her zamanki gibi, dikkatlice giyinmişti, pratik mavi iş gömleğini kot pantolonunun içine sokmuş ve şık bir çift kırmızı pantolon askısı ile tam da doğru miktarda şıklık katmıştı.

Benim aksime. Sevimli bir flanel gömlek ve kot pantolon seçmeye çalışmışım, ama dükkana makyaj yapmaya gelince kesinlikle cesaretim kırılmıştı. Sınıfımdan biriyle karşılaşma ihtimali vardı ve henüz tüm bunları riske atmaya ya da değer verdiğim insanların önünde reddedilmeye hazır değildim.

Kendime daha fazla güvenemediğim için kendimi affetmeye çalışırken, River gözüme çarptı. "Ee," diye sordu, "diğerleri gelmeden önce... Yeni bir gelişme var mı?"

Gülümsedim. Aslında bu konuyu konuşmaktan oldukça mutluydum.

"Sorduğun için teşekkürler," dedim, kullanmayı planladığım aletlere bakarken. "Seninle son konuştuğumdan beri üç kez daha buluştuk."

River kaşlarını kaldırdı. "Yani, her gün mü?"

Ben irkildim. "Evet? Şimdi bunu bekler hale gelmekten korkuyorum."

"Sadece akşam yemeğinden sonra oda arkadaşlarıyla yapılan sıradan bir eğlence," dedi River gülerek.

"Bunda karmaşık bir şey yok."

Tezgaha oturdum. Gerçek şu ki, alışverişe gittiğimizden beri Blake, Casey ve ben birbirimizden uzak durmakta zorlanıyorduk. Birkaç hafta önce evde birbirimizden kaçındıktan sonra, şimdi sürekli karşılaşıyor ve biraz daha fazla zaman geçirmek için yollar arıyorduk.

Hatta geçen gece Casey'nin yatağında birlikte uyuyakalmıştık. Tabii, Blake ve ben uyanmadan sabah erkenden kaçmıştı, ama onların sıcak bedenleri arasında uykuya dalmak rüya gibiydi.

Tanrıya şükür konuşabileceğim bir arkadaşım vardı. "Aslında, bir tavsiye alabilir miyim?"

River başını salladı. "Tabii ki. Leo ile tanışmadan önce, bir ilişkide yapılabilecek hemen hemen her hatayı yaptım, bu yüzden yararlanabileceğim çok fazla deneyimim var."

Güldüm. "Bunu bilmek güzel." Beni rahatsız eden soruyu doğru şekilde ifade etmenin bir yolunu bulmaya çalıştım. "Gündelik bir ilişki yaşarken daha fazlasını istemek normal mi?" diye sordum.

"Olur mu?" diye sordu River. Başını eğdi ve uzun saçları yana düştü.

"Belki de yanlış gibi geliyor," dedim. "Hepimiz geçici bir ilişkinin iyi olduğunu söylüyoruz ve öyle de. Ben flört etmek, keşfetmek, kendimi bulmak ve tüm bunları yapmak istiyorum, bu yüzden Pittsburgh'a taşındım. Erkekler çok tatlı ve çok eğleniyorum. Ama aslında bundan daha fazlasını istediğimi düşünüyorum ve onlara bunu söylemedim."

Kafamın arkasını kaşımaya başladım. Aslında bu, kendime söylediğimden daha fazlasıydı.

River gülümsedi. "Onlara aşık oluyorsun," dedi. "Bu harika."

"Ama bu kurallara aykırı," diye işaret ettim.

River gözlerini devirdi. "Hislerin için *bir kural* yok, Russell. Ama zaten kendini suçlu hissediyorsan, onlarla konuşmalısın." Elini uzattı ve kalbime dokundu. "Tüm hislerini dinle, mutlu olanları da."

Ben iç geçirdim. "Yani sanırım üçlü bir ilişkiye ilgi duyuyorum?"

"Öyle görünüyor," diye onayladı River. "Aslında bir çiftten çok da farklı değil, sadece bir kişi daha var."

"Düşünmeye çalıştığım da, aslında çok daha karmaşık görünüyor."

River güldü. "Onun dışında, bunu hayal ettiğinde hoşuna gidiyor mu?"

Aklım son birkaç haftadır kurduğum fantezilere geri döndü. Utanç vericiydiler, çünkü asla gerçekleştiremeyeceklerini hissediyordum. O evde erkeklerle yaşamak, evi onarmak ve onlar için güzel tutmak, çocuklarımız için ağaç ev yapmak, Noel'de dışarıya ışıklar asmak, ağaç dikmek ve büyümelerini izlemek gibi şeyler yapmak istiyordum, hepsi Blake bir tarafımda, Casey diğer tarafımda.

Ama River bana bu kadar samimi bir şekilde sorduğunda, bunların hepsinin gerçek olabileceğine gerçekten inanmaya başladım. Bir şekilde, üç erkek böylece birlikte bir hayat kurabilirdi.

Kapı açıldı ve beni düşüncelerimden kopardı. Casey ve Blake içeri girerken River, "Sonra konuşuruz," dedi.

Çocuklar ceketlerini bir kenara attılar ve beni kucakladıktan sonra hızla River'a kendilerini tanıttılar. Her ikisi de termal tişört giyiyorlardı, bu beni tahrik eden bir şey değildi, ama ikisini de ahşap atölyesinde benzer şekilde giyinmiş olarak görmek, kesinlikle dikkatimi dağıttı.

Birkaç dakika sonra River'ın kocası Leo geldi. Yakışıklıydı, kirli sarı sakalı ve keskin gözleri vardı. Hepimiz birbirimizi tanırken gömleğini değiştirmek zorunda kaldığına göre, doğrudan ofisten gelmiş olmalıydı.

Herkesle aynı anda konuşmak istedim. Leo hakkında çok şey duymuştum ve sonunda onunla tanışıyordum, ama aynı zamanda Casey ve Blake'in River'a söylediği her kelimeyi ve River'ın onlara söylediği her kelimeyi dikkatle dinliyordum. Bu beni heyecanlandırdı, komik ve gülümseten bir hale getirdi ve herkese aletlerini hazırladığım süre boyunca karnımda kelekler uçuyordu.

Leo matkabı önüne tuttu, sonra sıkarak çalıştırdı. "Arkadaşım Cass birkaç kez bana marangozluğu öğretmeye çalıştı," dedi, "ama kazara kafasına bir kova boya döktüm."

River, elini Leo'nun elinin üzerine koyarak matkabı aşağı doğru yönlendirdi. "Hatırladığım kadarıyla 'yanlışlıkla' kısmı tartışmalı."

Casey güldü. "Bu komik. Aslında ben de bir keresinde Blake'in kafasına bir kova boya döktüm."

Blake kaşlarını çatı. "Hey, bunu unutmuşum."

"Burada boya kovanı yok," dedim başımı kaldırarak. "Yani bu konuda sorun yaşamayız. Herkes kendini deneyimsiz olarak tanımlar, değil mi?"

"Ben birkaç şey yapabilirim," dedi Leo.

River, kocasının arkasında başını salladı ve "*doğru değil*" diye mırıldandı.

Gülümsememi sakladım, sonra Casey ve Blake'e baktım. Blake çoktan koruyucu gözlüklerini takmıştı ve Casey'nin gözleri arkada saklanan en büyük aletlerin üzerinde dolaşıyordu.

"Baştan başlayın," dedi Blake. "Eminim tekrar gözden geçirmemiz iyi olur."

Ve böylece, herkesin bana bakarken, tam da bunu yaptım. Hiç düşünmeden, en üstten atladım. Herkese güvenlik ekipmanlarını giydirdim ve temel bilgileri anlattım. Sözlerim kolayca dökülüyordu ve kafamın arkasında, babamın her gün mağazadaki müşterilere aynı şeyleri açıklarkenki sesini duyabiliyordum.

Ve sanki sihir gibi, hepsi anladı. En azından çoğu anladı. Leo hayatı boyunca düz bir çizgi kesemedi, Blake her şeyi çok fazla güç kullanarak yapmaya çalıştı ve Casey sabırsızlanıp, daha iyi bildiği halde bazı hatalar yaptı. Ama dersin sonunda, dördünün de gerçekten bir şeyler öğrendiği açıktı ve ben orada durmuş, bu deneyimden derin bir memnuniyet duyuyordum.

"Şu haline bak," dedi Casey, hepimiz temizlik yaparken. O ve Blake yanıma geldiler ve Casey'nin sakalındaki talaş parçacıklarını gördüğümde yine o karıncalanma hissini yaşadım. Sesini alçaltarak, "Elinin yatkın olduğunu biliyordum, ama..." dedi.

Bana kur yapmasına şaşırarak güldüm, ama aslında şaşırmamam gerekirdi. "İstersen daha sonra bana ellerinle daha fazlasını öğretebilirsin," diye karşılık verdim.

Blake etkilenmiş bir şekilde burnunu çekti. "Siz ikiniz," diye homurdandı, sonra matkabı kutusuna geri koyarken başını salladı.

"Orada tatlı sözler fısıldamayı bitirdiyseniz," diye alay etti River, "hep birlikte bir şeyler içmeye gidelim mi?"

Erkeklere baktım ve içgüdüsel olarak aralarına girip onları birbirine yaklaştırmak istedim. İlk başta kendimi durdurdum, ama sonra aslında saklayacak ya da utanacak bir şeyim olmadığını fark ettim

. Ve başka bir şey düşünmeden, kolumu Casey'nin beline doladım ve Blake'e döndüm. "Ne dersin?"

"Evet," diye homurdandı Blake, yüzünde komik bir gülümsemeyle bize bakarken, sonra başparmağını yanağıma sürttü. "Kulağa hoş geliyor."

Dışarı çıkarken kalbim sevinçle çarpıyordu. Onlara daha fazlasını istediğimi söylemek çok zor bir fikirdi, ama grup olarak birlikte vakit geçirmek kolay ve eğlenceli görünüyordu. Ancak ön kapıya geldiğimizde, dersime giren huysuz yaşlı adam Bay Kooning'in içeri girip botlarındaki kolları silkelediğini görünce şaşırdım.

"Bay Young," dedi, tüm öğrencilere yaptığı gibi bana da hitap ederek. "Buraya neden geldiniz?"

"Sadece arkadaşlarıma marangoz atölyesini gezdiriyorum," dedim, herkesi işaret ederek. Normalde onları tanıştıırırdım, ama Bay Kooning'in tavırları onun konuşkan bir tip olduğunu hiç göstermiyordu.

"Nasıl yapılır dersini," diye ekledi Casey. "Russell bizim uzmanımızdı."

Bay Kooning sertçe başını salladı. "Hiç şaşırmadım." Bana doğrudan baktı. "Sınıfımın yarısına ders verecek kadar bilgilisin," dedi ve başka bir şey söylemeden uzaklaştı.

Orada, özellikle herkesin önünde yapılan bu iltifattan biraz şaşkın bir şekilde durdum. Sonra Blake arkama geldi ve elini omzuma koyup sıktı.

"Hadi ama, öğretmenim," dedi, "size bir içki borçluyuz."

ON ALTI. BÖLÜM

BLAKE

Russell işte, Casey de Peyton'ı havaalanından almaya gitmişti, bu yüzden bir süreliğine ev bana kalmıştı. Sessizliğin tadını çıkararak, ön pencerenin yanındaki kanepeye uzandım ve sokak lambalarının ışığında yağın karı seyrettim. Müşterilerimle dolu dolu bir gün geçirmiştım, kaslarım ağrıyor, kafam yorgundu, ama yine de rahatlayamıyordum.

Tavsiyeye ihtiyacım vardı ve Casey ile Russell'ın ikisi de seçenek olmadığına göre, bana tavsiye verebilecek tek bir kişi vardı. Sorun şu ki, aynı anda iki erkeğe olan ani ilgim hakkında annemle nasıl konuşacağımı bilmiyordum.

Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde telefonumu çıkardım ve yine de onu aradım. Tek çocuktum ve ailemle her zaman yakın olmuştum. Annem matematik, babam ise fen bilgisi öğretmeniydiler ve ikisi de benim büyüdüğüm West Creek'teki ortaokulda çalışıyorlardı. Aralarında harika bir ilişki vardı, birbirlerine destek oluyorlar, birbirlerini önemsiyorlar ve çok gülüyorlardı. Bu durum, bana kendi hayatımda neyi hedeflemem gerektiğini net bir şekilde gösterdiğini hissediyordum.

En azından teoride. Annem sürekli beni teşvik etmesine rağmen, hiç dışarı çıkıp böyle bir ilişki aramayı başaramamıştım.

Sadece birkaç kez çaldıktan sonra telefonu açtı. "Blake. Peyton bu gece sana gelmeyecek mi?"

"Kar izin verirse," dedim. "Onun ve Casey'nin havaalanından dönmesini bekliyorum."

"Sizin birbirinize sahip olmanız beni çok mutlu ediyor. Bu çok özel bir şey, biliyorsun."

Yumuşak bir şekilde homurdandım. "Evet, teşekkürler anne. Biliyorum." "Sadece merhaba demek için mi aradın?" diye sordu.

"Evet, ama Casey'den bahsettiğin için, bir konuda tavsiyeni alabilir miyim diye merak ettim."

"Her zaman, tatlım."

Kanepede oturdum ve kelimelerimi dikkatlice seçmeye çalışırken kaşlarımı çattım. "Casey'nin hiçbir zaman ciddi bir ilişkiye ilgi duymadığını hatırlıyor musun?"

Cuma günü, annem ve ben,

Annem sıcak bir şekilde güldü. "Elbette hatırlıyorum."

Onu bu kadar iyi tanıdığı ve benim gibi takdir ettiği için mutlu oldum ve gülümsedim. "Şu anda biriyle çıkıyor ve bence birbirlerine çok yaklaşıyorlar. Ama her şeyin geçici olduğunu ısrar edip birkaç hafta sonra başka birine geçeceğinden endişeleniyorum." İç geçirdim. "Ona bir şey söylemeli miyim diye düşünmeye çalışıyorum. Onu değiştirmeye ikna etmeye çalışmalıyım."

Bir an sessizlik oldu, bu da onun dikkatlice düşündüğünü gösteriyordu. O her zaman işlerini özenle yapardı, bu özelliğini ondan almıştım ve bu beni gururlandırıyor. "Başkasının ilişkisi hakkında fikir sahibi olmak sana göre değil," dedi sonunda.

Kıkırdadım. "Doğru. Belaya bulaşmamayı severim." "Casey için bu kişi çok özel olmalı ki böyle hissediyorsun."

Russell'ın bir resmi hafızamı doldurdu, geçen gün hep birlikte marketten alışverişe gittiğimiz, kamyonetimin önünde omuz omuza dizilip gülüp eğlendiğimiz gün.

"Evet, öyle."

"Blake, emin değilim. Genelde bir insanı değiştirmeye çalışmamalısın derim ve Tanrı biliyor ki Casey, bekar olduğunda en mutlu olduğunu yemin eder. Ama siz ikiniz birbirinizi kendinizden daha iyi tanıyorsunuz. Bana telefon edecek kadar bu konuyu düşünüyorsan, kafanda zaten bir fikir var demektir. Ve kafana bir fikir girdiğinde, genelde o fikir değişmez."

Gülerek, "Bana inatçı mı diyorsun anne?" dedim.

"İnatçı," diye güldü. "İyi anlamda, benim gibi. Neyin doğru olduğunu bildiğinde, hiçbir şey seni yapmaktan alıkoyamaz."

Bir saniye düşündüm. "Ona söylemeliyim," dedim, sözler içime işledikçe daha da emin oldum. "Teşekkürler anne."

Elbette, ona tüm durumu anlatmadım, ama tavsiye yine de önemliydi. Ve eğer Russell, Casey ve benim aramda bir şeyler olursa, ona ve babama açılmak için bolca vaktim olurdu.

Midem sıkıştı. İki erkekle bir ilişki kurmayı ciddi olarak düşünüyordum. Aileme açılmayı ve herkesin duyguları hakkında konuşmak istediğime bir kez daha karar vermeyi düşünüyordum.

Kahretsin. Duygularını homurdanarak ifade eden adama ne olmuştu?

Casey eski cipiyle eve geldiğinde, farlar evin önünü aydınlattı. Anneme hızlıca veda ettim, sonra kapıya gidip erkekleri karşılamak için çıktım.

Peyton üniversite için başka bir şehre taşındıktan sonra bile, üçümüz arasındaki bağ güçlü kalmıştı. Birlikte çok şey yaşamıştık. En iyi iki arkadaşım olmadan hayatımı hayal etmek imkansızdı. Liseye başladığımda garip bir şekilde popüler olmadan önce de yanımdaydılar ve Casey ailesini kaybettiği yıl, hepimiz bir araya gelip birbirimize nasıl bakacağımızı bulduk ve bu da arkadaşlığımızı daha çok aileye benzeyen bir şeye dönüştürdü.

Kapıyı açtım ve karlı bir hava dalgası içeri girdi. Peyton, omzunda tertemiz bir seyahat çantasıyla ilk olarak içeri koştu. Gözlükleri o kadar buğulanmıştı ki gözlerini göremiyordum, ama onu kucakladım. "Pittsburgh'a hoş geldin dostum."

Peyton çantasını yere atarken güldü. "Ama benim odamı küçük kardeşime verdin." Gözlüklerini çıkardı, kısa kahverengi sakalındaki karları sildi ve bana gülümsedi. "Bu arada, onu kabul ettiğin için tekrar teşekkürler."

"Yolda sana söyledim," dedi Casey botlarını çıkarırken. "Russell harika biri. Bahsetmene gerek yok."

Casey ve ben birbirimize hızlıca baktık. Peyton eve geleli otuz saniye olmuştu ve ben şimdiden onun bilmediği her şey için kendimi suçlu hissediyordum.

Kafamı sallayarak düşüncelerimi uzaklaştırdım ve sırtını okşadım. "Ne istersin? Aç mısın? Susadın mı?"

"Sadece su, ama yakında bir şeyler içmek isteyeceğim. Camille benden ayrıldı beni terk etti."

"Hay sıçayım," diye homurdandım. "Üzgünüm dostum," diye ekledi Casey.

Peyton omuz silkti. "Bir süredir böyle olacaktı." Umutla, sonra gözlüklerini tekrar taktı. "Bekarlığa veda partisi beni neşelendirir diye düşünmüştüm."

Casey ve ben tekrar birbirimize baktık. Bu sefer, o benim bakışımı karşıladı ve gözlerinde daha güçlü bir şeyin parladığını gördüm. Koyu renkli kaşları çatılmıştı ve yüzünde, her zaman seksi bulduğum, sanki kafasında bir şeyle boğuşuyormuş gibi bir ifade vardı. "Bekarlığa veda partisi olsun,"

diye göz teması kurarak sonunda konuştu. Saçlarını geriye itti, sonra mutfağa doğru yürümeye başladı.

Ben homurdandım. Hepimizi bekar olarak nitelendirmesi beni rahatsız etmişti.

Annemle gerçeği saklamak başka bir şeydi. Annem ve babam bunu kabul ediyorlardı ve ben de, bundan sonra ne olursa olsun, kendi hızımızda konuşacağımızı biliyordum. Ve Peyton'a bazen Casey'nin sikini yaladığımı söylememek için bol bol pratik yapmıştım.

Ama bu farklıydı. Erkeklerle birlikte olmadığımı iddia etmek... yanlış geliyordu.

Casey, Peyton'a bir kutu gazlı su uzattı, sonra bana da bir tane attı ve tezgahın üzerine atladı. Kışına bir bakış attığımda, dikkatimi dağıtan bir arzu dalgası daha içimi kapladı ve Peyton'ın fark etmesini istemediğim için hızla gözlerimi kaçırdım.

"Camille'e ne oldu?" diye sordu Casey Peyton'a. "Anlatmak ister misin?"

Peyton kutusunu açtı. "Sanırım seni daha sık ziyaret etmeliydim. Eğlenceli olmadığımı söyledi."

Casey yüzünü buruşturdu. "Ouch."

Kaşlarımı çattım. "Sen eğlencelisin. Bazen biraz zeki ve ciddisin, ama bu eğlenceli olmadığın anlamına gelmez."

"Özellikle bir mimar için, sen çok eğlencelisin," diye ekledi Casey.

Peyton kollarını göğsünde kavuşturdu. "Çok teşekkürler çocuklar," dedi alaycı bir tonla. "Güçlü bir güven oyu."

Kıkırdadım. "Ah, Peyton," dedim ve omzuna hafifçe vurdum.

Arka kapı gürültüyle açıldı ve bir saniye sonra Russell içeri koştu. "Peyton," dedi geniş bir gülümsemeyle, hala botlarını çıkarıyordu. Kardeşi dönüp ona bir dakika boyunca sıkıca sarıldı.

"Bu iki palyaço sana iyi davranıyor mu?" diye sordu Peyton, beni ve Casey'i işaret ederek.

Russell bize baktı ve ağzını kenara doğru büzdü. "Evet, çok iyi," diye cevapladı.

Makyajını yapmamıştı, bu beni biraz hayal kırıklığına uğrattı ama Russell hala enerjikti. Son zamanlarda gülümsemesi parlıyordu ve giyinmiş olsun ya da olmasın kalçaları biraz daha gevşek hareket ediyordu.

Bu hoştu ve Peyton'ın, kardeşi bizim çatımızın altında ne kadar mutlu olduğunu göreceğini bilmek beni memnun etti.

"Sen kar fırtınasını da beraberinde getirdin," dedi Russell Peyton'a. "Hava durumu raporunu gördün mü?"

"Hava düzelmeyecek mi?" diye sordu Casey.

Russell başını salladı. "Aslında evden ne kadar çıkabileceğimizden emin değilim."

Peyton kaşlarını çatı. "Bu çok kötü. Kitapçıyı görmek, yeni işini görmek istiyordum. Ama sanırım evde oturup Casey'nin gurme yemeklerini yediğimiz bir bekarlar hafta sonu geçireceğiz. O da olur."

"Bekarlar hafta sonu mu?" diye sordu Russell.

Dişlerimi sıktım. Böyle adlandırmaktan nefret ediyordum ve o anda hepsini kesip bu konuyu açıklığa kavuşturmak istedim.

Aslında, üçümüz sevişiyoruz, yani tam olarak bekar sayılmayız, teşekkürler.

Ama bu mümkün olmadığı için, hayal kırıklığımı içime attım. "Camille ve Peyton ayrıldılar," dedim Russell'a.

"Ah, Peyton, üzıldüm," dedi Russell. "Senin için bir şey yapabilir miyim?" "Sizinle birlikte olmak yeter, teşekkürler."

"Git o zaman," dedi Casey, oturma odasına doğru başını sallayarak. "Bana biraz zaman ver, hızlıca akşam yemeği hazırlayayım. Sonra içki içip kart oynayabiliriz."

Başımı salladım. Casey'nin herkesi bu kadar önemseydiğini görmek beni gururlandırdı. Her ne kadar o zeki herif genelde duygusal davranmasa da, mutfakta duygularını gösterdiğini biliyordum ve hepimizi beslemek için gösterdiği heves, o anda gerçekten nasıl hissettiğinin bir göstergesiydi.

Bir kez daha, Peyton'a üçümüzün birlikte olduğunu söyleme ihtiyacını bastırdım. Bu çok saçmaydı, çünkü böyle bir şey yapmadan önce Russell ve Casey ile konuşmam gerekiyordu. Ama yine de bu ihtiyaç vardı ve beni sinirlendiriyordu.

Çünkü annem beni herkesten daha iyi tanıyordu ve haklıydı. Bir şey istediğimde, gidip onu alırdım.

Ve lanet olsun, Casey ve Russell'ı gerçekten istiyordum.

"Hey dostum," dedi Peyton, elini yüzümün önünde sallayarak. "Geliyor musun, yoksa orada kaşlarını çatarak durmaya devam mı edeceksin?"

"Evet," diye homurdandım. "Geliyorum."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

RUSSELL

Kafam bulanık bir şekilde bodrumdan yukarı çıktım. Gece tam da beklediğim gibi geçmişti, herkes şakalaşp gece yarısını çok geçene kadar bira içmişti.

Çocukken, bu üçü benim için gizemli ve havalıydılar. Onlarla hiç takılamazdım, ama hep yakınlarında olurdum, keşke takılabilsen diye düşünürdüm. Bodrumdan kahkahalarını duyardım ya da Blake'in eski, hurda arabasına doğru yürürken onları görürdüm ve bu, çekici, gizli bir dünyaya göz atmak gibiydi.

Spor yapmayı, kavga etmeyi ve kirlenmeyi seven erkek çocuklardan oluşan bir ailede, derinlere gömdüğüm sırlarımı sakladığım için kendimi hep bir yabancı gibi hissederdim. Kardeşimin en iyi arkadaşları olarak seçtiği yakışıklı sporcu ve havalı sorunlu çocuk da bu hissi daha da güçlendiriyordu.

Ama artık o garip çocuk değildim. Aslında kendimi keşfediyordum ve bunun bir parçası da Casey ve Blake ile birlikte olmak istediğimi fark etmekte. Garip bir şekilde eskiden olduğunun tam tersiydi, sanki artık Peyton'ın hiçbir şey bilmediği kendi gizli dünyam vardı.

Ve bunu düşünmeye çalıştığımda, dün gece kazandığım akşamdan kalma hali daha da kötüleşti.

Mutfağın kapısını açtım ve Casey ile Blake'in ikisinin de ayakta olduğunu gördüm. Blake, geniş, kıllı göğsünü gösteren bir tişört giymişti ve Casey, hiç de şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bir kasede malzemeleri karıştırıyordu.

Casey esnedi. Eşofman altı kalçalarına kadar inmişti ve karıştırırken eski tişörtü yukarı kalktı ve mutlu izinin bir kısmını gördüm.

Siktir, nasıl oluyor da her zaman bu kadar seksi olabiliyorlar? "Kahve hazır. Akşamdan kalma mısın?" diye sordu Casey.

Gülerek tezgahın üzerine çöktüm. "Evet."

Blake ayağa kalktı ve bana bir kupa getirdi. "Sana daha fazla su içmeni söylemeliydim," diye mırıldandı.

İkisinin de gözleri kan çanağı gibiydi ve saçları dağınıktı. Blake'in yüzünde daha önce hiç görmediğim kadar kalın bir sakal vardı, ama mutlu görünüyorlardı. Ve önceki geceyi hatırlayarak, yanaklarım ağrıyana kadar güldüğümüzü, şakalaştığımızı ve Peyton'la birlikte eğlendiğimizi düşününce, içimi sıcak ve coşkulu bir duygu kapladı.

Keşke yukarı çıkıp Casey ve Blake ile aynı yatakta uyuyabilseydim, o zaman gece mükemmel olurdu.

Oturma odasına hızlıca bir göz attıktan sonra ayağa fırladım ve Casey'i bir öpücükle şaşırttım. O gülerek malzemelerin bulunduğu kaseyi geri çekti, ben de dönüp Blake'in dudaklarına hafifçe dokundum ve ondan kahveyi aldım.

"Teşekkürler," dedim ve tezgâhtaki koltuğuma oturdum.

"Bunu yapmaya devam edersen, hamurumu dökmeme neden olacaksın," dedi Casey dedi.

Blake kahkaha attı. "İğrenç."

Onun söylediklerini düşündüm, sonra anladım. "İğrenç," diye güldüm, sonra karıştırma kabını uzaklaştırdım. "Bu akşamdan kalma bir şaka değil."

Hepimiz birbirimize baktık, sonra tekrar gülmeye başladık. Onlarla birlikte olgunlaşmamış ve aptalca davranmak eğlenceliydi, birlikte beyinsizce davranmak yeterince rahattı.

Peyton ayrılır ayrılmaz, onlara gerçekte ne hissettiğimi söylemeye karar verdim. Ağaç işleri dersinden sonra River ile daha fazla konuştum ve o da duygularımı anlamama yardımcı oldu. Üçümüz arasındaki ilişki, bir şans verirsek gerçekten işe yarayabilirdi. Alışılmadık bir durumdu ve kesinlikle kendi zorlukları olacaktı, ama kimin umurunda? Kalbim, birlikte gerçekten mutlu olabileceğimize inanıyordu ve kafam da bunu anlamaya ve inanmaya başlamıştı.

Şu anda aramızdaki güzel şeyi bozma riski olsa bile, hislerimi yüksek sesle söylememek bir hata olurdu.

Sabırsız bir iç çekişle, bu duyguları bir kenara itip kahvemi içmeye odaklandım. Üçümüz sohbet edip telefonlarımızla oynadık ve bir süre sonra Casey bana krepleri doğru şekilde çevirmeyi öğretti, ben de o pastırmayı kızartırken ona yardım ettim. Bu ritim kolay ve doğaldı, sanki bütün gün orada kalabilirdik ve bulanık baş ağrım yavaş yavaş geçti.

"Pastırma kokusu alıyorum," dedi Peyton mutfağa girerken. Kardeşim de bizim gibi uykulu bir ifadeyle, terlikleriyle

Son krepı tabağa evırdım. "Sanırım kahvaltı hazır." Koltuk altında bır Şey olduğunu fark ettim ve başımı salladım. "O ne?"

Peyton kutuyu kaldırdı. "Eski fotoğraflar. Bu yaz yeni daireme taşındığımda buldum. Bakmak ister misin?"

Casey uzanıp kutuyu elinden aldı. "Önce ben bakayım." "Utanç verici olduğunu dőřündüđü fotoğrafları çıkarıyor," dedi Blake diğerlerine söyledi.

Peyton güldü. "Ne yaptığını biliyorum," dedi, sonra elini uzatıp kutudan bır fotoğraf aldı ve bana uzattı. "Şuna bak."

Casey'nin lise yıllarındaki hali, dar kot pantolon ve kamyoncu Őapkasıyla, havalı olmaya çalışır gibi kameraya işaret ediyordu, ama umutsuzca garip görünüyordu. Sakalı olmadan yüzu daha keskin, daha güzel hatlara sahipti, bunu neredeyse unutmuştum.

"Awww," diye güldüm, sonra fotoğrafı Blake'e uzattım. "Eskiden hepimizin havalı olduğunu dőřündüđüme inanamıyorum."

Blake yüksek sesle güldü. "Ben hiç kanmadım," dedi ve fotoğrafı Casey'e uzattı.

Casey, kutuyu karıştırmaya devam ederken orta parmağını kaldırdı. "Hiçbiriniz burada daha iyi görünmüyorsunuz. İnanın bana."

Peyton kutudan çıkan birkaç fotoğrafı aldı ve tekrar iine attı. "Acıktım ve Blake'in fotoğraflarıma şurup dökmesini istemiyorum. Hadi yiyelim."

Hepimiz kahvaltımızı yaptık ve kahve içmeye devam ederken, uykulu halimizden konuşkan bir hale geçtik. Kar yağışı durmamıştı ve neredeyse tüm Şehir bu nedenle kapanmıştı, bu yüzden acele edip hazırlanmamız gereken bır Şey yoktu. Bunun yerine, kahvaltıdan sonra oturma odasında uzanıp fotoğrafları karıştırdık ve tek tek duşa girdik.

Fotoğraflar masanın üzerine yayılmıştı, Peyton'ın hayatının benim paylaştığım kısımlarından ve Casey ve Blake ile geçirdiği, benim bilmediğim zamanlardan. Hepsini geriye dönüp bakınca, kafam duygularla doldu. Bır aydan biraz fazla bır sürede, bu çocukları yepyeni bır Şekilde tanı mıştım ve bazı fotoğraflarda kendim de olmama rağmen, onların eski hallerini ilk kez görüyormuşum gibi hissettim.

Fotoğraflarda başka hikayeler de gördüm. Casey'nin incinip içine kapanık olduğu, bazen yaramazlık yapıp sonunda çocukluğunun geçtiği evden kovulduğu yılları gördüm. Babamız öldüğünde Peyton ve benim nasıl değiştiğimizi, dünyamızın altüst olduğunu gördüm.

O zamanlar tekrar bu kadar mutlu olabileceğimi bilmiyordum. Şimdi mutlu olduğum için, bir parçam sonunda bunu bırakmak zorunda kalacağımdan korkuyordu. Blake ve Casey odadan çıktıklarında, Peyton'a döndüm. Duş almıştı ve saçları geriye taranmıştı. Saçları benimkinden daha düzdü, ama kurduğunda yine de biraz kıvrılacağını biliyordum. Her zamanki gibi basit sweatshirt ve kot pantolonuyla hoş ve rahat görünüyordu. , ve birdenbire onunla konuşma ihtiyacı duydum.

Blake ve Casey'nin daha fazlasını istediğimi söylediğimde verdikleri tepki, benim kontrolüm dışındaydı. Ama kardeşimle olduğum kişi hakkında dürüst olmak gerekirse, bu kararı verebilecek tek kişi bendim.

"Hey, sana söylemek istedim, son zamanlarda makyaj yapıyorum."

Peyton kaşlarını kaldırdı. "Makyaj mı?" dedi şaşkınlıkla.

Bir saniye geçti ve düşünmeden atladığım için endişelendim. Peyton, cinsel kimliğimi açıkladığımda bana destek olmuştu, ama Casey'nin dediği gibi, alışması biraz zaman almıştı. Ya bu Peyton için fazla gelirse ve ben eğlenceli, rahat geçmesi gereken bir hafta sonunu mahvedersem?

Babamın yargısı aniden omzumun üzerinde belirdi. Yıllardır yoktu, ama hala orada olduğunu hissediyordum, benim olduğum kişiden memnun değildi, benim onun düşündüğü gibi bir erkek olmamı istiyordu.

"Sadece bazen biraz eyeliner ve ruj sürüyorum," diye ekledim çabucak. "Bana doğru geliyor."

"Oh." Peyton bunu düşündü, sonra başını salladı. Her zaman olaylara çok mantıklı bir şekilde bakardı ve ben onun bu bilgiyi bir saniye boyunca sindirmesini izledim. "Sorun değil, Russell. Hiç bilmiyordum."

Rahat bir nefes aldım. "Kimsenin haberi olmaması için özen gösterdim," itiraf ettim.

"Biliyor musun, Colton şu anda West Creek'te Jonas ile birlikte. Jonas da bazen makyaj yapıyor."

En büyük ağabeyimin yeni erkek arkadaşı hakkında bunu duyunca şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. "Gerçekten mi? Bilmiyordum."

"Belki de ailenin geri kalanını daha sık aramalısın," dedi Peyton, beni biraz azarlayarak, bu da küçük kardeş içgüdülerimin ortaya çıkmasına neden oldu.

kalkıp tartışmaya başlarlar. "Bu arada, herkes Jonas'a karşı çok iyi davranıyor."

Bir anda tüm gerginliğim kaybolmuş gibi iim rahatladı. "Oh, bunu bilmek çok iyi. Teşekkürler."

Peyton gülümsedi ve gözlüklerini düzeltti. "Ailenin biraz yoğun olabileceğini biliyorum," dedi. "Babam oğullarının belirli bir şekilde olmasını istiyordu ve kardeşlerin çoğu yle. Ama inan bana, babamın standartlarına göre biraz fazla inek olan biri olarak, sorun yok."

"Teşekkür ederim," dedim tekrar, sesim titriyordu, sonra Peyton'ı kucakladım. Kim olduğumu açıkça söylemek ve bunu herkese duyurmak, bunu yapmaya başlamadan önce imkansız gibi gelmişti, ama kendime gvendike, her şey daha kolay görünüyordu.

Hazırlanmak için izin istedim. Vücudum titriyordu ve Peyton'ın destekleyici tepkisini duymak önemliydi. O anı saklamak istedim, ama aynı zamanda yukarı koşup Casey ve Blake'e bunu anlatmak ve iyi haberi onlarla paylaşmak istedim.

Ama bu doğru değildi. Onlar benim için öyle değillerdi, en azından henüz değil. Ama belki yakında öyle olacaklardı, umuyordum ve makyajımı yapmak için aşağı indim, kalbim dolu ama acıyordu.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

CASEY

Dumanı tüten lazanyayı içeren tavayla yemek masasına doğru yürüdüm. "Sıcak!" diye uyardım. "Dokunmayın."

Blake öne eğildi ve fırında pişirilmiş lezzetin kokusunu derin bir nefesle içine çekti. O gün market alışverişi yapmayı planlamıştım, ama kar fırtınası her şeyi durdurduğu için evde olanlarla idare etmek zorunda kaldım. Neyse ki, hazırladığım birkaç kavanoz muhteşem domates sosu ve buzdolabını dolduran peynir alışverişi vardı.

"Gerçekten yemek masasında yemek yediğimize inanamıyorum," dedi Blake.

"Peyton'ı etkilemeye devam etmeliyiz, ona gerçek yetişkinler olduğumuzu düşündürmeliyiz," diye şaka yaptım.

Peyton lazanyaya baktı. "Düzleştirilmiş karton kutuların üzerinde oturabiliriz. Böyle bir peynir varken muhtemelen farkına bile varmam."

Gülümsedim ve sandalyeme yaslandım. İnsanlar için kaç kez yemek pişirsem de, bu tepkilerden aldığım tatmini asla unutamazdım. Yemek pişirmek, gerçekten iyi olduğumu bildiğim tek şeydi, sanki yıllar boyunca vücudumun ezberlediği bir sanat gibiydi, ama bu dürtüyü ancak yemeği başkalarıyla paylaştığımda gerçekten tatmin edebiliyordum.

Özellikle bu insanlar. Peyton benim için aile gibiydi ve evde girdiğimiz ciddi seks maratonunu bozmuş olsa da, onu bunun için suçlayamazdım. Zaten yakında sona ermesi gerekiyordu ve onun ziyareti, bundan kurtulmama ve yapılması gerekeni yapmama yardımcı olabiliyorsa, kabul etmesi zor olsa da, bu muhtemelen en iyisiydi.

Sadece Russell flört etmeye başladı, Blake otoriterleşti ve kendime kaç kez bunu kesmem gerektiğini söylesem de, sonunda yine çıplak kalıp birbirimizin üzerine boşaldık.

Bu düşünceyi kafamdan silip attım ve şarap kadehimi gruba uzattım. "Mutlu kar fırtınası hafta sonu."

"Mutlu kar fırtınası hafta sonu," diye tekrarladılar ve kadehlerimizi tokuşturarak yemeğe başladık.

Russell salatayı alırken bana gülümsedi. Biraz eyeliner sürmüş ve bu yönünü kardeşi ile paylaşmıştı. Bu, her şeyi biraz daha açık hale getirdi, ancak yine de yanlarından geçerken ona ve Blake'e dokunmamak için kendimi zor tutuyordum.

Russell'a göz kırptım. Çok yakışıklı görünüyordu ve bunu unutmamasını sağlamak istedim.

"En son ne zaman ev yapımı lazanya yediğimi hatırlamıyorum," dedi Blake dedi.

Peyton çatalını kardeşine doğrulttu ve ikisi aynı anda konuşmaya başladı. "Baba."

Bir saniye düşündüm, sonra güldüm. "Doğru. Babanın pişirmeyi bildiği tek yemek oydu, bu yüzden annem akşamları meşgul olduğunda her zaman onu yerdik."

İki kardeş de güldü, ama ben az önce söylediğim şeyden utanarak dilimi ısırardım. Ben onların annesine hep Bayan Young derdim, *anne* demezdi, tıpkı babalarına Bay Young dediğim gibi, ve zaten her zaman bir şeylerimiz yoktu. Ben sadece bazen akşam yemeğine kalan bir arkadaşım, sonra da bir yıl boyunca garip bir şekilde bodrumdaki boş odada yaşayan bir çocuktum.

Neyse ki, çocuklar benim gafımı fark etmemiş gibi görünüyordu. "Gerçekten çok iyi lazanya yapardı," diye kabul etti Peyton.

Russell hafif bir homurtu çıkardı ve Blake'in ona endişeli bir bakış attığını fark ettim. "Keşke burada olsaydı," dedi Russell, "ama eminim benim yanımda çok rahatsız olurdu."

Bunu şaka gibi söyledi, ama birdenbire hiçbirimiz gülümsemiyorduk. Göğsüm ağrıyordu ve duygularımı kontrol etmeye çalışarak sakalımı ovuşturdum.

"Bunu bilemezsin," dedi Peyton.

Russell kardeşine gözlerini devirdi. "Gerçekten mi?" Bana ve Blake'e destek için baktı. "Onu hatırlıyorsunuz, değil mi?"

"O sert bir adamdı," diye onayladı Blake.

Russell bana döndü ve ben farklı bir şey söylemek istesem de, gerçeği biliyordum. "Babanın eşcinsellerle bir sorunu vardı," dedim. "Bunu birden fazla kez açıkça belirtti."

"Bu, seni reddedeceği anlamına gelmez," dedi Peyton, Russell'a sertçe. "Bunu varsaymamalısın."

Sesi gergin ve sert çıkmıştı ve masadaki hava birden gerginleşti. Peyton savunmacı, neredeyse incinmiş görünüyordu. Karşısında oturan Russell'ın yüzünde de acı vardı, ama aynı zamanda kendi başıbaşlığı da.

O anda babası hakkında çok karmaşık duygular içinde olduğunu biliyordum. Onun duygularını neredeyse hissedebiliyordum çünkü dürüst olmak gerekirse, ben de aynı duyguları yaşamıştım. Bay Young benim babam değildi, ama bir süreliğine Young ailesi benim gerçek ailemden daha yakın olan tek şeydi. Kendi annem ölmemişti, ama bana Russell'ın yaşadığı kadar karmaşık ve berbat duygular bırakmıştı.

"Babam çok yargılayıcı biriydi ve eşcinselleri sevmezdi," dedi Russell düz bir sesle. "Bu da beni de sevmeyeceği anlamına geliyordu. Özellikle de gerçek beni."

"O öldü," dedi Peyton, sesi hâlâ gergindi. "Neden onun hakkında kötü şeyler söylemek zorundasın?"

Blake, yüzünde endişeyle Russell'a baktı, sonra bana. Herkese söylemek istediğim milyonlarca şey vardı, ama nasıl söyleyeceğimi bilemiyordum. Blake'in çenesi hayal kırıklığıyla gerildiğinde, onun da ne yapacağını bilmediğini anladım.

Siktir, Blake yardım etmeyecekti, bu da işin bana kaldığı anlamına geliyordu.

"Annem eşcinsellere karşı bir sorunu var," dedim, Russell ve Peyton'a bir bakış atarak. Kalbim hızla atıyordu, ama konuşmaya devam ettim. "Hepiniz biliyorsunuz, onun bazı ciddi kusurları var, ama bu onu özlemediğim anlamına gelmez."

Herkes şaşırmış görünüyordu. Annemle olanları pek sık konuşmazdım. Berbattı, konuşmak acı vericiydi ve zaten bunu değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Kendi annen seni evden atarsa ne kadar acınası bir durum olur? Kimsenin benim hakkımda daha fazla düşünmesini istemedim. Ama nedense, aklıma gelen tek şey buydu.

"Birine kızgın olmak ve aynı zamanda onu özlemek normal bence," dedim.

Peyton yüzünü buruşturdu ve ben bir sınırı aştığımı düşündüm, ama sonra konuştu. "Seni evden attığı için hala annene kızgıyım."

"Ne oldu?" diye sordu Russell.

Peyton kardeşine şaşkınlıkla baktı. "Duymadın mı?" "Kimse bundan bahsetmedi, ben de sormadım."

"Hikaye pek yok," dedim. "Bir gün okuldan eve geldiğimde, annem benim için birkaç çanta hazırlamış ve bittiğini söylemişti. Bana çok fazla küstah davrandığımı, odamda bira bulduğunu ve benden bıktığını söyledi, ama ikimiz de gerçeği biliyorduk. Çıktığı adam, onun ergen bir oğlu olmasını istemiyordu." Russell'a baktım, o da geniş, şefkatli gözleriyle bakışlarımı karşıladı ve tüm gerçeği paylaşmam gerektiğini anladım. "Birkaç hafta önce benim biseksüel olduğumu da anlamıştı, ama bu konuyu hiç konuşmadık."

Blake homurdandı. "Bu kısmı bana ve Peyton'a birkaç yıl öncesine kadar bile söylememiştin."

Gözlerimin yaşardığını ve yemeğime neredeyse hiç dokunmadığımı fark ettim. Avuç içlerimi gözlerime bastırdım, sonra hızla başımı salladım. "Uzun zaman önceydi," dedim.

"Ama hala acıtıyor," dedi Russell başını sallayarak.

Masanın altında, elinin dizime dokunduğunu ve sıkıldığını hissettim, bir saniye sonra Blake'in ağır ayağı benim ayağımın üzerine kondu ve bileğime süründü. Bağlantının verdiği enerji üçümüzün içinden geçti ve beni ısıttı, biraz da olsa yardımcı oldu.

"Babanız da iyi bir adamdı," diye Russell ve Peyton'a hatırlattım. "Gidecek başka yerim olmadığında beni evine aldı ve o kasabayı neredeyse hiç kimse kadar sevdi. Kötü şeyler, iyi şeylerin gerçek olmadığını göstermez."

Peyton tabağına baktı. Gözlüklerinin arkasındaki gözleri hüzünlüydü, ama yüzünde de hafif bir gülümseme vardı. "Gerçekten çok iyi lazanya yapardı," dedi.

"Yediğim en iyi ikinci lazanya," dedi Russell bana gülümseyerek. "Ve biliyorsun, eminim ki beni onaylamazdı, ama sonunda fikrini değiştirdi."

"Öyle mi?" diye sordu Peyton ve güldü. "Fikrini değiştirdiği pek bilinmezdi."

"Elbette, ama bizi seviyordu. Ve ikimiz arasında birkaç zorlu yıl geçirse bile, beni mutlu, evli ve kendi çocuklarımı yetiştirirken gördüğünde, gururunu bir kenara bırakmayı öğrenirdi."

"Kendi çocuklarını yetiştirmek, ha?" diye sordu Peyton.

"O harika bir baba olacak," dedi Blake kendinden emin bir şekilde, sonra ağzına biraz daha lazanya attı.

Russell omuz silkti. "Henüz o noktada değilim, ama tabii."

Peyton başını salladı ve tabağına döndü. "Evet," diye onayladı. "Babam da o noktaya gelirdi."

Blake ve Russell memnuniyetle gülümsediler ve ben de kendimi zorlayarak onlarla birlikte gülümsedim, ama içimden hala parçalanıyordum.

Çünkü fark tam da önümde duruyordu. Blake, hayal edebileceğim en mutlu, en sağlıklı aileden geliyordu. Ailesi harikaydı ve eminim ki onlara gidip Russell ile evleneceğini ve çocuk yetiştireceğini söylese, gözlerini bile kırpmazlardı.

Blake normal olmayı biliyordu. Mutlu olmayı biliyordu. Russell'ın böyle birine ihtiyacı vardı, ama ben? Benim tek bildiğim, çok küçükken beni terk eden bir baba ve beni sevmediğini acı bir şekilde belli eden bir anne idi.

Peyton ertesi gün ayrılacaktı ve Russell ile Blake'in kaldığımız yerden devam etmek isteyeceklerini biliyordum. Bu çok cazipti ve onlarla geçireceğim zamanı kendimden esirgemek, kendimi oksijenden mahrum bırakmak gibi geliyordu. Kesinlikle boğulurdum.

Ama onlara gerçeği borçluydum, kendime de borçluydum, ne kadar acı verici olursa olsun. Peyton gittikten sonra, arkadaşlarımı oturup onlara bittiğini ve bensiz devam etmeleri gerektiğini söyleyecektim.

O zamana kadar, burada oturup bu fantezinin son anlarını keyifle yaşamaya çalışacaktım.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

RUSSELL

Blake'in tişörtünün önünü tutup elimde çevirdim, sonra dönüp dudaklarımı Casey'nin dudaklarına bastırdım. Üçümüz banyonun dışında çarpışmıştık ve ben ıslak saçlarımla ve belime sarılmış havluyla orada duruyordum.

Peyton ayrılalı bir saat olmuştu ve ben şimdiden sabırsızlanıyordum.

"Günaydın," diye gülerek Casey parmaklarını yanağımda gezdirdi. Hâlâ pijamalarıyla duruyordu ve saçları dağınık bir şekilde yana doğru düşmüştü.

Gülümsedim. "Günaydın."

Üç gün boyunca onlara dokunma isteğini bastırdıktan sonra, şimdi onların tenlerini hissetmek tam bir cennet gibiydi. Kardeşimle olan ziyaretim beklediğimden çok daha iyi geçmişti ve hatta biraz da rahatlamış hissediyordum.

Geleceğin bir parıltısını gördüm ve tüm bunlar sayesinde dördümüzün daha da yakınlaştığını hissettim.

Daha önce hiç yapmadığımız bir şekilde babamız hakkında konuştuk, bu da sadece Blake ve özellikle Casey'nin de orada olmasıyla mümkün olmuştu.

Kafamı salladım, sonra iki ön dişimle dudağımı ısırdım ve erkek arkadaşlarıma baktım. "İki isteğim var," dedim.

Blake homurdandı. "Uh-huh," dedi, Casey ise beni anlamış bir gülümsemeyle baktı.

Siktir, çok seksilerdi.

"Bu gece konuşmak istiyorum. Bir kez daha kontrol etmeliyiz," dedim.

"Tabii," Blake başını salladı, "ne zaman istersen."

"Ben de buradayım," diye onayladı Casey.

Kahretsin, ama istediklerini her verdiklerinde, istediğimi istemek daha kolay hale geliyordu. Bunu not aldım ve gülümsedim.

"Güzel. Diğer bir şey de, bu sabah işe gitmeden önce gerçekten sevişmek istiyorum."

Blake sırtıttı. İşine giderken giydiği şık eşofmanlarından birini giymişti ve belli ki çıkmak üzereydi, ama elini uzattı, avucunu yanağıma koydu ve başparmağını yine yüzümde gezdirdi. "Eğer istersen, otuz dakikam var."

Casey bize baktı. Aslında kararsız görünüyordu, bu beni şaşırttı. Her zaman seks yapmak istiyor gibi görünüyordu ve hepimizin en son sevişeli günler olmuştu.

"Sabah hızlıca bir sevişelim, akşam konuşuruz," dedi gülümseyerek ve o an geçip gitti. "Bana uyar."

Casey'i öpmeye başladım, dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırdım ve ona doğru süründüm. Akşam yemeğinde konuştuğumuz her şey zihnimin derinliklerinde dolaşıyordu. O ve ben birbirimizi çok iyi anlıyorduk ve kendi ailesi ona çok acımasız davranmış olsa da, onun ne kadar iyi biri olduğunu düşündüğümde kalbim göğsümde kabarıyordu.

Bana ve Blake'e ne kadar iyi davrandığını. Bu iki şeyi de birbirinden çok seviyordum.

Blake yanıma geldi ve hepimiz öpüştük. Dokunuşu her şeyi tamamladı, ikimizin de tutunabileceği bir kaya gibiydi. Casey'nin sakalı yüzümü çizdi ve Blake'in güçlü elleri vücudumu okşadı, sonra giydiğim havluyu attı.

"Hızlı bir seks," diye nefes nefese, sert siklerini kavradım.

"Çabuk," diye homurdandı Casey, sonra beni Blake'e doğru çevirip göğüslerimizi birbirine çarptırdı.

Onların zevkinden duyduğum tatmin beni sardı. Vücudumuzun hareketlerinde kendimi kaybettim, hep birlikte kıvranıyor, birbirimizi kavırıyor ve uzanıyorduk, ta ki ön sıvı ve tükürükle kayganlaşana kadar. Çocuklar beni ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktürdüler ve ağızlarıyla deliğimi işlediler.

O anda onlara hazır olduğumu söylemek üzereydim. Penislerinin içime girmesini ve Casey'yi Blake ile, belki de Blake'i Casey ile sikmenin nasıl bir şey olduğunu öğrenmeyi çok istiyordum. Onlarla yaşayacağım çok şey vardı ve ne kadar çok istediğimi düşündüğümde cildim yanıyormuş gibi hissediyordum.

Casey'nin deliğindeki sıcak nefesi ve Blake'in sikinin ağzımı doldurması. Onları içimde hissedebiliyordum.

Ama önce konuşmamız gerektiğini bilerek kendimi tuttum ve ikisini de tekrar kendime yaklaştırdım. Onları öptüm, onlara sürtündüm ve siklerini emdim

Sertçe birbirimizi okşadık ve orgazmın yıldırım gibi çakmasıyla tüm düşüncelerim kayboldu.

Birkaç dakika terli, yapışkan bir yığın halinde halının üzerinde uzandıktan sonra, sonunda kendimizi toparladık ve günümüze devam etmek için aceleyle ayrıldık. Aslında bir süre mağazada olmam gerekmiyordu, ama uğramam gereken başka bir yer vardı.

O Pazartesi, ahşap atölyesinde dersimi veren adamın ofis saatleriydi ve ona danışmak istediğim bir fikrim vardı. Arkadaşlarıma ders verirken, insanları bu şekilde güçlendirmeyi ne kadar sevdiğimi fark etmiştim. Çocukların pratik beceriler öğrenmesini izlemek tatmin ediciydi ve Bay Kooning'in bana yaptığı iltifattan sonra, ahşap atölyesinde ders vermem gerekip gerekmediğini merak etmeden edemedim.

Hatta kadınlar ve LGBTQ bireyler için de dersler verebilirdim, çünkü bu alanlar heteroseksüel erkekler dışında kimseye hoş gelmeyebilirdi. Bu, babamın bana verdiği iyi şeyleri alıp daha fazla iyilik yapmak için kullanmanın bir yolu gibi görünüyordu.

Giyinirken, iyi hissettiklerimi sürdürmeye karar verdim ve rujumu aldım. Biraz cesur olabilecek bir kırmızıydı, ama hoşuma gitti.

Sadece biraz makyajla, aniden kendimi yeniden kendim gibi hissettim, düğmeli gömleğimi kot pantolonuma soktum ve kapıdan çıktım.

Çocuklara fikrimi ya da River'ı anlatmamıştım. Fikrim hala kafamda şekilleniyordu, bu da Bay Kooning ile konuşmak istememin nedenlerinden biriydi. Aklıma gelen tek kişi oydu, bana ahşap işçiliği öğretmenin temellerini ve kendi dersimi vermek için ne yapmam gerektiğini anlatabilirdi. Beni zaten cesaretlendirmişti, ben de oradan başlayayım dedim.

Biraz utanç vericiydi. Blake ve Casey'nin yanında kendimi güvensiz hissetmeyi neredeyse tamamen aşmıştım. Ama yine de onları etkilemek istiyordum ve bu fikrimi paylaşmak, kendimin bir parçasını paylaşmak gibi geliyordu. Bunu doğru bir şekilde yapmaya ve onlara neler yapabileceğimi göstermeye niyetliydim.

"Bay Young," dedi Bay Kooning, ana marangozhanenin kenarında kullandığı küçük ofisine girdiğimde. "Sizin için ne yapabilirim?"

Kapının eşiğinde durdum ve onu izlerken, gözleri boyalı dudaklarıma takıldı. Çok ince bir bakıştı, ama nedense onun oraya baktığını biliyordum.

Kalbim güm güm atıyordu ve boynumun arkasında bir ürperti hissettim. "Merhaba. Bir dakikanız var mı? Ağaç işçiliği dersleri vermekle ilgili birkaç sorum var."

Bana baktı. Cesaret verici ama sert öğretmen yoktu, onun yerine başka biri vardı. Dudakları, iğrenmiş gibi kıvrılmıştı ve gözleri benim gözlerimle dudaklarım arasında gidip geliyordu.

Kahretsin. Bunu saklamaya bile çalışmıyordu.

"Sorun ne?" diye soğuk bir şekilde cevap verdi.

Endişem yeniden arttı. Oturmamı teklif etmedi, ben de terleyerek ve utanarak orada durdum. "Geçen gün ders verebileceğimi söylemiştin, ben de bunu düşündüm ve ilgilenebileceğime karar verdim."

Kabarık gri kaşları hafifçe kalktı. "Maalesef, senin için doğru bir seçim olacağını sanmıyorum. Senin gibi yetenekli birinin bu işi yapmaması çok yazık."

Sanki cildimde buz varmış gibi hissettim. Beynim az önce bana söylediklerini anlamaya çalıştı ve ne kadar çok düşünürsem o kadar dehşete kapıldım.

Dişlerimi sıktım. "Oh? Ama sen dedin ki..."

"Zamanını boşa harcamayacağım," diye sözümü kesti ve masasındaki kağıtlara döndü. "Eminim başka iyi olduğun şeyler de vardır. İyi günler."

Orada durdum, beni bu kadar çabuk kovduğu için şok olmuşum. Onunla tartışmak istedim, ama kelimeleri bulamadım ve her ne kadar bundan nefret etsem de, gerçek şu ki... kendimden utandım.

Sanki ben, herkesin aksine dünyanın belirli bir şekilde olabileceğini düşünen naif bir çocukmuşum gibi.

Hayal kırıklığıyla dolup taşarak, gözyaşlarına boğulmak üzereyken arkamı dönüp uzaklaşmak üzereydim ki, arkamda Kooning'in küfür ettiğini duydum. "Lanet olası ibne."

Bu sözler beni dondu. Sesi o kadar yumuşaktı ki, neredeyse emin olamadım, ama hayır, aslında emindim. Tüm bu aşağılanma beni neredeyse alt üst etti, ama sonra kendimi durdurdum.

Hayır, utanmamam gereken şeyler için utanmaktan bıktım. Kendimi tanıyordum ve neler yapabileceğimi biliyordum ve kimsenin bana aksini söylemesine izin vermeyecektim.

O gece eve gidip arkadaşlarımla konuştuğumda, onlara anlattığım hikayeden gurur duymak istedim.

Arkamı döndüm ve doğrudan ofise geri girdim. "Bay Young —" diye başladı.

"Ben sizden daha iyi bir marangozum," dedim. "Açıları daha temiz ve sizden daha hızlı çalışıyorum, ama bunun bir önemi yok. Ama kesimlerin sonunda erken sapıyorsunuz ve dersleriniz hiç eğlenceli değil, beni burada sizinle birlikte öğretim yaparken bulduğunuz için şanslısınız." Nefes aldım, sonra başımı salladım. "Ve ruj bana çok yakışıyor."

O konuşmadan, topuklarımı döndürdüm ve dışarı fırladım. Kalbim patlayacak gibiydi, yanaklarım yanıyordu ve az önce yaptığım şeye inanamıyordum, ama yapmıştım. Ve böylece, aletlerimi sakladığım dolaba doğru yürüdüm, sonra işe gitmek için bir araba çağırdım.

Ağaç işçiliği dersini feda etmişim ve yakın zamanda atölyeye geri döneceğimi hayal bile edemiyordum, ama umurumda değildi. Az önce yaptığım şeyden dolayı çok mutluydum. O adamdan öğrenebileceğim her şeyi zaten öğrenmişim ve ona haddini bildirmek, hayatımda yaptığım en özgürleştirici şeylerden biriydi.

Ama kitapçada geçen günün sonunda, başka düşünceler de aklımı kurcalamaya başladı. Belki de ahşap işçiliği ve makyaj birbirine uymuyordu, en azından benim için. Belki de herkesin benim arkadaşlarım kadar hoşgörülü olacağı bir fantezi dünyasında yaşıyordum.

Belki de kendimi birçok fanteziye inandırarak kandırmıştım. Eve dönüp Blake ve Casey ile konuşmaya çalıştığımda, daha fazlasını istediğim için delirdiğimi düşünecekler miydi? Üçlü bir ilişkinin, ne olabilir ki, bir evlilik olabileceğini düşünmek?

Ne kadar unutmaya çalışsam da, Kooning'in bana alaycı bakışını hala gözümün önünden silemiyordum. Yüzünde bana yönelik nefret ve tiksinti vardı ve bu çok çirkin bir şeydi.

Eve vardığımda, tüm bunları düşünmekten yorgun düşmüştüm ve erkeklerle yapmamız gereken konuşma konusunda endişeliydim. İçeri girip Blake'i oturma odasında dururken gördüğümde, bütün gün içimde kaynayan kötü hisler birden patladı ve duygularım dışa vurdu.

"Selam," dedi, ben de botlarımı çıkardım ve ona koştum. Kollarımı onun geniş omuzlarına doladım ve onu sıkıca kendime çektim, kalplerimiz göğüs göğüse atıyordu.

"Selam," dedim.

Blake sırtımı dairesel hareketlerle okşadı. "İyi misin?"

"Zor bir gün oldu," dedim ve onu daha da sıkı sarıldım. "Casey evde mi?"

"İşlerini hallediyor galiba," diye cevapladı ve göğsünün benim göğsüme baskı yapması, omuzlarımin arasında elini yavaşça okşaması ve Casey'nin istediğim zaman orada olmaması, sanki göğsümdeki bir ipi çekmiş gibi hissettirdi ve kendimi açığa çıkardım.

Nefesimi tuttum. Blake beni kendine daha sıkı çekti, sonra başını geri çekti. "Hey, hey, ne oldu?"

Gülümsedim. Gözlerimden yaşlar akıyordu, ama evde Blake'in yanında ve Casey'nin yakında döneceğini bilerek, kendimi tekrar güvende hissettim. "İyiyim," dedim, sonra Blake'in dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Şimdi daha iyiyim."

Alnını alnıma bastırarak gözlerime sabit bir şekilde baktı, sonra geri çekildi. "Hadi," dedi. "Sana çay yapayım, sonra bana ne olduğunu anlatırsın."

YİRMİNCİ BÖLÜM

CASEY

Arka kapıda durmuş, mutfaktan oturma odasına bakıyordum. Birbirlerine sarılmış, kollarını birbirlerinin omuzlarına dolamış Blake ve Russell'ın göz göze baktıklarını, sonra öpüşüklerini gördüm.

Kahretsin, o öpücük. Yavaş ve şefkatliydi ve Blake, bana milyonlarca kez yaptığı gibi alnını Casey'nin alnına dayadığında, görmeden de gözlerindeki bakışı anladım.

Nefesimi tutarak dışarı çıktım. Gece çok soğuktu, küçük arka bahçemizden hızla geçtim, kapıdan çıkıp koşmaya başladım, sokağı geçip doğrudan Jeep'ime gittim.

Kahretsin. Ne yapıyordum ben?

Jeep'in ısıtmasını açtım. Nabzım hızlanmıştı ve lanet olası bir panik atak falan geçirecekti gibi hissediyordum. Haftalardır mücadele ettiğim duygular bir dizi havai fişek gibi patladı ve kendime çok kızgın olduğum için direksiyona iki kez yumruk attım.

Ama gerçek şu ki, Blake'in Russell'a nasıl baktığını biliyordum. Çocuklar planladığımız gibi konuşmaya başlamışlardı ve benim gördüğüm şeyi açıkça görmüşlerdi. Birbirlerine ait olduklarını görmüşlerdi ve ne kadar eve koşup ikisine de onları sevdiğimi söylemek istesem de, yapamazdım.

Midem kasıldı. Onlara aşkıttım. Kahretsin. Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Ellerimi yüzüme sürdüm, sonra Jeep'i sürmeye başladım. Nereye gideceğimi bilmiyordum, bu yüzden karanlık, engebeli sokaklarda sürmeye başladım, kendimi kasabanın dışına doğru yönlendirdim. Blake ve Russell birlikte mutlu olacaklardı. Tam da benim istediğim şeydi. Blake'in mutlu olmasını sağlamak benim görevimdi ve artık Russell da hayatımda olduğu için, onu da aynı derecede önemsiyordum, bu yüzden elbette onlar için mutluydum.

Ama lanet olsun, bu çok acı vericiydi. Orada durup, hepimiz bu konuyu konuşurken gülümser gibi yapmak çok acı vericiydi. Tüm rolüm bozulacaktı ve sonra ne olacaktı? Onların ilişkisini ve bizim arkadaşlığımızı da mahvetme riskini alacaktım.

Lanet olası aşk. Bu durumu kontrol altına alamazsam, Russell'ı ve Blake'i, muhtemelen Peyton'ı da kaybedecektim. Oradan uzaklaşmam gerekiyordu, ama çok derine batmıştım ve kafam o kadar karışmıştı ki, her şeyi mahvedeceğimi biliyordum. O zaman gerçekten yine yalnız kalacaktım, her zamankinden daha fazla.

Direksiyonu sıkıca tutup gözlerimin köşelerinde yanmaya başlayan gözyaşlarını geri tutarak, boş bir otoparka çekip telefonumu aldım.

Selam millet! Üzgünüm, işe çağırıldım. Bu gece konuşamam. Yakında görüşürüz.

Russell ve Blake'e yalanımı gönderirken tüm kaslarım gerildi. Bu bana nefes almam için zaman kazandırdı, elbette. Ama Russell'ı hayal kırıklığına uğrattığım ve Blake'in yaptıklarını bilse beni yargılayacağı düşüncesi kafamdan çıkmıyordu.

Bu beni paramparça etti. Yine, ailesi olmayan, yer kalmadığında kaldırıma çıkmak zorunda kalan çocuktum.

Ne kadar istesem de yeterince iyi değildim.

Ama bunu değiştiremezdim. Kim olduğumu değiştiremezdim, bu yüzden radyonun sesini açtım, gürültülü müziğin beni sarmalamasına izin verdim ve geceye doğru yola çıktım.

RUSSELL

TELEFONUMA Kaslarımı çattım. "NE KÖTÜ."

"Olur böyle şeyler," dedi Blake. "Eğer gelebilseydi, eminim buraya gelirdi."

Kanepenin iki ucunda oturuyorduk ve bacaklarım uzanmış, ayaklarım Blake'in dizlerine zar zor değiyordu. Günümü onunla paylaşmak ve normalde stoik olan yüzündeki ifadenin şefkatle eridiğini görmek, her şeyi daha kolay hale getirmişti. Yalnız başıma mücadele etmediğime inanırsam, tüm sorunlarım çözülebilirdi.

Yine de Casey'i de istiyordum. Beni güldüreceğini ve Kooning'le dalga geçerek bana üstünlük hissi vereceğini biliyordum. Kendimi daha iyi hissedene kadar gülmek iyi bir ilaçtı. Blake gibi Casey'in de Kooning'e haddini bildirdiğim için benimle gurur duyacağını ve çok sevdiğim o onaylayıcı gülümsemesini bana göstereceğini biliyordum.

Belki açgözlüydüm ya da öyle bir şey, ama ikisini de istiyordum, biri tek başına da yeterince harikaydı.

"Casey dışarıdaysa, konuşmamızı beklemeliyiz," dedi Blake ve ayağa kalktı. "Akşam yemeği hazırlayayım. Aç mısın?"

Ben de ayağa kalktım. "Evet, tabii. Ve... bu mantıklı. Üçümüz bir arada olduğumuzda konuşuruz."

Blake omzunun üzerinden bana baktı. "Biliyorsun, ilişki konusunda çok fazla tecrübem yok. En azından senden fazla değil. Ama ne zaman konuşmak istersen, bu konu ya da başka bir konu hakkında, seni dinlemekten mutluluk duyarım."

Göğsümde bir sıcaklık hissettim. Ona nasıl hissettiğimi söylemek ve sonunda içimde tuttuğum her şeyi dökmek istedim. Kelimeler dudaklarımın ucunda dans ediyordu, ama Casey orada olmadığı için doğru gelmiyordu.

Yine de, üçlü ilişkimiz hakkında konuşsam da, Blake hakkında konuşabilirdim.

"Sen harikasın," dedim, kelimeler ağızımdan döküldü. "Sen tatlısın, güçlüsün ve sen ve Casey'nin birbirinize nasıl baktığınızı ve bana nasıl davrandığınızı gerçekten çok seviyorum." Endişeyle dudağımı ısırdım, bunun fazla olup olmadığından emin değildim. "Sen mükemmelsin, Blake. Ve ben de istediğin zaman konuşmak için buradayım."

Blake elini uzattı ve dudaklarını benim dudaklarımın üzerine değdirerek beni ödüllendirdi. "Senin için de aynı şeyi hissettiğimi biliyorsun."

Gözlerine baktım ve başımı salladım. "Evet," dedim, "biliyorum." Çünkü o ana kadar fark etmemiştim, ama Blake'in ve Casey'nin beni önemsemediğinden artık hiç şüphem yoktu. Güvensizliğim kaybolmuştu ve artık onları istediğimi biliyordum.

Üçümüzün birlikte olmamız gerektiğini biliyordum, bu kadar basit. Blake ve ben birbirimize baktık. Gözleri benimkilere saplanıp kalmış gibiydi, sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi, ve ben orada durup onun bakışlarına karşılık verirken, bu yoğunluktan dolayı tüylerim diken diken oldu. Kelimeler yoktu ve içten içe yanan bir bakıştı ve bir şekilde, söylenmesi gereken her şeyi söylüyordu.

"Yarın konuşuruz," dedi. "Sen, ben ve Casey. Bu ilişkinin devam etmesini nasıl sağlayacağımızı buluruz. Tamam mı?"

Kalbim hızla attı. Bunu çok emin bir şekilde söyledi, sanki bir düğmeye basmış ve birdenbire, daha fazlası olabileceğimiz fikri ortada ortaya çıkmış gibi. "Evet," dedim zayıf bir gülümsemeyle. "Bunun nasıl devam ettirebileceğimizi bulacağız."

Blake'in yüzü rahatlayarak memnun bir gülümsemeye dönüştü. Sonra beni bir kez daha öptü ve buzdolabına döndü. Ben tezgahın başında, yüzümde aptalca bir glmsemeyeyle oturup, az önce karar verdiğimiz Ŗeyi yavaŖca sindirmeye alıŖtım.

"Yarın sabah," dedim, aklıma gelen fikri hemen dile getirerek. "Kahvaltıyı ben yaparım."

"Kahvaltı?"

"Casey ge saatlere kadar alıŖtıđı iin uyuyacak. Bu da demek oluyor ki, bir kez olsun ona yemek piŖirme Ŗansım olacak ve sonra konuŖabiliriz." Tezgahın zerine eğildim ve kendi kendime güldüm. "Beklemek istemiyorum," diye itiraf ettim. "Ona hislerimi söylemek istiyorum."

"Nasıl hissettiğimizi," dedi Blake. Elini yanağıma koydu ve baŖparmađıyla nazıke dairesel hareketler yaptı. "Kahvaltı da harika bir fikir."

"Nasıl hissettiğimizi," diye onayladım ve bu sözlerle kalbim arpdı.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

BLAKE

Ertesi sabah, Casey'nin kapısını hafifçe çaldım. Geç saatlere kadar çalıştıktan sonra normalde kalktığı saatten önceydi, ama önceki gece her zamanki gibi onun geldiğini duymamıştım.

Orada, boxerimle biraz üşüyerek durdum ve tekrar, sonra daha yüksek sesle kapıyı çaldıktan sonra sabırsızlıkla bekledim. Bir şekilde, önceki gece Russell'ı kendimden uzaklaştırmayı başarmıştım, onun kollarımda kıvrılıp uykuya dalmasına izin vermek yerine. Ancak bunu Casey olmadan yapmak pek doğru gelmiyordu, en azından Russell ve ben, isteksizce birbirimizden ayrılmadan önce böyle karar vermiştik. Ama sanırım ben de Russell ile aynı şeyi hissediyordum ve acele edip işleri ilerletmek istiyordum.

Annemin dediği gibiydi: bazen Casey'nin kendisi henüz farkında olmasa da, onun için neyin iyi olduğunu ona söylemem gerekiyordu.

Homurdanarak kapıyı daha yüksek sesle çaldım, sonra iterek açtım. "Hey, seni yataktan çıkarmaya çalışmıyorum. Sadece burada mısın diye bakıyorum."

Sözlerim boş bir odaya düştü. Casey'nin yatağı dağınık ve boştu, gözlerim parke zeminde duran bir çift eşofman pantolonundan, komodininin üzerindeki yemek dergilerine ve köşede duran eski gitarına kaydı.

"Siktir."

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. Casey her zaman eve gelirdi. Biriyle birlikte olsa bile, asla geceyi dışarıda geçirmezdi.

Ellerimi yumruk yaptım. Biriyle çıkmaya cesaret edemezdi. Birbirimize sadık kalacağımız konusunda konuşmamıştık ve bir an için kıskançlık hissi içimi kapladı, ama sonra burnumdan bir nefes verdim. Onu tanıyordum ve bana ve Russell'a karşı böyle düşüncesiz bir şey yapmazdı.

O zaman ne oldu? Kalbim hızla çarparak odasından çıktım ve kapıyı kapattım. Yollar buzlu olabilirdi. Barda kötü bir şey olmuş olabilirdi. Aklımda korkunç senaryolar dolaşıyordu.

Odama geri döndüm ve şarj cihazından telefonumu aldım. Arayıp tekrar denedim, ama her iki seferde de doğrudan sesli mesaja yönlendirildim.

Casey muhtemelen farkında değildi, ama birkaç yıl önce bir parkta buluşup birbirimizi bulamadığımız zamandan beri konumu hala benimle paylaşılıyordu. Bu konuyu hiç düşünmemiştim, ama ona kapatmasını da söylemedim.

Her zaman geç saatlerde eve geldiği için, bu özelliğin bir tür güvenlik önlemi olduğunu düşünmüştüm.

Homurdanarak telefonumu kaydardım ve tabii ki onun konumu çıktı. Panik içinde, şehirde nerede olduğunu anlamaya çalışarak sokak isimlerine göz gezdirdim. Bir dakika kafam karışık bir şekilde baktıktan sonra, görüntüyü uzaklaştırdım ve midem yere çöktü.

Casey, West Creek'teydi. Aslında, memleketimizin dışındaki tek motelde. Kafam karışık bir şekilde yatağa çöktüm. Neden West Creek'e gitmişti ki?

Onu tekrar aramaya çalıştım ama yine cevap vermedi. *Hey. Neredesin?* diye mesaj attım.

Annesine bir şey mi olmuştu? Ama o zaman neden bana söylemedi?
?

Aşağıdan metalik bir ses geldi. Russell'dı, muhtemelen . Bir kez daha homurdandım, boxerimle birlikte bir sweatshirt giydim ve ona katılmak için aşağı koştum.

"Frittata mı?" diye sordu. "İnternette bir tarif buldum ve gerekli tüm malzemelerimiz var gibi görünüyor."

Orada donakaldım. Mavi bir kazak giymişti. Ona her zaman yakışır, rahat ve yumuşaktı, ama aynı zamanda yeni almış olduğu mavi göz farı da sürmüştü ve bu da tüm renkleri birbirine uyumlu hale getiriyordu. Sevdiğim o dar kot pantolonla, soluk ve kışına tam oturan, lanet olası bir rüya gibi görünüyordu.

Kahretsin, onun sabahını mahvetmek istememişim. "Casey burada değil," dedim.
Russell gözlerini kırptı. "Değil mi? İyi mi? Nerede?"
Kafamın arkasını kaşımaya başladım. "Telefonumdan konumunu kontrol ettim, şehir dışında gibi görünüyor."

"Şehrin dışında
mı?" "West
Creek'te."

Russell tezgaha oturdu, kaşları çatılmıştı. "Anlamıyorum. O eve bile gitmez ki."

"O zamandan beri..." Sözümlü yarım bıraktım, söylemekten vazgeçtim.

Russell dudaklarını araladı. "Babamın cenazesi." Hafifçe başını salladı, sonra bana baktı. "West Creek'in neresinde?"

"Şehrin dışındaki motelde."

Russell dudaklarını ısırarak bana baktı. Yüzü gergindi ve beyninin kendisine gelen tüm bilgileri anlamaya çalıştığını görebiliyordum. "Onu herkesten daha iyi tanıyorsun," dedi sonunda. "Sence neden oradadır?"

Kafamı salladım ve karşısına oturdum. "Bilmiyorum. Aklıma gelen tek şey, annesiyle ilgili bir şey olmuş olabilir, ama eminim bana söylediler. Ve West Creek'i tanırıyorsa, benim ailem ya da senin ailen de şimdiye kadar haber alıp aramış olurdu."

Russell ayağa kalktı ve kahve makinesine gitti, sonra bana sormadan bir fincan hazırladı. "Aradığında telefonu açmadı mı?"

"Hayır," diye homurdandım. Casey'nin beni dışlaması ve başını belaya soktuğu her neyse ona yardım edemem beni sinirlendiriyordu. Ve önceki gece hepimizin konuşması gerektiği sırada bize yalan söylemiş olma ihtimali beni şaşırtmıştı.

Şimdi, Russell ile konuşup onun istediği cevapları verememek, her şeyi daha da kötü hale getiriyordu. "Hiç mantıklı gelmiyor."

Tabii Casey West Creek'e kaçmak için değil de bizden kaçmak için kaçmışsa başka. Her zaman bir ilişki aramadığını söylemişti ve belki de Russell ve benim konuşmak ve ilişkiyi ciddiye almak istememiz onu korkutmuş ya da uzaklaştırmıştı.

Kafamı sallayarak bu düşünceyi kafamdan silmeye çalıştım. Eğer bizden kaçırıyorsa, West Creek'e saklanmaya gitmesi imkansızdı. Başka bir şey olmalıydı.

"Annesi," dedi Russell aniden. Bana kupayı uzattı, sonra tekrar oturdu.

"Annesi yüzünden geri döndü."

Gerildim. "Ona bir şey mi oldu sence?"

"Hayır," dedi Russell başını sallayarak. "Geçen gece, akşam yemeğinde hepimiz konuşurken. Hatırladın mı?"

"Evet, tabii ki. Casey'nin bu tür şeylerden asla bahsetmediğini biliyorsun. Hatırlıyorum."

Russell tezgâhın üzerinden uzanıp elimi tuttu. "Peyton babamızı eleştirip eleştirmediyimi sorduğunda Casey beni savundu. Birini özlemek ve ona kızmak normaldi dedi." Sesi kısıldı. "Annesini özlediğini söyledi. Belki de sonunda onu görmeye gitmiştir?"

Gözlerimi kırdım, şimdi söylediğinde her şeyin ne kadar açık olduğu beni şaşırttı. "Kahretsin, Russell. Sanırım haklı olabilirsin."

"Gerçekten mi?"

Saçlarını gözlerinden çekip geriye doğru ittim. "Gerçekten. Onu gerçekten görmeye gidecek mi bilmiyorum. Muhtemelen kendisi de henüz bilmiyor. Ama eminim ki o konuşma onun kafasına bu fikri soktu."

Russell memnun görünüyordu, sonra hafifçe çöktü, güzel ela gözlerinde bir parça hüznün belirdi. "Neden bizi terk etti?" diye sordu. "Konuşmamız gerekiyordu, ama o hiçbir şey söylemeden gitti. Sanki bizi unutmuş gibi."

Son birkaç hafta içinde Casey'nin yüzünde gördüğüm tüm küçük ifadeler birdenbire aklıma geldi. Tereddüt ettiği anlar olmuştu. Sanki güvensizmiş gibi, gençken tanıdığım hali gibi, ama aslında yıllardır görmediğim hali.

Casey benden bir şey saklıyordu. Bizden. Bir şeyler yaşıyordu ve ben, onunla ve Russell'la ne kadar iyi hissettiğime o kadar kapılmışım ki, onun gerçekten iyi olup olmadığını kontrol etmek için durup düşünmemiştim.

Casey'e, diğer insanların bana her zaman yaptığı şeyi yapmışım ve bana aksini söylemediği için iyi olduğunu varsaymışım. En iyi arkadaşıma ve kendime kızgın olarak, ellerimi yumruk yaptım.

"Bence oraya gitmeliyiz," dedi Russell.

Kahveye dik dik baktığımdan başımı kaldırdım. "West Creek'e mi?"

"Casey'e. Belli ki bir şeyler oluyor ve konuşmamız gereken zamanda ortadan kaybolması

konuşmamız gereken zamanda ortadan kaybolması, bunun en azından bizimle bir ilgisi olduğunu gösteriyor. Bence ona gitmeliyiz. Bize ihtiyacı olabilir, olmayabilir, ama en azından saklanmasına izin vermeyeceğimizi bilecektir."

Ona baktım. Sırtı dikti ve benim bakışımı karşılayarak sözlerinin arkasında dururken güçlü görünüyordu.

Lanet olsun, Russell tam da Casey ve benim ihtiyacımız olan kişiydi. Ve bu kendine güvenen, yakışıklı adam bunu söylemeye hazırsa, ben de kesinlikle korkup vazgeçmeyecektim.

"West Creek'e gidelim mi?" diye sordum.

"Sadece birkaç saatlik yol. Beş dakikada hazır olabilirim."

"Tamam o zaman," dedim, etkilenmiş bir şekilde. Casey'nin ne düşündüğünü veya oraya vardığımızda nasıl tepki vereceğini tam olarak bilmiyordum. Ama Russell haklıydı, üçümüzün birlikte olması gerekiyordu ve Casey yalnız kalmamalıydı. "Eve gidelim."

RUSSELL

Pittsburgh'dan çıkıp eve dönüş otoyoluna girene kadar farkına varamadım. West Creek'i ilk kez kendim olarak ziyaret etmek üzereydim. Göz farı, en sevdiğim dar kot pantolon ve benim...

Blake yanımda. Ve yakında Casey de.

O kamyonetini otoyolda sürüyordu ve güneş ışığı, geçtiğimiz tarlaları ve ağaçları kaplayan beyaz karın üzerinde parlıyordu. Aniden kendimi açıkta ve yakalanmış gibi hissettim, sanki motele gitmek bile, birlikte büyüdüğüm birinin beni görme riskini, hatta daha kötüsü, Blake'le birlikte yakalanma riskini göze almak gibi.

Derin bir nefes aldım, sonra kendimi düzelttim. Hayır. Bu daha kötü olmazdı çünkü kötü bir şey olmazdı. Kimin umurunda? İkinci sınıf öğretmenime, lisedeki düşmanıma, hatta anneme bile rastlayabilirdim ve açıkçası sorun olmazdı.

Blake'e baktım. Güneş gözlüğü takmıştı, ama yine de yüzündeki gerginliği görebiliyordum. Casey için o kadar endişeliydi ki, muhtemelen başka hiçbir şey düşünmüyordu. Ve bizim, üçümüzün hakkında tekrar düşünmeye başladığım anda, diğer her şey zaten ortadan kayboldu.

Kamyonetin koltuğundan uzanarak, onun pazısını sıktım, sonra avucumu kolunda yukarı aşağı gezdirdim. Blake içinden homurdandı, bunun dokunuşumu takdir ettiği anlamına geldiğini biliyordum.

"Uzun zamandır Casey'ye göz kulak oluyordun, değil mi?" diye sordum Blake'e. "Bunu biliyordum, ama sanırım şimdi gerçekten farkına varıyorum."

Blake sürerken çenesini sıktı. "Evet, sanırım," dedi sert bir sesle. "Biliyorsun, onun gerçekten birine ihtiyacı vardı. Üniversitede, hayatını düzene sokmaya çalışırken, ona biraz daha destek olursam her şeyin yoluna gireceğini biliyordum. Ve o benim için iyi biri. Beni de mutlu ediyor, yani bu bir hayır işi falan değil."

Gülümsedim. Casey'e bakarken hala biraz utangaç olması bana çekici geliyordu, sanki ne kadar iyi olduğunu itiraf etmekten utanıyormuş gibi. "Çocukken, seni, Peyton'ı ve tüm ailenin bir araya gelip Casey'e nasıl yardım edeceğini bulmaya çalıştığını gördüğümde, bunu gerçekten hatırlıyorum. Umarım başım belaya girerse, benim için de bu kadar değer veren insanlar olur diye düşündüğümü hatırlıyorum."

"Elbette olurdu," dedi Blake başını sallayarak. "Hepimiz senin yanında olurduk, buna şüphe yok. Tıpkı bir aile gibi."

Kalbim ısındı. Pittsburgh'a taşınıp kendimi keşfetme zamanının geldiğine karar verdiğimde, geçmişimi kaybettiğimi düşünmüştüm. Olmam gereken kişi olmak istiyorsam, hayatımın bazı kısımlarını geride bırakmam gerektiğini düşünmüştüm. Ama Blake ile West Creek'e geri dönerken, birdenbire tam tersinin doğru olduğu ortaya çıktı.

Arkadaşlarım her zaman yanımdaydı. Sadece doğru zamanı bekliyorduk.

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

CASEY

Öğlen saatlerinde, yıllardır yanımda taşıdığım adrese vardım. Gökyüzü açıktı ve yol kenarındaki kar kirli ve griydi.

Ev muhteşem görünüyordu. Büyük, beyaz, iki katlı ev bir tepenin üzerinde duruyordu, ön kapısında yeşil bir çelenk, dairesel bir araba yolu ve verandasında iki dev sütun vardı. West Creek'teki en şık binalardan biriydi ve ona bakınca ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Garip, annemin yaşadığı evi hiç görmemiştim. Ama liseden mezun olduktan sonra yeni kocasıyla oldukça çabuk taşınmıştı ve kasabaya geri döndüğüm tek seferde, ziyaret etmeye cesaret edememiştim.

Jeep'imi yola park ettim ve dışarı çıktım. Bir saniye orada durup soğuktan korunmak için ileri geri zıpladım.

Ne halt ediyordum ben? Annemi görmeye ihtiyacım yoktu. Kendi anneniz sizi aramaya tenezzül etmiyorsa, bu kesinlikle bir şey ifade ediyordu. Ve ona geri dönüp, ondan bir şey istiyormuşum gibi sürünerek geri gelmek, ben bundan daha iyiyim.

Ama ondan bir şeye ihtiyacım vardı. Hiç mantıklı değildi, ama içimdeki bir ses buraya gelmemi istiyordu. Yıllar önce beni reddetmişti ve belki de sonunda bunun nedenini gerçekten anlayabilirsem, Blake ve Russell için yeterince iyi olmadığımı kabul etmeme yardımcı olabilirdi.

Belki o, bu ikisini kaybetmenin dayanabileceğimden daha acı verici olduğu için, hayatıma devam etmeme yardım edebilirdi.

Derin bir nefes aldım ve kapıya doğru yürüdüm. Kapıyı çaldığımda elim titriyordu ve neredeyse geri dönüp, o beni tekrar reddetmeden oradan ayrılacaktım.

Ama sonra... kapıyı açtı. Annem kırmızı bir sabahlık giymiş, karşımda duruyordu. Yüzü yorgundu ve saçlarını simsiyah boyamıştı, ama yine de oydu. Kırıksıklıkların altında bile, beni büyüten kadını görebiliyordum.

Annemi görebiliyordum.

Gözleri büyüdü ve donakaldı. Ağzım kurumuş, kalbim göğsümü parçalayacakmış gibi hissettim. "Anne," dedim sonunda.

Orada durdu, kapıyı açık tutarken soğuk hava evine giriyordu. "Casey. Burada ne yapıyorsun?"

Ben gülerek burnumdan soludum. "Sadece sohbet etmek için uğradım."

Dudaklarını büzdü. Yeniden bir araya geleli beş saniye olmuştu ve şimdiden tavrımdan rahatsız olmuştu. Harika bir başlangıç, Casey.

Eşarbını sıkıca tutarak bana baktı. Yüzündeki hayal kırıklığı, gözlerinde başlayan bir üzüntüye dönüştü. Geçmiş yılların tüm acısı, ıstırapı ve yalnızlığı içime doldu ve ellerimi yumruk yapıp öfkemin galip gelmesine izin verdim.

"Ee?" diye sordum. "Söyleyecek bir şeyin yok mu?"

O yüzünü buruşturdu. "Sanırım bu adil." Beni içeri almaktansa, dışarı çıktı ve kapıyı arkasından yarı kapalı bıraktı. "Şehre geri mi döndün?"

"Bugün geldim."

Beni süzdü. "Seni içeri davet etmek isterdim, ama maalesef uygun bir zaman değil."

O anda, neredeyse arkanı dönüp vazgeçiyordum. Beni hiç umursamıyordu, tıpkı eskiden olduğu gibi. Tek umursadığı şey güzel evi ve yeni kocasıydı.

Ama sonra Russell ve Blake aklıma geldi. Hepimizin birbirimizi desteklemeye çalıştığımız gibi, onların da benim kendimi savunmamı isteyeceklerini biliyordum. Blake yıllar boyunca birkaç kez beni tam da bunu yapmaya teşvik etmişti.

Ama asıl önemli olan, anneme hislerimi anlatmazsam, arkadaşlarıma da asla anlatamayacağımı biliyordum.

"Şehirden ayrılmak üzereyim," dedim. "Sadece önce sana bir şey söylemek istedim."

O, tereddütlü ve savunmacı bir bakışla başını salladı. "Devam et."

"Ben senin gibi değilim," dedim. Sesim boğazımda düğümlendi, ama devam ettim. "Belki de senin gibi olduğumu sanıyordum. Birini sevdiğimde, o kişiyi inciteceğimi düşünüyordum. Her zaman terk edileceğimi ya da terk edeceğimi falan düşünüyordum."

"Casey..."

Onu durdurmak için elimi kaldırdım. Çocukken, annem bana böyle bir şey yapmama asla izin vermezdi, ama şimdi bunu yapmak için adrenalin damarlarıma dolmuştu. "Ama ben senin gibi değilim," diye tekrarladım. "Çünkü değer verdiğim insanlar var ve ne olursa olsun onlara iyi davranacağım. Onların mutlu olmasını sağlayacağım"

mutlu olmalarını sağlayacağım, çünkü bu beni mutlu edecek." Nefesim göğsümde hırıltıyla çıkıyordu. Ağlamak üzere olduğumu biliyordum ve onun beni ağlarken görmesini istemiyordum, ama kelimeler dökülüyordu ve onları durduramıyordum. "Ben iyi biriyim anne ve beni tanımayı gerçekten kaçırdın."

Küfür ettiğimde onaylamayan bir şekilde alaycı bir ses çıkardı. "Casey, sarhoş musun? Ne dediğini hiç anlamıyorum."

Gözlerine bakmaya çalıştım ama o yüzünü çevirdi. Gözyaşlarım akmaya başladı ve onun beni ne kadar incittiğini görmesine izin veremezdim. Bir saniye kadar, ondan bir cevap alabileceğimi düşünerek oyalanmaya devam ettim, ama sonra kafamda bir şey klik yaptı.

O bana ihtiyacım olan şeyi asla vermeyecekti, ama belki başka biri verebilirdi.

"Hoşça kal anne," dedim ve o başka bir şey söylemeden yüzümü çevirdim.

Jeep'e ulaştığımda, gözyaşlarım sonunda akmaya başladı ve duygularımı bastırırken yanaklarımdan süzüldü. Arkama bakma isteğiyle mücadele ettim ve bunun yerine sadece uzaklaştım. Birkaç blok ilerleyip görüş alanından çıktığımda, kenara çektim. Tekrar ayrılmanın acısı beni neredeyse boğdu ve direksiyona yumruk attım ve her şeyi dışarı çıkarırken küfrettim.

Homurdanarak yüzümü ovuşturdum, duygularımı uzaklaştırmaya çalıştım. Dikkatimi dağıtmak için telefonumu çıkarıp müzik açtım ve Blake'in tekrar aradığını gördüm.

Onun aramalarını görmezden geliyordum ve onun gerginleştiğini biliyordum. Ama cevap versem ne diyeceğimi ve onu ve Russell'ı tekrar hayal kırıklığına uğratarak nasıl yaşayabileceğimi bilmiyordum. Tipik Casey. Sorunlarımdan kaçmaya çalışıyordum, ama West Creek'te yol kenarında otururken artık saklanamazdım.

Boğazımı temizledim ve cevap tuşuna bastım. "Selam," dedim, sesim kısılmıştı. "Casey." Blake rahatlamıştı. "Siktir, iyi misin dostum?"

Gözlerimi kırptım. "Evet, iyiyim. Üzgünüm. Birkaç saat sonra eve döneceğim, sen ve Russell o zaman konuşmak isterseniz."

Zaten bugün cehennemi yaşıyordum, o yüzden bandajı bir kerede çekip çıkarsam da olurdu.

"Casey, West Creek'teyiz. Motelde."

Zaman dondu. O kelimeyi, "*biz*" dediği şekilde söylemesi, tüylerimi diken diken etti ve neredeyse tekrar ağlamaya başlayacaktım. "Motelde misiniz? Nasıl?"

"Casey." Russell'ın sesi araya girdi. "Neler olduğunu bilmiyorum, ama senin için buradayız, tamam mı? Gel ve motelde bizimle buluş."

"Evet, tamam," diye cevap verdim. Sesim sadece bir nefes gibiydi ve başım dönüyordu.

Arkadaşlarım buradaydı ve onlara ihtiyacım vardı.

BLAKE

RUSSELL ve ben, motelin otoparkında kamyonetimin yanında durmuş Casey'i bekliyorduk. Russell'ın yanakları soğuktan kızarmıştı, ben de onu sıcak tutmak için kolumu omzuna attım. Yol oldukça sakindi, ama yine de bir araba geçtiğinde, birinin bizi bu şekilde tanıyabileceğini düşünüyordum.

Kafamı salladım. Önemli olan tek şey Russell'ın iyi olması ve Casey'nin buraya dönüp onun da iyi olduğundan emin olmamızdı.

"Tipik Casey," diye homurdandım. "Annesini görecekti, bana söylemeliydi. Yardımcı olabilirdim."

Russell kolunu belime doladı ve bana sarıldı. "Belki de bunu kendi başına yapması gerektiğini düşündü, tıpkı benim marangozluk öğretmenimle konuşmaya gittiğimde yaptığım gibi."

Yüzümü buruşturdum. İkisi de bana gerçekten ihtiyaç duyduklarında yanlarında olamadığım için kendimi kötü hissediyordum. Ama Casey'nin cipini park yerine girip yanımıza yanaştığında, içimde bir iyimserlik dalgası hissettim.

Artık hepimiz birbirimize destek olabilirdik ve önemli olan da buydu.

Casey Jeep'ten atladı. Saçları siyah örgü şapkanın altına çekilmişti ve ellerini kabarık siyah ceketinin ceplerine soktu. Yüzünde bir bulut vardı, ama bize yaklaştığında yüzü açıldı.

"Buraya gel lan," diye homurdandım, sonra Casey'i kollarımın arasına aldım, Russell'ı da onunla birlikte. Ne olduğunu tam olarak bilmiyordum, ama Casey'in zor bir dönemden geçtiğini biliyordum, bu yüzden onu bir saniye sıktım ve onun da beni sıkmasına izin verdim.

"Siktir," diye güldü, sonra elini sakalından geçirdi. "Siz ikiniz nasıl buraya geldiniz?"

"Şey, bir nevi randevumuz vardı," diye alay etti Russell. "Sadece West Creek'teki ucuz motelde biteceğini beklemiyordum."

Hepimiz güldük, gerginlik bozuldu ve ben elimi uzattım ve Casey'nin yanağına bastırdım. "Gerçekten, iyi misin?"

"Evet, anneme bazı şeyler söylemem gerekiyordu," dedi. "Telefonumu almadan ortadan kaybolduğum için özür dilerim. İkinize de böyle davranmak istemiyorum. Ama kafamda bir şeyler vardı ve sanırım doğru düzgün düşünemiyordum, evet. Kahretsin, özür dilerim."

"Yine ortadan kaybolmayacaksın, değil mi?" diye sordu Russell. Güneş parlak bir şekilde yüzünü aydınlatıyordu.

"Hayır, buradayım," dedi Casey, ikimizi sırayla bakarak. Bizi gördüğüne duyduğu rahatlama belliydi ve bu, onun kaçmış olmasına duyduğum hayal kırıklığını hafifletmeye yardımcı oldu. "Buradayım," diye tekrarladı, sanki bir söz veriyormuş gibi.

"İyi," diye cevapladı Russell.

"Annenle yaptığın konuşmayı bize anlatmak ister misin?" diye sordum. "Her şey yolunda mı?"

Casey geri adım attı. "Evet, aslında her şey yolunda. Sadece ona, onun gibi olmayacağımı, değer vermem gereken insanları terk etmeyeceğimi söylemem gerekiyordu." Sesi kısıldı ve beni ve Russell'ı düşündüğünü anladım. "Ama belki bunu daha sonra, sıcak bir yerde konuşabiliriz?"

Russell gülümsedi. "Eve döndüğümüzde mesela?"

Gururla doldu içim. Onun evi *evim olarak* adlandırması beni çok memnun etti. "Evde konuşmak bana uyar."

Casey tereddüt etti, sonra hızlıca konuşmaya başladı. "Çocuklar. Söylemem gerek. Bu şey. Birlikte yaptığımız şey. Eğer ikiniz..." Sesi incinmiş bir şekilde sözünü bitirmedi. "Eğer ikiniz isterseniz ya da ihtiyacınız varsa..."

Ben bir şey söyleyemeden Russell araya girdi. "İkimiz de bunun devam etmesini istiyoruz," dedi. Elini uzattı, benim ve Casey'nin ellerini tuttu ve göğsümün arkasında bir şeylerin kıpırdadığını hissettim. "Gerçek, geçici değil."

Casey, Russell'ın elinde tuttuğu eline bakarak gözlerini kırptı. "Gerçek, sen ve Blake ve..."

"Ve sen," dedim.

Casey ikimizin arasında bakakaldı. "Buraya, West Creek'e kadar geldiniz ve benimle... benimle bir ilişki mi kurmak istiyorsunuz? Ama ikiniz de aile insanısınız. 'Beyaz çitli ev, tek gerçek aşk' türünden bağlılık seven insanlar. Birbirinize çok yaklaşıyorsunuz, ama neden beni isteyesiniz ki?"

"Çünkü sen Casey'sin," dedim kesin bir şekilde. "Bu yüzden seni istiyoruz."

"Ve bu tek gerçek aşk ile ilgili değil," diye ekledi Russell. "İki gerçek aşk ile ilgili." Casey yine sakalını ovuşturdu ve gözlerinde yaşlar gördüm.

"Siktir," diye fısıldadı. "Buna ne cevap vereyim?"

"Şu anda bir şey söylemene gerek yok," dedi Russell, ben kelimeleri bulamayıp kalbim hızla çarparak dururken, hızlı ve rahat bir şekilde konuşarak. "Aile ve bağlılık gibi konuları çözmeden önce konuşmamız gereken çok şey var. Ama şu anda, bunun işe yaramasını istediğimi biliyorum ve umarım sen de istersin."

Casey derin bir nefes aldı. "Evet, bunun yürümesini istiyorum," dedi. "Tabii ki istiyorum."

Onun bunu söylediğini duyduğuma çok sevindim ve gülümsedim. "O zaman bunu resmi hale getirelim. Tabii başka insanlarla eğlenmeye devam etmek istemiyorsan."

"Hayır," dedi Casey hemen, sonra gülerek dudaklarını benimkilere yapıştırdı. "Tabii ki hayır. Hadi yapalım. Hadi sevgili olalım."

Russell'ı da yanıma çektim, sonra iki erkeği de öptüm. Rüzgâr tenimde serin serin esiyordu, arabaların geçiş seslerini duyuyordum, ama bunların hiçbirisi umurumda değildi.

Karşılaşacağımız sorunlar ne olursa olsun, hep birlikte üstesinden gelecektik ve birbirimize dokunmamız, her şeyin yoluna gireceğinin kanıtı gibiydi.

"Blake? Blake Serrano?"

Donakaldım, arkadaşlarım bana çarptı ve döndüm. Motelin girişinde duran Melissa Ritter, üçümüze hayretle bakıyordu. Lisedeyken, sınıfımızın en popüler kızıydı ve kabarık pembe ceket ve yüksek topuklu kar botlarıyla hala muhteşem görünüyordu.

"Russell Young? Casey?"

Bir an için ne yapacağımı bilemedim. West Creek'teki herkesin bildiği kadarıyla, ben heteroseksüeldim ve Russell hala yeni kimliğini ailesiyle paylaşma sürecindeydi. Melissa Ritter lisede acımasız bir dedikoducuydu ve yaşlandığımız için bunun değiştiğini hayal edemiyordum.

Russell geri çekildi, kollarını benden ve Casey'den çekti ve dokunuşunun sona ermesinin acısı beni şokumdan çıkardı. Düşünmeden, elini tuttum ve Casey'e yaslanarak sıktım. "Merhaba Melissa," dedim sakın bir sesle. "Nasıl gidiyor?"

Tamamen şok olmuş görünüyordu ve Russell'ın bastırılmış bir kıkırdamasını duyduğumda, Casey ve ben gülmeye başladık. Üçümüz orada durup gülmemek için uğraşırken, Melissa Ritter bebek bakıcısı ve liseden bu yana ne kadar zaman geçtiği hakkında bir şeyler mırıldandı ve sonra telaşla uzaklaştı.

"Vay canına," diye haykırdı Casey, sonra parmağını göğsüme bastırdı. "Şu anda kız arkadaşlarından biriyle telefonda konuşuyor, biliyorsun."

Başımın arkasını ovuşturdum. "Sanırım en kısa zamanda ailemi aramalıyım. Onlara doğru şekilde söylemeliyim. Peyton'a da."

Russell sıcak bir şekilde güldü ve ayağa kalkarak beni yanağıma öperek şaşırttı. "Sen hep başkalarını düşünüyorsun," dedi. "İyi misin Blake? Açığa çıkarsan garip hissetmen normal."

Bir saniye düşündüm. Başka şeyler varken, bunu düşünmek için kendime pek zaman ayırmamıştım. Açıklama yapmak çok önemli bir şey gibi geliyordu, sanki yapmam gereken resmi bir şey gibi. Bir olay ya da her neyse. Sanırım bazı konuşmalar yapmam ve bunun benim için ne anlama geldiğini anlamam gerekiyordu, ama elimde olanları düşününce, bunların hepsi önemsiz görünüyordu.

"Peki," dedim arkadaşlara, "West Creek'teki herkes bizim seviştiğimizi öğrenecekse, en azından eve gidip sevişsek daha iyi olur."

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

CASEY

Havada uçuyordum. Russell ve Blake benimle bir şeyler yapmak istiyorlardı. Bana birbirlerine baktıkları gibi bakıyorlardı ve bunun muhtemelen uzun zamandır böyle olduğunu fark ettim.

Daha önce bunu göremiyordum. Ama eve geri döndüğümüzde, öpüşüp birbirimizi çekerek Blake'in büyük yatağına uzandığımızda, sonunda her şeyi görebildim.

Daha önce imkansız olan tüm bu şeyler sonunda mümkün olmuştu. Geleceği hayal etmeye çalıştığımda, sadece ben yoktum. Ben, Blake ve Russell vardı, üçümüz birlikteydik, tam da olmamız gerektiği gibi.

Aynen böyle.

Blake çenemi tuttu, parmaklarını sakalımın içine soktu ve beni yoğun, derin bir öpücüğe çekti. "Sen başka birisin, Casey Sanchez," dedi. "Bunu biliyor musun?"

Gülerek, "Siz ikiniz öyle düşünüyorsanız," dedim ve Russell'a döndüm. Gözlerini yaptırmıştı ve bana gülümserken gözleri parlıyordu. "Doğru bir şey yapıyorum galiba."

West Creek'te beni boğan tüm duygular eridi. Tamamen yok olmadılar ve hâlâ üzüntü beni yakıyordu. Ama sonunda bununla başa çıkabileceğimi hissettim ve Russell'ın parmakları kalçamın üstündeki ete gömüldüğünde ve Blake yanağını benimkine sürttüğünde, dokunuşlarının işkence gibi sıcak rahatlaması tüm kötülükleri sildi.

Blake beni öptü, sonra dönüp Russell'ı da öptü. "İkinizin de ne istediğini söyleyin," diye homurdandı, elleriyle başımızın arkasını okşarken. "İkinizin de iyi ve tatmin olmasını istiyorum."

Russell'ın nefesinden bir inilti çıktı ve bu ihtiyaç dolu ses, penisime bir zevk dalgası gönderdi. "Peki ya sen?" diye sordu Russell Blake'e. "Sen ne istiyorsun?"

Şaşkın bir kakhaha kaçtı ve Russell'a minnettar bir gülümseme attım. "Evet," diye Blake'i kızdırdım. "Peki ya sen?"

Biraz utanmış görünüyordu ve kalın kaşları çatıldı. "Ne istediğimi biliyorsun."

"Söyle," dedi Russell. "Duymak istiyorum."

Utangaç Russell seksi biriydi, ama şimdi daha talepkar olduğu için bir üst seviyeye çıkmıştı. "Evet, Blake," dedim, sonra onun gözlerine baktım, tam da onun sevdiği gibi. "Söyle."

Blake homurdandı, gözlerinde açlık yanıyordu. "İkinizi de birbirinizin üzerine boşalana kadar sikmek istiyorum, sonra birlikte uykuya dalmak ve yarın uyanıp tekrar yapmak istiyorum."

Russell kendini Blake'e doğru itti ve bunu yaparken elini sertleşmiş sikimin üzerinde gezdirdi, kot pantolonumun üzerinden okşadı. Dışarısı karanlıktı, ama Blake'in odasında sıcak bir ışık vardı ve altımızdaki yerden ısı yayılıyordu.

"İkinizin de beni sikmesini istiyorum," dedi Russell. "Bu gece."

Blake ve ben aynı anda onun kışını tuttuk ve sıkarken parmaklarımız birbirine değdi. Üçümüz arasında erotik bir elektrik patladı ve Blake'in açlığını dudaklarımda tadabildiğime ve Russell'ın kaslarının kollarımızda seğirirken gerginliğini hissedebildiğime yemin edebilirim.

"Casey," diye fısıldadı Russell, sonra yumuşak dudaklarını benimkilere bastırdı ve dilini dişlerime sürttü. "Peki ya sen? Sen ne istiyorsun?"

West Creek'teki motelde söylediği sözler aklıma geldi. Aile veya taahhütler hakkında hemen büyük kararlar vermemiz gerekmiyordu. Bunu birlikte çözmek için bolca zaman vardı, ki sanırım asıl mesele de buydu.

Ama bir kez olsun, gerçekten ne istediğimi düşünmeye çalıştığımda, hiçbir şey bulamadığım bir duvara çarpmadım. Kendimi tek bir kişiyle bir hayat kurarken hayal edememiştim, ama Blake ve Russell ile bunu hayal ettiğimde, dünya önümde ikiye ayrıldı.

Ve en iyisi, bu duyguları içimde saklamak zorunda kalmadım. Bir kez olsun, sır yoktu, sadece lanet olası güzel, garip, mükemmel gerçek vardı.

"Bütün gece erkek arkadaşlarımla sevişmek istiyorum," dedim. Ellerimi vücutlarına doğru çekerek, başlarının arkasını tuttum ve parmaklarımı saçlarına doladım, sonra bizi birbirimize çekip ıslak, kaşıntılı bir öpücük verdim. "Ve bir daha sizden kaçmak gibi aptalca bir şey yapmayacağım."

"Kesinlikle," diye homurdandı Blake.

"Ve," dedim gülümseyerek, "ikinizin de size aşık olduğumu söylemek istiyorum. Bize."

Bir saniye boyunca sessizlik oldu ve odada tek duyulan şey nefesimizin sesi idi. Sonra Blake nefesini çekti ve alnını alnıma dayadı. "Seni seviyorum Casey," dedi ve Russell'ı daha da sıkı kendine çekti. "İkinizi de seviyorum."

Russell'ın sesi kısıldı. "Siktir," dedi. "Evet. Evet, seni seviyorum."

Dudaklarımız tekrar birleşti ve üçümüz de öpüşürken bunu tekrarlıyorduk. Bu sözleri ilk söyleyenin ben olduğuma inanamıyordum. Eskiden tanıdığım Casey asla kendini açıp böyle bir şey söyleme ya da daha fazlasını isteme riskini almazdı.

Ama bir anda, üçümüz de çıplak kalmış ve yine yatakta yuvarlanıyorduk. Ve ben bunu söylemeye devam ettim, onları sevdiğimi söyledim, çünkü böyle bir şeyi söylemenin ne kadar iyi hissettirdiğini bir kez öğrendikten sonra, aslında durmak zor oluyor.

Hepimiz dizlerimizin üzerine çöküp, siklerimizi birlikte sıvazladık. Russell, pürüzsüz sikini eliyle yukarı aşağı sıvazlarken, Blake şişmiş mor başını siklerimize sürüyordu. Yumruklarımızın ve siklerimizin ritmi içimde derin bir ateş yakarken, ben de daha fazla dokunmak için çaresizce onları öpüyordum.

Onlar benim erkek arkadaşlarımdı. Blake ve Russell. O kadar uzun süredir tanıdığım iki adamdı ki, onları tanımadığım zamanları hatırlayamıyordum.

Daha önce yalnız hissetmiş olabilirim, ama aslında hiç yalnız değildim ve bir daha asla yalnız olmayacağımı biliyordum.

Nefes nefese geri çekildim. Testislerimin arkasında süpernova gibi bir doruk noktası oluşuyordu, ama Russell onu sikmemizi istemişti ve ben onu hayal kırıklığına uğratmayacaktım.

"Buraya gel," dedim ve onu yatağa çektim. "Erkek arkadaşların seni açsın."

RUSSELL

İhtiyaç duyulan zevkin kıvılcımları içimi kapladı. Vücudumdaki her hücre canlıydı, dokunulmak için yalvarıyordu ve Blake ile Casey tam oradaydılar, bunu bana veriyorlardı.

Blake'in iki parmağı kıkımın çatlağı boyunca yukarı doğru itildi ve deliğime ulaştı. Ben sırt üstü kıvranarak inleyip kasılınca, Casey bacaklarımı yukarı itti

bacaklarımı yukarı itti ve ben de dizlerimi tutup orada tutmaya çalıştım. "Çok seksi," diye homurdandı Blake.

Casey sırtıttı, sonra dilini kalçalarımın arasına sokup deliğimi yalarken ortadan kayboldu. Islak sıcaklık içimi kapladı ve girişim buna tepki olarak kasıldı.

"Lütfen," diye inledim. "Siktir beni, lütfen."

Artık hislerimizi dile getirdiğimize göre, beklemek her saniye işkence gibiydi. İki erkeğe aşık olduğum ve üçlü bir ilişki yaşadığımız gerçeği, beynimin kaldıracabileceğinden fazlasıydı. Bu, hayal ettiğim hiçbir şeye benzemiyordu, gerçekten mümkün olduğunu bile fark etmediğim bir şeydi.

Ama sonra Blake eğildi, göğsünü benimkine bastırarak öpüştü ve Casey de onun arkasına katıldı. Yağla kayganlaştırılmış parmakları, kış deliğime bastırarak beni açtı.

Bunu anladım. Blake ve Casey'i anladım, bizi anladım. Ve bir şekilde, önemli olanın sadece bu olduğunu biliyordum.

Dudaklarımı Casey'nin boynuna doğru sürükledim, sonra dudaklarını buldum. "Test oldun mu?" diye sordum.

Hızla başını salladı ve kaşınıtlı sakalını yüzüme sürttü. "Evet."

"Ben de," diye homurdandı Blake.

Alnımı Casey'nin alnına bastırdım. "Prezervatif yok," diyebildim, onların dokunuşlarının hissi içimi kapladı. "Hazırım."

Blake Casey'yi geri çekti, sonra onu öptü. "Önce sen," dedi Casey'ye, sonra başparmağını yanağıma sürttü. "Ben burada olacağım."

Casey bacaklarımın arasına geçerken, Blake bir eliyle Casey'nin kalçasını tutarak ona yol gösterdi. Dizlerimi geri çektim ve Casey'nin penisinin deliğime değdiğini hissedince nefesim kesildi. Baktığımda, Blake ve Casey ikisi de penisini tutup içime sokuyorlardı.

"Oh, lanet olsun," diye inledim ve tüm sıcaklık beni genişletirken geriye düştüm. Blake büyük eliyle penisimi avuçladı, Casey yavaşça içime girerken beni okşadı ve masaj yaptı. Santim santim içeri girdi ve penisinin içimde attığını hissettim.

Casey geri çekildi, sonra benim noktama doğru itti. "Çok sıkısın," diye boğuk bir sesle söyledi. "Çok iyi geliyor."

Kalçalarımı sertçe salladım ve inledim, kıcıımı ona doğru ittim, tekrar o noktaya baskı yapmasını istedim. "Çok doluyum," diye nefes nefese kaldım, sonra

Blake'in titrek sikimi tutan elini yakaladım. Elinin sıcaklığı ve ön sıvısı sikimi kayganlaştırdı, beni orgazma doğru itti. "Bekle," diye inledim. "Boşalacağım."

Blake homurdandı, sonra elini karnımdan göğsüme doğru kaydırıldı. "O zaman burada."

Nipelimi ellerine aldı ve sıkıştırdı, bana başka bir spazm gönderecek kadar sıkı. Devreler kıvılcımlar saçtı, cildime ve vücudumuza zevk dalgaları gönderdi. Onları her yerde aynı anda hissedebiliyordum ve kalçalarımı daha sert itmeye başladım, Casey'nin ritmine uyarak, o benim merkezimde titreyen ham sinirlere sikini sokarken.

"Oh lanet, oh lanet," diye inledim. Orgazm her santimimde zonkluyor ve uğulduyordu, ve bacaklarım kontrol edemediğim bir spazmla tekmelediğinde, Casey içime derinlemesine daldı ve düşerek göğsüme çarptı.

"Tam burada," diye kulağıma fısıldadı. "Seni burada bırakıyorum, erkek arkadaşımız işini bitirsin."

Bir şey söylemeye çalıştım, ne olduğunu bilmiyorum, ama sadece bir inilti çıktı. Terliydim, dudaklarım acıyordu ve makyajımın yanaklarımdan akıyor olduğunu biliyordum. "Evet," diye nefes nefese söyledim sonunda. "Tamam."

Casey içimden çıktı ve aynı anda Blake beni kollarına aldı. Beni sağlam göğsüne bastırdı ve dizlerinin üzerine çöktü. Tüm kaslarım zayıf ve titriyordu, ama dudaklarımız birbirini bulduğunda, tekrar kendime geldim.

"Sikimi almaya hazır mısınız?" diye fısıldadı Blake kulağıma. Hevesle başımı salladım. "Evet. Evet, lütfen, evet."

"Güzel. Çünkü seni Casey'nin içine sikmek istiyorum. Nasıl olur?" Casey arkamda homurdandı ve sakalının enseme değdiğini hissettim. Bana sıkıca sarıldı, sikini kıcıma dayadı ve kulağımı ısırdı.

"Evet," diye fısıldadı. "Beni sık, Russell."

Spazm geçirdim. "Denemeye çalışacağım," diye nefes nefese söyledim, "dayanmaya."

Blake beni döndürdü, tam da hoşuma gidecek kadar sertçe. Casey beni yakalamak için oradaydı ve beni üzerine çekti, bacaklarını yukarı kaldırdı. Elimi uzattığımda, kaslı kalçalarının arasında koyu renkli, kıvırcık saçlarla çevrili deliğini buldum. Blake'in eli hemen arkamdan bana katıldı ve ben keşfederken Casey'nin kıvrımına kayganlaştırıcı sürdü.

"Yavaş olmamı ister misin?"

Casey başını salladı, sonra kendi elini aşağı doğru itti ve parmaklarını kıvrımına doğru kıvrıdı. "Uzun sürmez," diye homurdandı.

Hala patlamaya hazır bir orgazmla titreyerek, Blake'in verdiği kayganlaştırıcıdan biraz aldım ve hassas penisime sürdüm, sonra başımı Casey'nin deliğine ittim. Daha önce hiç prezervatifsiz kimseyle sevişmemiştim ve yanıcı sürtünme tüm vücudumu kavurdu. İnleyip inleyerek, tabanımı kavradım ve kaygan başımı deliğine ittim, onu biraz daha, sonra biraz daha gerginleştirdim.

"Oh, lanet olsun!"

Blake arkamda pozisyonunu aldığı anda nefesim kesildi. Güçlü kolunu göğsüme dolayarak, kalın sikini deliğime doğru itti. Casey yüzünden zaten açılmış ve hassaslaşmışım ve kısa sürede kendini içeri sokarak beni doldurdu ve sinirlerime ecstasy dolu zevk dalgaları gönderdi.

"Evet, Russell," diye homurdandı Casey, sikim onun içine girerken. "Evet, aynen öyle."

Blake arkamdan bana sertçe girdi, benim noktayı sikti ve bu kuvvet beni Casey'nin içine daha derine, sonra daha da derine gönderdi. Vücudumuz birbirine çarptı ve ne zaman kendimi yukarı itsem ya da kalçalarımı geriye doğru sürsem, Blake beni alıp Casey'nin içine tekrar sokmak için oradaydı. Kokuları havada yoğun ve misk gibiydi ve etrafımdaki dünya yok olurken onların feromonlarını içime çektim.

Casey'nin sıkı deliği sıkıca sıkıştı ve benim sikimi sıkıca kavradı. İçimde çırpınan ve çatırdayan orgazm sonunda patladı ve tüm duyularım çılgına döndü. Her şeyi aynı anda hissedebiliyordum ve Blake'in ıslak boşalması beni doldururken ve ben Casey'nin içine derinlemesine boşalırken, inleyip onların isimlerini haykırdım.

"Russell," diye homurdandı Blake. "Casey."

Casey'nin göğsüne düştüm ve Blake de bana düştü. Onların ağırlığı arasında sıkışmış halde, orgazmımın artçı sarsıntıları ile kasılmalar geçirdim. Blake deliğimin derinliklerinde zonkluyordu, içimden dışarı akıyordu ve her hareket ettiğimde Casey bana daha sertçe sarılıyordu.

Hırıltılı, nefes nefese, titrek bir yığın halindeydik ve bunun hiç bitmemesini istedim. bitmesini istemedim.

BLAKE

Bir ara uykuya dalmış olmalıyız, çünkü uyandığımda gece yarısıydı ve Russell bir tarafımda, Casey diğer tarafımda kıvrılmıştı.

Sonunda.

Bir dakika öylece yatıp, çocuklarımın nefes alıp verişini dinledim. Mutlu ve güvendeydiler, birlikte olmak istediğimize karar vermiştik ve bundan daha iyi bir şey hayal edemiyordum. Önümüzde hala birçok engel vardı. Ailemle konuşmam gerekiyordu ve hepimiz Peyton'la oturup ona neler olduğunu en kısa zamanda anlatmalıydık.

İş arkadaşlarım ve müşterilerimin sakın kalacağından emin olsam da, birkaç erkek arkadaşım olduğu ortaya çıktığında profesyonel spor dünyasında birkaç pislikle karşılaşacağımı biliyordum.

Ama artık birlikte olmamız gerektiğini anladığımıza göre, tüm bu saçmalıklar kolay olacaktı. Dünya ne kadar boktan olursa olsun, evimiz saf mutluluk olacaktı ve üçümüz karşımıza çıkan her türlü zorluğun üstesinden gelecektik.

Homurdandım, sonra vücutlarını biraz daha yaklaştırdım. İkisi de terliydi ve Casey'nin göğsü ve karnı kurumuş spermle kaplıydı ve ben bunu çok sevdiğimi fark ettim.

Dikkatlice onların altından çıktım ve gizlice uzaklaştım. Hâlâ orada birbirlerini ısıtmaya devam ettiklerini bilmek güzeldi ve aşağıya indiğimde, bütün ev farklı görünüyordu.

Alt kattaki ofisi üçüncü bir yatak odasına çevirebiliriz, böylece hepimizin kendi alanı olur, ya da benim odamla Casey'nin odası arasındaki duvarı yıkıp dev bir yatak alabiliriz.

Buzdolabından birkaç şişe su alırken gülümsedim, sonra aceleyle yukarı çıkıp sıcak yatağıma döndüm. Böyle şeyler düşünmek, kelimelerle ifade edemeyeceğim bir şekilde beni mutlu ediyordu, sanki bir şeyi istediğini keşfedip aynı anda onu elde etmek gibi.

Aslında çocuklar için çok fazla yer yoktu. Yatak odama gizlice girerken, ipoteğimi hızlı bir şekilde ödediğim için gurur duyuyordum. Aile kurma konusunda henüz bir karar vermemiştik, ama kalbim benim yerime bazı kararlar vermişti bile.

Birkaç yıl burada birlikte yaşadıktan sonra, daha büyük bir ev hakkında konuşmaya başlayabileceğimizi umuyordum.

Şişeleri her iki komodinin üzerine bıraktım. Casey çoktan hafifçe horlamaya başlamıştı, Russell ise ona dönük olarak yan yatıyordu. Russell'ın gözlerinin çevresinde mavi lekeler vardı ve göz kapaklarının arkasında hareket eden gözleri, rüya gördüğünü gösteriyordu.

Yine aralarına girip battaniyeleri çekip üzerime örttüm. Hızla bacaklarımız birbirine dolandı ve her iki kolumun altında birer erkek vardı.

Ve işte böylece, her şey yoluna girmişti.

EPILOG

RUSSELL

Bir yıl sonra...

"Araştırmaya bir yıl önce başladık," diye açıkladı River bana, Blake'e ve Casey'e. "Shawn ve Cass da evlat edinmeye hazırlanıyorlardı, bu yüzden kaynaklarımızı paylaşmaya karar verdik. İnanın bana, konuşacak çok şey var."

"Erken araştırın," diye mırıldandı Blake, sarı not defterine bir şeyler yazarken. Pazar öğleden sonra hepimiz evdeydik ve oturma odasındaki sehpa, Casey'nin haftalardır denediği, aşçılık okulundaki dersinin odak noktası olan hamur işleriyle doluydu.

River öne eğilip bir yaban mersinli çörek aldı ve uzun kolyesi pastaların üzerinde sallandı. "Sana tüm makaleleri gönderirim. Hala elimizde var."

"Bu harika olur," dedim. "Ama bilgin olsun, sanırım bunun için birkaç yıl daha beklememiz gerekecek."

Arkadaşlarıma baktım. Hep birlikte, buraya gelmek istediğimize oldukça çabuk karar vermiştik. Casey gerçekten tereddüt eden tek kişiydi, ama düşündükçe daha da heyecanlanıyordu. Bu yüzden, hiç şüphe olmasa da, üçümüz hala bunu nasıl gerçekleştireceğimizi ve istediğimiz türden ebeveynler olacağımızdan emin olmaya çalışıyorduk.

River çöreğini çiğnedi. "Birkaç yıl iyi olur," dedi. "O zamana kadar bebeğimiz bizimle birlikte yaşıyor olur umarım."

"Vay canına," dedi Blake, kahve fincanını iki eliyle tutarak. "Bu gerçekten önemli bir şey, değil mi? Ebeveyn olmayı düşünmek."

River güldü. "Evet," diye onayladı. "Hâlâ başım dönüyor."

"Blake, dün bir bebek yetiştirmeye başlasa çok mutlu olurdu," dedi Casey, sonra Blake'e gülümsedi. "Neyse ki, o üç yıllık bir planı olmadan hiçbir şey yapmayacak kadar temkinli biri."

Blake kaşlarını çatı. "Eh, mantıklı. Önce aşçılık okulunu bitireceksin, sonra kendi restoranın için bir yer satın alırsak, Russell'ın tadilatları bitirmesi biraz zaman alacak."

"Yine bana restoran almaya mı döndük?" diye güldü Casey.

Ben de güldüm ve kenarında kırmızı ruj izi olan kupamı kaldırdım. "Ve tadilatı ben mi yapacağım?"

Blake ağzının yarısını gülümsemeye çevirdi. "Başka biri yaparsa muhtemelen mutlu olmazsın," diye işaret etti.

Blake bizi zorlamıyordu. Sadece Casey'nin konuşmasında söylediği bir şeyi yakalıyor ya da mutfağı temizlerken benim kurduğum aptalca bir hayali hatırlıyordu ve bir bakmışız ki, bunu gerçeğe dönüştürmenin yollarını planlıyordu. Aslında bu, onun en sevdiğim özelliklerinden biriydi, sanki birlikte istediğimizi elde edebileceğimizi varsayıyordu, çünkü birlikteyken bunu başarabilirdik.

O öğleden sonra birkaç saat boyunca hepimiz evde takılıp River ile sohbet ettik. O bizim sorularımızı yanıtladı, Casey bize daha fazla pasta yememiz için ısrar etti ve bahar güneşi pencerelerden içeri girerek tüm evi aydınlattı. River gelecekteki çocuğumuzdan bahsettiğinde hala başım dönüyordu, ama onunla konuşmak ve sürecini dinlemek gerçekliği gerçekten anlamamı sağladı.

Bunu yapacaktık. Ebeveyn olacaktık.

Annem bile üçlüyü kabul etmeye başlamıştı, Peyton'ın biraz yardımıyla. Peyton, başlangıçta kendi garip duygularını bir kenara bırakıp bizim yanımızda durmuş ve anneme yardım etmişti. Blake ise iş yerinde tamamen açık bir şekilde eşcinsel olduğunu açıklamıştı ve bir yıldan fazla bir süredir birlikte yaşadktan sonra, ilişkimizin sağlam ve güçlü olduğuna şüphe yoktu.

Öyleyse neden olmasın? Hayatımın yeterince uzun bir bölümünü istediğim şeyi kendimden mahrum bırakarak geçirmiştim. Yanımda iki iyi, sevgi dolu erkek varken, bir aile kurmaya hazırdım.

River çıktıktan sonra, kahve masasını temizlemeye başladım. Blake tabakları istifliyordu, ama Casey dikkati dağılmıştı, pencereden dışarı bakarken sakalının altını ovuşturuyordu.

"Bir şey mi var?" diye sordum.

Casey döndü. "Ne? Hayır, sadece River'ın söylediği bir şeyi düşünüyordum."

"Neymiş o?" diye homurdandı Blake.

"Arkadaşları Shawn ve Cass. Önce evlatlık verebilirler."

"Doğru," dedim. "Kitapçının müdavimlerinden birinin evlatlık çocuğu var. Ondan biraz duymuştum."

Blake son bardağı alırken kaşlarını çattı. "Bu iyi bir şey," dedi.

Casey orada duruyordu. Hâlâ bir şeyi düşünerek değerlendirmeye çalıştığını görebiliyordum. "Koruyucu aileye ihtiyaç duyan çok çocuk var, değil mi?"

Blake'e baktım, o da benim bakışımı karşıladı. Hiçbir şey söylemeden, ikimiz de durup Casey'i dinlemeye karar verdik, bu yüzden topladığımız tabakları masaya bıraktık. "Özellikle büyük çocuklar, sanırım," dedim. "Bazıları kalıcı bir yuvaya ihtiyaç duyacak, bazıları ise sadece geçici bir yuvaya."

"Ama çoğu insan koruyucu aile olmak istemiyor, değil mi?"

Blake başını salladı. "Bence bazı insanlar sadece sonsuza kadar sahip olabilecekleri bir bebek istiyorlar ve belki de koruyucu ailelere verilen çocukların zaten zor bir hayat yaşamış olacağından endişe ediyorlar."

Casey, son cümleyi beğenmediğinden homurdandı. "Peki, o zaman neden biz öyle yapmıyoruz?" diye sordu.

"Koruyucu aile mi?" diye sordum.

Casey omuz silkti. "Bilmiyorum. Yani, bebek sahibi olmak özel bir şey, bunu anlıyorum. Ve bunun Blake için önemli bir şey olduğunu da biliyorum, değil mi? Yani bebek sahibi olmamalıyız demiyorum, ama on iki yaşındaki bir çocuğa yardım etmek de kulağa hoş gelmiyor mu? Eğer biz bunu gerçekleştirmezsek, bir daha böyle bir şansı olmayacak birine?"

Casey'nin sözleri içimize işlerken, bir saniye boyunca kahve masasının etrafında sessizce durduk. Aslında, ihtiyacı olan bir çocuğa yardım etmek gerçekten harika olurdu ve onun bunu yapmak istemesi, bu konuyu benim için daha da önemli hale getiriyordu.

Ailesini kaybettiğinde, onun için yeni bir aile oluştu. Artık üçümüz birbirimizi seviyorduk, biz de böyle bir aile kurmayı seçebilirdik.

"Çocuğun bebek olmasına gerek yok," dedi

Blake. Gözlerimi kırpıştırıp ona baktım. "Öyle mi?"

"Sen ister misin?" diye sordu.

Bunu düşündüm. "Hayır, sanmıyorum."

Casey bize baktı. Sonra yüzü gerildi. "Siktir," dedi. "Ciddi misiniz? Bunu gerçekten yapabilir miyiz?"

"Koruyucu aile olacağız," dedi Blake başını sallayarak. "Harika bir yuva sunabiliriz, sence de öyle değil mi?"

"Evet," diye gülümseyerek onayladım. "Daha fazla şey öğrenmemiz gerekecek, ama evet, bence yapabiliriz."

Casey başka bir şey söylemedi. Sadece yanımıza geldi, ikimizi de kendine çekti ve öptü. Alınlarımızı birbirine değdirdik ve göğsünde düzensizce inip çıkan nefesini dinledim.

Aniden, bunun bizim için doğru olduğu çok netleşti. Casey, Blake ve ben, başka seçeneği olmayan bazı çocuklara kabul eden, güvenli bir yuva sunabilirdik ve erkeklerimin ne kadar harika babalar olacağını düşündüğümde göğsüm gururla doldu.

"Öyleyse kararımız bu," dedim başımı sallayarak. "Koruyucu aile sistemini öğrenmeye başlayacağız."

"Annem ve babam nereden başlayacağımızı biliyor olmalı," dedi Blake. "West Creek'teki okulun koruyucu aile sistemi ile bazı bağlantıları var."

Günün ne kadar geç olduğunu fark ettim ve onlardan ayrılmadan önce dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Dersim var," dedim. "Üzgünüm, şimdi hatırladım. Herkes gelmeden önce salonu hazırlamam gerekiyor."

LGBTQ merkezinde üçüncü ahşap işçiliği dersini vermeye başladığımdan beri, tüm ders planlarımı zamanında hazırlamak için yetişmeye çalışıyordum. Ama sonunda ritmimi yakalamıştım ve talep artmaya devam ediyordu, bu yüzden yakın zamanda yavaşlamayı düşünmüyordum.

"Seni bırakayım mı?" diye sordu Casey. "Orada marketten birkaç malzeme almam lazım."

Blake şakacı bir şekilde popomu tokatladı. "Ben burayı temizlerim," dedi. "İkiniz gidin."

Onu tekrar öptüm. "Emin misin?"

"Evet, git," diye homurdandı, sonra Casey'yi öptü. "Artık evi

"

"Bekle ve gör," diye güldü Casey. "Yakında senin de evini dağınık bırakan ergen çocukların olacak."

Blake kalan hamur işlerinden birkaçını tabağa attı. "En azından onları beslemek konusunda endişelenmeme gerek kalmayacak."

Üçümüz biraz daha oyalanıp, tekrar öpüşüp vedalaştık, ama yine de ayrılmadık, ta ki sonunda kendimi zorla uzaklaştırana kadar. Hayatım çok doluydu. Bazen durup nefes almayı ve o küçük anların tadını çıkarmayı unutabiliyordum. Ama sonra aynaya bir göz attım ve üçümüzü gördüm: yeni rujumla gülümseyen beni, homurdanarak tabakları toplayan Blake'i ve yüzünde memnun bir gülümsemeyle aramıza bakışlarını gezdiren Casey'i.

Bu bendim. Bu bizim hayatımızdı, birlikte mücadele edip kurduğumuz hayatımızdı ve bundan daha fazla gurur duyamazdım.

Son

YAZAR HAKKINDA

R. Ca yden, tatlı ve ateşli M/M romantizm romanları yazıyor. Genellikle okumak ve yazmakla meşgul, ancak boş zamanlarında bilardo oynamayı ve kocasıyla gölde dinlenmeyi seviyor.

Yeni yayınlardan haberdar olmak istiyorsanız, haber bültenine kaydolun!

Ayrıca e-posta da gönderebilirsiniz. Okuyuculardan haber almak ve hikayeler hakkında ne düşündüğünüzü bilmek çok hoşuma gidiyor!

rcayden.books@gmail.com

Okuduğunuz için teşekkürler!

R. CAYDEN'IN DİĞER ESERLERİ

En İyi Arkadaşının Kardeşi

[Geek'e Aşık Olmak Yasak](#)

[Arkadaş](#)

[Komşudaki Geek Paylaşılan](#)

[Sırlar](#)

Kötü Çocuk [Kalbini](#)

[Koruyan Güvenlik](#)

[Görevlisi Çekici](#)

[Çift Kat](#)

Asi ve İnekler

[Brick'in Geekleri](#)

[Malcolm Clark'ın](#)

[Zorbasını Çözmek](#)

[Asher ve Geek Babaları](#)

Bağımsız

[İnek ve Kötü Çocuklar Aşk](#)

[Şaplakları](#)

[İhtiyaçları Olan Adam](#)

[Geek Dövmesi](#)

İçindekiler

Başlık	
Sayfası	
Telif	
Hakkı	
İçindekiler	
Özet	
Bölüm 1	
Bölüm 2	
Bölüm 3	
Bölüm 4	
Bölüm 5	
Bölüm 6	
Bölüm 7	
Bölüm 8	
Bölüm 9	
Bölüm 10	
Bölüm 11	
Bölüm 12	
Bölüm 13	
Bölüm 14	
Bölüm 15	
Bölüm 16	
Bölüm 17	
Bölüm 18	
Bölüm 19	
Bölüm 20	
Bölüm 21	
Bölüm 22	
Bölüm 23 Epilog	
Yazar Hakkında R.	
Cayden'in Diğer	
Eserleri	

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

